

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ KÜLTÜR YAYINI

1 MAYIS 2009

Bütün Dünya

192297

SAYI: 2009/05

FİYATI: 4 TL

Prof.Dr.Haberal Çağdaş Uygarlık Düzeyini Aşmanın Hesabını Veriyor

Tufan Türeng Kanada'dan
Gelen Mektubu Açıklıyor:
"Nasıl Tanımamışım
Haberal'ı"

Mustafa Mutlu Yazıyor:
"Asın Bu Darbeci
Kadını"

Ali Naili Erdem
Hukuka Saygı İstiyor

Gülbüz Evren
Atatürk'ten Özür Diliyor

Mete Akyol Bildiriyor:
Bartın'da Çağdaş Bir
Kız Öğrenci Yurdu Açıldı

Deniz Baykal
Prof. Haberal
ve Prof. Saylan'ı
anlatıyor

Bütün Dünya'ya Bugün Abone Olun Derginiz Yarın Kapınıza Gelsin

Abonet ile üyelik çok kolay

Tıklayın
abonet@abonet.net

veya arayın
0212 314 0888

abonet

www.abonet.net

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ KÜLTÜR YAYINI

Bütün Dünya

2000

HABERAL NEREDE BİZ ORADAYIZ

Başkentliler'in
Atatürk'e Yürüyüşü
Fotograflarla
İç Sayfalarda

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ KÜLTÜR YAYINI

Bütün Dünya

YEREL SÜRELİ YAYIN

Başkent Üniversitesi

Adına Sahibi:

Prof. Dr. Mehmet Haberal

Yayın Genel Yönetmeni:

Mete Akyol

Yayın Genel Yönetmeni

Yardımcısı:

Mehmet Muhsinoğlu

Genel Koordinatör:

Gülçin Orkut

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:

Çiğdem Ayhan

İşletme Genel Yönetmeni:

Sina Şen

Yayın Danışmanı:

Yaşar Öztürk

Türk Dili Danışmanı:

Haydar Göfer

Sanat Danışmanı:

Süheyla Dinç

Redaksiyon:

Fatma Ataman

Düzeltilme Sorumlusu:

Nükhet Alicikoğlu

Seçiciler Kurulu:

Prof. Dr. Nevzat Bilgin (Anısal Başkan),
Prof. Dr. Ahmet Mumcu,
Prof. Dr. Solmaz Doğanca,
Prof. Dr. Sevil Öksüz, Prof. Dr. Ender Varinlioğlu,
Prof. Dr. Okay Eroskay, Prof. Dr. Fuat Çelebioğlu,
Prof. Dr. Sedefhan Oğuz,
Prof. Dr. Levent Peşkircioğlu, Necmi Tanyolaç,
Kaya Karan, Alaettin Giray, Ayhan Erten,
İlhan Banguoğlu, Ahmet Aydede,
Manuel Bilos, Cengiz Dolunay

Sürekli Yazarlar:

Yücel Aksoy, Metin Atamer, Nuray Bartoschek,
Cahit Batur, Prof. Dr. Yüksel Bozer, Sadi Bülbül,
Halûk Cansın, Ali Murat Erkorkmaz, Konur Ertop,
Gülbüz Evren, Metin Gören, İlyas Halil,
Pelin Hazar, İlker İnal, Muzaffer İzgü,
Özüm Larçın, Mehmet Muhsinoğlu, Filiz Leloğlu
Oskay, Saniye Özden, Yaşar Öztürk,
Erdoğan Sakman, Erdoğan Tokmakçioğlu,
Songül Saydam, İzlen Şen, Cheryl Tanrıverdi,
İzmir Tolga, Engin Ünsal, Mehmet Ünver,
Dr. Mehmet Uhri, Orhan Velidedeoğlu,
Mustafa Yıldız

Yönetim Merkezi:

10. Sok., No: 45, Bahçelievler, Ankara
Tel: (0312) 212 8016 (pbx)
Faks: (0312) 234 1216

İletişim Adresi:

Sedef Cad., 2446 Ada, 1. Parsel, A Blok,
Kat: 3, D: 16, Ataşehir, 34750, İstanbul
Tel: (0216) 456 2727 (pbx)
Faks: (0216) 456 2729

Abone Hizmetleri:

(0212) 314 0888

Dağıtım: Yaysat

Renk Ayrımı: Mat Yapım

Basım Tarihi: 06. 05. 2009

Başkent Üniversitesi'nin bir kültür hizmeti olan Bütün Dünya 2000, Başkent Üniversitesi kuruluşlarından
1. Cadde, No: 77, Bahçelievler, Ankara adresindeki Aküm Reklamcılık, Danışmanlık ve Yayıncılık Ajansı Sanayi
ve Ticaret A.Ş.'nin 3. Cadde, No: 2, Yenimahalle, Ankara adresindeki tesislerinde basılmıştır.

www.butundunya.com.tr
butundunya@butundunya.com.tr

William Shakespeare'in 400 yıl önce yazdığı
ve Can Yücel tarafından dilimize çevrilen "66. Sone"yi
bugün bir kez daha yayımlıyoruz.

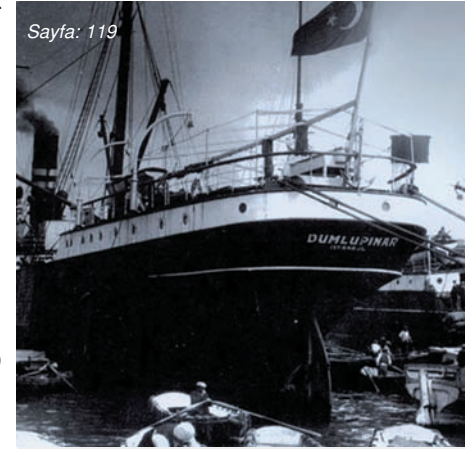
Vazgeçtim bu dünyadan tek ölüm paklar beni,
Değmez bu yangın yeri, avuç açmaya değmez.
Değil mi ki çiğnenmiş inancın en seçkini,
Değil mi ki yoksullar mutluluktan habersiz,
Değil mi ki ayaklar altında insan onuru,
O kızıoğlan kız erdem dağlara kaldırılmış,
Ezilmiş, horgörölmüş el emeği, göz nuru,
Ödlekler geçmiş başa, derken mertlik bozulmuş,
Değil mi ki korkudan dili bağlı sanatın,
Değil mi ki çulgunluk sahip çıkmış düzene,
Doğruya doğru derken eğriye eğri çıkmış adın,
Değil mi ki kötüler kadı olmuş Yemen'e,
Vazgeçtim bu dünyadan, dünyamdan geçtim ama,
Seni yalnız komak var, o koyuyor adama.

İ Ç İ N D E K İ L E R

- 7** Utanıyorum...
METE AKYOL
- 10** Değişik Kaynaklı
Deyimlerimiz
ORHAN VELİDEDEOĞLU
- 17** Atatürk'ün Görmediğimiz
Fotografarı
- 23** Ergenekon'un 12'nci
Dalgası: Toplumun
Sabrının Taştığı An
BÜTÜN DÜNYA YAZI İŞLERİ
- 29** Başkent Üniversitesi
Mütevelli Kurul
Kamuoyu Duyurusu
- 32** Çağdaş Uygarlık
Düzeyini Aşan Bir Türk:
Prof. Dr. Mehmet Haberal
Türk Ulusu Karşısında
Varlığıyla "Hesap Veriyor"
BÜTÜN DÜNYA YAZI İŞLERİ
- 39** Batı, Atatürk'ü Yargılıyor
PROF. DR. EROL MANİSALİ
- 41** CHP Genel Başkanı
Deniz Baykal Prof.
Dr. Mehmet Haberal ve
Prof. Dr. Türkan Saylan'ı
Anlatıyor
- 43** Yazarların Tepkisi
- 47** Asın Bu Darbeci Kadını!
MUSTAFA MUTLU
- 49** Bir Eğitimcinin Cephaneliği...
RÜŞTÜ ERATA
- 51** Çok Uzaklardan
Gelen Mektup
TUFAN TÜRENÇ
- 53** "Üniversiteden Ses
Bekliyoruz"
PROF. DR. CENGİZ KUDAY
- 55** "...Suçu Affedilemeyecek
Kadar Büyüktür."
MACİDE TANIR
- 56** Hukuka Saygı...
ALİ NAILİ ERDEM
- 58** Atatürk'ten Özür Diliyorum
GÜRBÜZ EVREN

- 63** Atatürk'ün Devrimci
Adalet Bakanı Mahmut
Esat Bozkurt'tan
Cumhuriyet Savcılarına...
YAŞAR ÖZTÜRK
- 69** Hukuk Diyor ki...
PROF. DR. METİN FEYZİOĞLU
- 75** Haberal Nerede, Biz Oradayız
- 86** Ağaçlar Ayakta Ölmez
TİMUR KARAÇAY
- 90** Bartın'da Çağdaş Bir
Kız Öğrenci Yurdu Açıldı
METE AKYOL
- 92** Büyük Geçmişler Olsun,
Sayın Obama
TUNCAY ERZİN
- 95** Beyaz Saray'a Yazılan Mektup
TBMM'de Yanıtlandı
ERAY DİNÇER
- 100** Yeni Bir Yöntem:
Sığ Deniz Sismiği
PROF. DR. CENGİZ İŞİK
- 109** Türk Romanının Gelişimi
KONUR ERTOP
- 114** Çocuk Çiçeği
MUZAFFER İZGÜ
- 140** Kartpostal
METİN ATAMER
- 149** "Carpe Diem"
SONGÜL SAYDAM

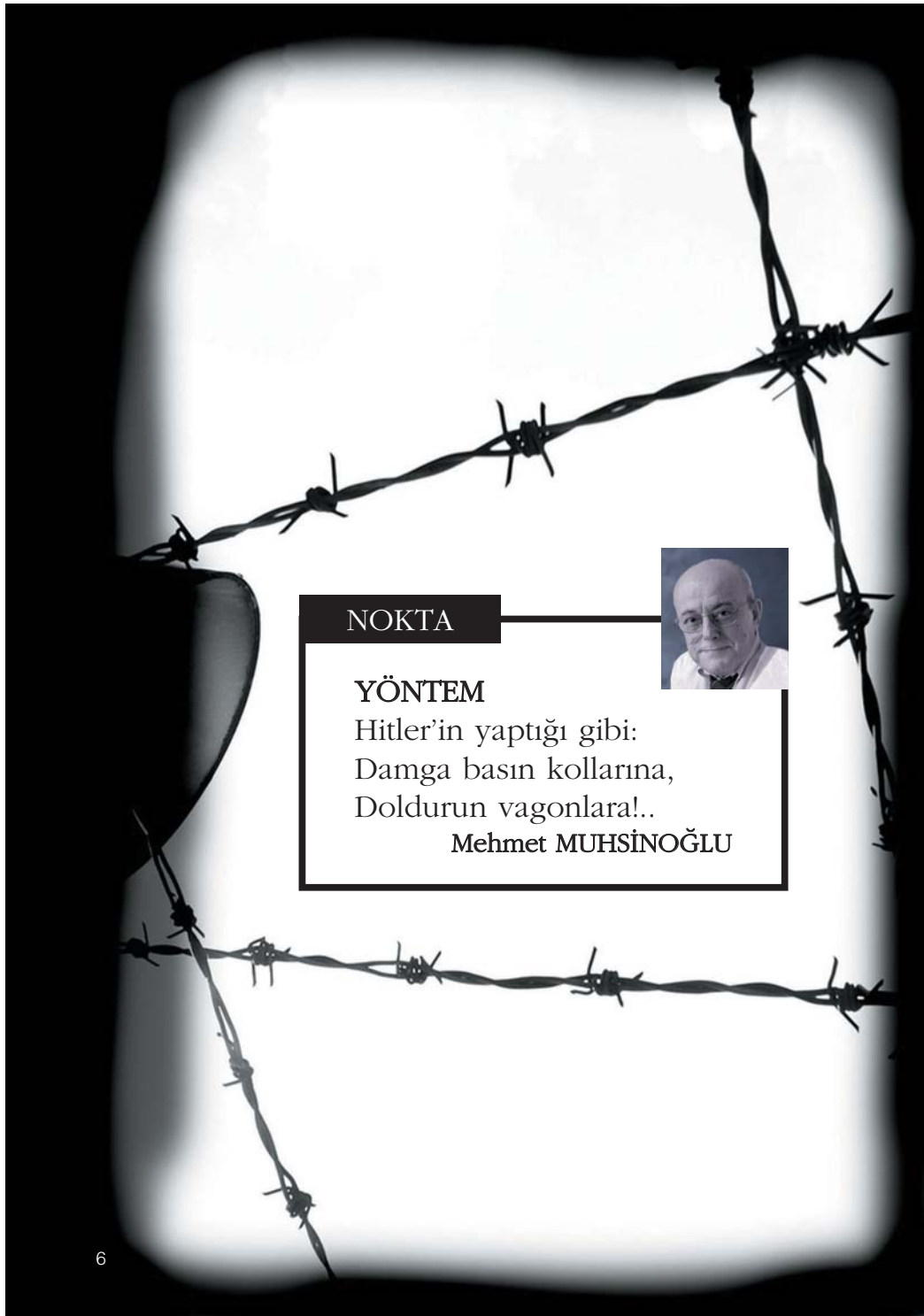
- Sizden Bize* **8**
- İlk Dersimiz Türkçe* **15**
- Fırçalayarak* **99**
- Bilginizi Denetleyin* **107**
- Mayıs SuDokuları* **140**
- Mankafa Poldi* **145**

Sayfa: 119

DUMLUPINAR

- Anne ve Babalardan* **146**
- Kareler ve Rakamlar* **152**
- Mantık Bilmecesi* **153**
- Satranç* **154**
- Bulmaca* **156**
- Ayın Kitapları* **158**
- Bir Fotoğraf Bin Sözcük* **160**

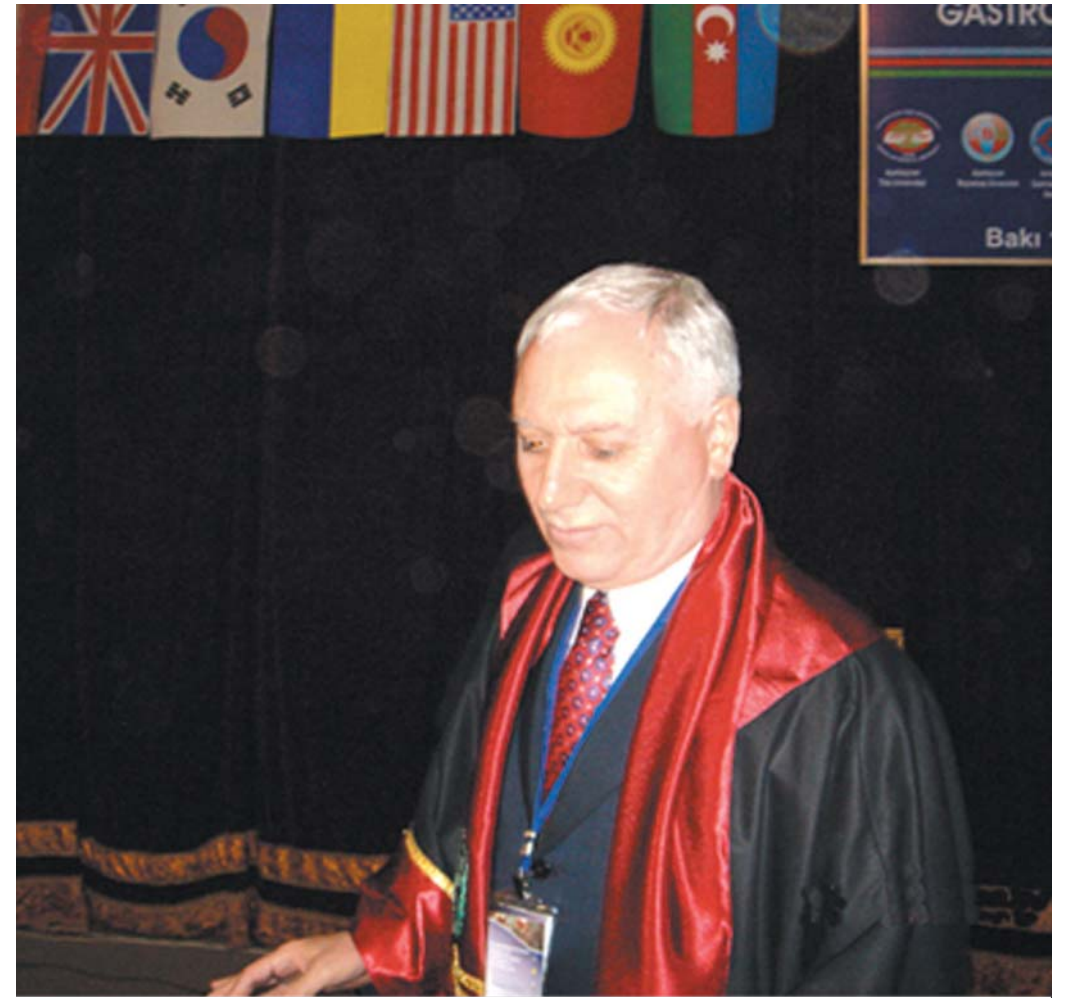
NOKTA

YÖNTEM

Hitler'in yaptığı gibi:
Danga basın kollarına,
Doldurun vagonlara!..

Mehmet MUHSİNOĞLU

Siz içeride olduğunuz,
biz dışarıda olduğumuz için
utanıyorum...

Bütün Dünya'dan Size
Mete Akyol

SİZDEN BİZE MEKTUPLAR BİZDEN SİZE YANITLAR

*Bütün Dünya, Mimoza 4/9, D: 1, Ataşebir, 34750, İstanbul
butundunya@butundunya.com.tr Faks: 0216-456 2729*

Hitler Rejimi (Nazi) 1933-1945 12 yıl iktidarda kalmış ve sonucunda Almanya'da ve tüm Avrupa'da yaklaşık 60 milyon ölü, 5 milyon kayıp ve sayısız bir göç ve nihayet yanmış, yıkılmış şehirler bırakarak göçüp gitmiştir. Bu 12 yılın yaralarını Avrupa şimdi bile henüz kapatamamıştır.

Bu durumun yaratıcısı olan Nazi ileri gelenleri savaş sonrasında kurulan Nürnberg Mahkemeleri'nde yargılanmışlar ve suçlu görülenler idamı da içeren çeşitli cezalara çarptırılmışlardır. Duruşmaların Amerikalı savcısı yurduna dönmeden önce, hakkında idam cezası istediği adalet bakanını ziyaret etmiş ve ölüm hüccresinde kendisiyle vedalaşmıştır. Amerikalı savcının, Alman Nazi adalet bakanına söylediği şu son sözler konuyla ilgili yazılan kitaplarda ve çevrilen filmlerde yinelenmiştir:

"Hitler kendi görüşü doğrultusunda, insan hakları ve benzeri konularda yasalar çıkardığı an, Almanya savaşı kaybetmişti. Siz

de sayın adalet bakanı, Almanya'da ve tüm Avrupa ülkelerinde Ceza Hukuku konusunda sayısız eserler yayımlamış ve bir otorite düzeyine erişmiş hukukçu olmanıza karşın, Hitler'in hazırlattığı kendine özgü bu yasalara imza attığınız anda kendiniz kendinize idam cezanızı vermiş oldunuz. Ben bu duruşmaların savcısı olarak size bu hatanızı hatırlatmak için için bulunduğunuz bu küçük taş hüccreye gelmiş bulunuyorum. Hoşça kalınız."

Alaettin Giray,
Ankara.

Kanal B Televizyonu'nda Başkent Üniversitesi'nin kurucusu ve rektörü Prof. Dr. Haberal'ın yaşam öyküsü, eserleri, kişisel özellikleri ve eski Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, eski YÖK Başkanı İhsan Doğramacı ve CHP Genel Başkanı Deniz Baykal gibi Türkiye'nin güzel insanların Prof. Haberal'la ilgili görüşleri yayınlandı. İnancılık gibi değil; ama Prof. Habe-

ral Ergenekon soruşturmaları çerçevesinde tutuklanan rektörler ve aydınlar arasında bulunuyor. Programa konuk konuşmacı olarak katılan Mete Akyol jandarmaların arasından Sayın Haberal'a ulaştıramadığı şu notunu programda açıkladı:

"Hocam, siz içeride olduğunuz, biz dışarıda olduğumuz için utanıyoruz."

Sayın Haberal bu notun altında yalnızca Mete Akyol'un değil, Türkiye'nin bütün aydınlarının imzasının yer aldığını bilsin istiyoruz.

Yüksel Oktay,
ABD.

Son yıllarda Atatürkçü aydınlara yapılmakta olan bütün baskı ve zulmü onaylamıyorum. Fakat bir de özelde Prof. Haberal gibi dünya çapında ün yapmış bir bilim adamına sırf Atatürkçü diye yapılan muameleyi asla kabul etmiyorum ve kınıyorum.

Türkiye'de ve komşu ülkelere nerede yardıma ihtiyaç varsa Sayın Haberal'ın orada olduğunu hayretler ve hayranlıklar içinde öğrendim. Bir tek insanın bu ülke için neler yapabileceğini sizlerin sayesinde gördüm. Üniversite kurmak... Tarıma ve hayvancılığa girişmek... Yeşil alanları korumak, kollamak, yaygınlaştırmak... Atatürk'ün emenetine sonsuza kadar sahip çıkmak... Öyle ki bu sahip çıkmayı sözde değil, girişimleriyle de kanıtlamak... Türk

diline sahip çıkmak... Kısaca Türkiye'nin çağdalaşması yolunda ömrünü vermek... Ve bugün ona yapılanlar tüm Atatürkçüler'in ve tüm Türkiye sevdalılarının gözlerini yaşartmaktadır. Bu Türkiye için büyük bir kara lekedir. Ben ve sanıyorum birçok kişi Sayın Haberal'ın birçok yönünü bilmiyorduk. Sayenizde öğrendik ve o değerli bilim adamını daha bir bağrımıza bastık.

Esat Sönmez,
İstanbul.

Dalga sayısını unuttum; ama her dalga vatansever Türk halkında şok etkisi yapıyor. Bu tutuklamalar bize Malta sürgünlerini hatırlatıyor. 1919-1920 yıllarında işgal kuvvetleri Türk devlet adamlarını, askerlerimizi, aydınlarımızı tutuklamış ve Malta'ya sürmüştü. Onlar o zaman vatani sevmenin bedelini ödüyorlardı. Mehmet Haberal, Türkmen Saylan ve Erol Manisalı gibi aydınlarımızla gurur duyuyoruz. İyi ki varsınız. Aydın Türk halkı her zaman yanınızdadır. Yerinize hapis yatmaya hazırız.

Mehmet Kum.

Haberal Hoca, iki torunuma karaciğer nakli yaptı. Torunlarımız yeniden doğdular. Onun kötü bir şey yapacağına inanmıyoruz. O hepimize lazım... O da torunlarımızın dedesi... Tüm aile onun için dua ediyoruz.

Hasan Kozcu,
Erzurum.

TÜRK DİLİ
Orhan Velidedeoğlu

Değişik Kaynaklı Deyimlerimiz

Atasözlerimiz gibi deyimlerimiz de dilimizde ne zamandan bu yana kullanılagelmıştır, bilinmez. Onlar, yüzyıllar öncesinden günümüze, kalıplaşmış söz öbekleri olarak ulaşmışlardır. Deyimler, öz gelenek ve göreneklerimizden ürünleri olabileceği gibi tarih içinde çeşitli nedenlerle yakınlaşan uluslar arasındaki aktarımlarla da dilimize girmiş olabilir.

Yapılan araştırmalardan anlaşıyor ki, dünyanın hangi yöresinde olursa olsun, yerleşik insan topluluklarında, ilkel biçimiyle de olsa, kişi ilişkileri yanında doğa olaylarıyla da ilgili, gözlemlere dayalı kalıplaşmış deyimler bulunmaktadır. Bu sözler ticaret, savaş, yayılma gibi değişik nedenlerle oluşan toplumlararası ilişkiler sonucu diğer toplumlarca da kullanılmaya başlanıyor. Hiçbir toplumun atasözü veya deymi, tümüyle kendi soyuna özgü

olup salt onların kalıtı değildir.

Dergimizin 2008 Ağustos sayısında Sümer atasözlerinin eskiliğine değinmiştım. Sümeroloji Profesörü S. N. Kramer'in Muazzez İlmiye Çığ tarafından "Tarih Sümer'le Başlar" adıyla Türkçeye çevrilen kitabında en eski atasözleri ve deyimlerin Sümerlere ait olduğu belirtiliyor. Günümüzden beş bin yıl kadar önce yazılarını kil üzerine ilkel biçimde yazan Sümerler, geliştirdikleri yazı teknikleriyle, İ.Ö. ikinci binin başlarında tarihi ve edebi metinleri kil tabletler üzerine yazmaya başlamışlar. Olasıdır ki, bu atasözleri ve deyimler, yazılışlarından binlerce yıl önceden ağızdan ağza yinelenerek o günlere gelmişlerdi. Bu atasözleri ve deyimlerin ilginç yönü, bizim bugünkü atasözleri ve deyimlerimize benzerliğidir. Örneğin, bu kil tabletlerden birinde yazılı *İyi giyinen kimse önünde herkes eğilir* deymi, günümüzden beş bin yıl ön-

ce Sümerlerin yaşamlarında giyme ne kadar önem verdiklerini gösterir bir belge olması yanında görüyoruz ki, aynı deyiş geçen yüzyıllar içinde geçerliliğini yitirmedeği gibi günümüzde de değerini korumaktadır.

Bu sözün dilimizdeki benzeri: *İnsan kıyafetiyle kabal, liyakatiyle takdir olunur*, ya da *İnsanlar giyimleriyle karşılanır, sözleriyle uğurlanır* biçimindedir.

Daha özlü şu deyimimiz bunun tam karşılığıdır: *Ye kürküm ye...*

Günümüze uyarlısak: *Düzgün bir giyim, en geçerli referanstır...*

Bu konuda Latince yazılmış eski bir Yunan deymi de vardır: *Vestis virum fecit* (Giyim insana saygınlık kazandırır...)

İlginç bir rastlantı: Geçen yıl açıklanan Ergenekon iddianamesinin beklentileri karşılamaması, pek çok basın organında "Dağ fare doğurdu" deymiyle yorumlandı ve uzun süre kullanıldı.

Sözlüklerimizde "Dağ doğura doğura bir fare doğurdu" biçiminde yer alan bu deyim, Emin Özdemir'in "Açıklamalı-Örnekli Deyimler Sözlüğü"nde şöyle tanımlanır:

"Büyük yankılar uyandıran, büyük sonuçlar beklenen bir işten çok önemsiz bir sonuç alındığı zaman söylenir: *Bunca tantanadan sonra ortaya koydukları işi gördün mü? Dağ doğura doğura bir fare doğurdu.*"

Sayın Erendiz Özbayoğlu "Latince Özdeyişler, Deyimler, Atasözleri" adlı yapıtında bu deyme de yer verir:

"Parturient montes: nascetur ridiculus mus – *dağlar doğuruyor, gülünç bir fare doğdu* (Q. Horatius Flaccus, *De Arte Poetica* 139). Başka: "Mons parturibat, gemitus immanes ciens...ille murem peperit" (Phaedrus, *Fabulae Aesopiae* 4, 23)."

Klasik Filoloji Doçenti Suat Yakup Baydur (1912-1953), Horatius (İ.Ö. 65-İ.Ö. 8)'un yukarıdaki sözünü şöyle Türkçeleştirmişti: *Dağlar doğuracak oldular, bir farecik dünyaya geldi.*

Horatius'tan sonra bir Latin ozanı Phaedrus (İ.Ö. 15-İ.S. 50)'un bir öykücüsünde (fabulasında) yine bu deymi görüyoruz:

Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Latin Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Güngör Varınlıoğlu da Phaedrus'un bu deymi içeren öykücüsünü, güzel ve akıcı Türkçesiyle dilimize şöyle kazandırır:

Dağ doğuruyormuş bağıra çağıra / Neler neler bekleniyormuş yeryüzünde / Dağ fare doğurmuş doğura doğura;

Senin için yazıldı bu masal işte / Söze gelince mangalda kül bırakmazsın / İşe gelince kocaman bir sıfırsın."

İnsanı düşündürüyor: Dilimiz-

de çok yaygın kullanılan bu deyim günümüzden 2000 yıl önce Romalılar Türklerden almış olabilirler mi? Ya da İstanbul'un fethinden sonra Türklerle bir arada yaşayan Bizans halkının dilinden mi Türkçeye geçti?..

Yanıt tarihtedir!..

Yine Latince bir deyim: *Lapsus linguae* (sürç-i lisan / dil sürçmesi). Buna benzer bir de *Lapsus calami* (sürç-i kalem / kalem sürçmesi) vardır.

Kubbealtı Lugatı'nda bu iki deyiş için Dr. A. Adnan Adıvar (1881-1955)'dan şu örnek verilir: “*sürç-i lisan* konuşurken ağızdan kaçan hatâyâ, *sürç-i kalem* de yazarken kalemden kaçan hatâyâ derlerdi.”

Sürçmek < sürçitmek (*Türkçe*): Divanü Lûgat'it Türk'te “ayak kayması” anlamındadır. Bugün, ayağın bir yere takılması sonucunda tökezlemek, sendelemek; değişmecesel (mecazî) anlamda, dalgınlıkla yanlış bir iş yapmak, bir söz söylemek, yanılmaktır.

Lisan (*Arapça*) Konuşma aracı olan dil.

Sürçmek, *Türkçe*, lisan, *Arapça*; tamlama kuralı, Farsça. (!)

Türkçemizde tertemiz ve çok yalın söylenişle “dil sürçmesi” varken bu bozuk ve karışık deyim, hem de yanlış olarak *sürç-ü lisan*, *sürçü lisan* biçiminde kullanıldığı görülüyor.

Sürç-i lisan'ın yazım kılavuz-

larımızda benimsenen yazılışı *sürçülisan*'dır.

Güvenmemiz gereken bazı sözlüklerdeyse hâlâ *sürçü lisan*... (!)

Pir Sultan Abdal (XVI. yy.): *Bir sürçmeyle at ayağı kesilmez*; Şeyh Galib de (1757-1799): *Affeyleyelim ki belki bilmez / Bir sürçen atın başı kesilmez der*.

Bir de Arapça *sehv* / *sehv* (çoğulu *sehvîyyât*) sözcüğü var; Türkçesi *yanıltı*: bilerek yapılmayan önemsiz yanlışlık.

Bu sözcükle yapılmış, Arapça *sehvîyyât-ı lafziyye* tamlaması da, bir bakıma, *sürç-i lisan* gibidir.

Sehv-i kalem ise, yazma yanıltısı.

Ünlü bir edebiyatçı-yazar, yazısında şöyle diyor: “Oysa böyle olmuyor; yaşlı kişi, *dünyaya kazık atacakmış* gibi yaşıyor...”

Deyimlerimiz arasında, “çok uzun yaşamak” anlamında *dünyaya kazık kakmak / çakmak* vardır. *Kazık atmak* ise, argo sözlüklerinde, aldatıp zarara sokmaktır.

Değerli yazarımız *sehv-i kalem* etmiş olacak...

Millet Meclisi Genel Kurulu'nda yaşanan, benim de tanığı olduğum, ilginç bir dil sürçmesi olayını, Yavuz Donat'ın kaleminde okuyalım. (*Tercüman* 29. 11. 1978)

“Başbakan Bülent Ecevit, Mecliste konuşuyordu. Mali kolları uzun uzun anlattı. Fert ba-

şına düşen milli gelirden, fert başına düşen borçtan, fert başına düşen giderden bahsedip tarım konusuna geçti.

“Bu defa, dönüm başına düşen gübre, araç, gereç diyecekken bir sürçülisan ile, *Fert başına düşen gübre*... demez mi?..

“Arkalardan Artvin Milletvekili Hasan Ekinci'nin Meclisi kahka-

haya boğan müdahalesi duyuldu: *Fertlerde gübre mi kaldı Bülent Bey, millet ishal oldu ishal!...*”

(*) Phaedrus (Gaius İulius Phaedrus) *Masallar*, III. 29 (Latince'den çev.: Prof. Dr. Güngör Varınlıoğlu) YKY, 2007.

OrhanVelidedeoglu@butundunya.com.tr

Türk yazımını bilmeyen bir yazar... (!?)

13 Mart 2009 tarihli “Cumhuriyet Ankara” ekinde, Cumhuriyet Bürosu'ndan bir gazeteci yazar, Dil Derneği'nin yayın organı “Çağdaş Türk Dili” dergisinde Dernek Başkanı Sevgi Özel'in “Renği Değişen Dil Tartışmaları” başlıklı yazısından bir bölümceyi, sanki “o yazı öyle yazılmaz, böyle yazılır” dercesine, yazımını bozarak alıntılar.

Sayın Özel'in “Türk abecesiyle ne Kürtçenin ne başka dillerin yazıya geçmesi söz konusudur; çünkü Kürtçenin de bütün diller gibi kendi ses yapısına, biçim özelliklerine uygun abecesi vardır; bununla da Türkçe yazılamaz. Öyleyse Türkçenin abecesiyle Kürtçe yazdırmaya çalışmak, bilimsel ve akılcı bir yöntem değil, anlamını kestirebileceğimiz bir oyundur” dediği bölümü, “Özel, şunları dile getiriyor” diyerek:

“Türk A, Be, Ce'siyle ne Kürtçe'nin ne başka dillerin yazıya geçmesi söz konusudur. [; ç] Çünkü Kürtçe'nin de bütün diller gibi kendi ses yapısına, biçim özelliklerine uygun A, Be, Ce [si] vardır, [;] bununla da Türkçe yazılmaz [yazılamaz]. Öyleyse Türkçe'nin A, Be, Ce'siyle Kürtçe yazdırmaya çalışmak...” biçiminde alıntıl原因 kişi yazar olabilir mi?

Dilci Nejat Muallimoğlu, alıntılama yöntemiyle ilgili yazısında şöyle der:

“Bir kimsenin sözlerini kendi yazısına almak isteyen bir yazar, onun, tırnak içinde gösterdiği sözlerini aynen almaya mecburdur. Bizde, maalesef, bu en basit kurala riayet etmeyen yazarlar, gazeteciler çok. (...) Bizlere oralarda [Amerikada] noktalama işaretleri öğretilirken, bu ablakî noktalar üzerinde bilbassa durulurdu...” (*Türkçe Bilen Aranıyor*, İst. 1999 s.878)

BÜTÜN KİTAPÇILARDA

İLK DERSİMİZ TÜRKÇE

Saniye Özden

Sözcük bilginizi denetledikten sonra, doğru yanıtlar için 16'ncı sayfamıza bakınız

1. **zangoç** (ermenice) –
a) yerden sıçrayan çamur
b) turist gezdiren yat c) kalın kabuklu bir yemiş ç) kilisede çan çalan görevli
2. **yating** (ingilizce) – a) yelken direği b) yelkenli yat yarışı c) yat turizmi ç) yat limanı
3. **vagonet** (fransızca) –
a) toprak düzlemede kullanılan vagon b) asfalt dökmeye kullanılan araç c) toprak yol düzelden silindir ç) asfalt kazıyan dişli makine
4. **ültimatom** (fransızca) –
a) barış çağrısı yapılan nota b) savaş tehdidi bulunan nota c) ateşkes önerilen nota ç) ticari anlaşma öneren nota
5. **tabldot** (fransızca) –
a) nöbet çizelgesi b) hastanın günlük ilaç listesi c) belirli ölçüde verilen birkaç çeşit yemek ç) ağızda eritilerek yenecek madde
6. **şaft** (ingilizce) – a) elektrik akımını açıp kapayan araç b) işaret veren yüzer cisim c) motorun hareketini ileten mil ç) pilin iki ucu
7. **safari** (fransızca) –
a) Afrika'da yabani hayvan avı b) mavi renkli gökyakut c) ramazanda yolculuk yapan ç) kürk yapılan hayvan postu
8. **racon** (italyanca) –
a) kural, yol, yöntem b) siyah parlak deri c) köklü, kökten, kesin ç) kimyada bir element
9. **paçoz** (yunanca) – a) ince tahta b) kefal türünden iri balık c) tapınak biçimi ç) eski pantolon
10. **öglena** (fransızca) –
a) değersiz şeyler b) pahalı yemek c) tatlı sularda yaşayan kamçılı birgözeli ç) kalın derili sürünge türü

İLK DERSİMİZ TÜRKÇE YANITLAR

15'inci sayfamızda yer alan sözcüklerin doğru karşılıkları

1. zangoç (ermenice) –
ç) kilisede çan
çalın görevli.	6. şaft (ingilizce) –
c) motorun hareketini
iletken mil.
2. yating (ingilizce) –
b) yelkenli yat yarışı.	7. safari (fransızca) –
a) Afrika'da yabancıl
hayvan avı.
3. vagonet (fransızca) –
a) toprak düzlemede
kullanılan vagon.	8. racon (italyanca) –
a) kural, yol, yöntem.
4. ultimatom (fransızca) –
b) savaş tehdidi
bulunan nota.	9. paçoz (yunanca) –
b) kefal türünden
iri balık.
5. tabldot (fransızca) –
c) belirli ölçüde verilen
birkaç çeşit yemek.	10. öğlena (fransızca) –
c-tatlı sularda yaşayan
kamçılı birgözü.

Aralarında Toscanini ve Mascagni'nin de bulunduğu sekiz İtalyan orkestra şefi, Verdi'nin onuruna düzenlenen bir festivalde davet edilmişlerdi. Toscanini'nin ününü kıskanan Mascagni, festivalde bir orkestra yönetmeyi, ancak kendisine Toscanini'den daha fazla para ödenmesi koşuluyla kabul edeceğini söyledi.

"Bana ödenecek ücret Toscanini'nin alacağı ücretten bir lîret fazla olsa, hiçbir itirazım olmaz" dedi. "Çünkü benim için önemli olan para değil, ondan daha büyük olduğumun bir kez daha saptanmasıdır."

Festival bittikten sonra Mascagni'ye, içinde ücretinin bulunduğu zarf verildi. Tanınmış "Cavalleria Rusticana" operasının bestecisi Mascagni zarfı açtığında, içinde yalnızca bir lîret olduğunu gördü. Çünkü Toscanini, ünlü besteci Verdi'nin onuruna düzenlenen bu festivalde orkestrayı yönetmek için ücret istememişti. •

A TATÜRK'ÜN GÖRMEDİĞİMİZ FOTOGRAFLARI

12 Ergenekon'un 'nci Dalgası Toplumun Sabrının Taştığı An

HAZIRLAYAN: BÜTÜN DÜNYA YAZI İŞLERİ

1 3 Nisan 2009 Pazartesi günü sabahın erken saatlerinde başlatılan "Ergenekon" operasyonunun 12'inci dalgası, ülke içinde ve yurt dışında büyük tepkilere yol açtı. Bilim, politika, sanat ve kültür dünyası, yapılanları sindiremiyor, hukuk dışına çıkıldığını yüksek sesle tekrarlıyordu. Ankara, İstanbul, Diyarbakır, Samsun, Şanlıurfa, Bursa, Trabzon, Antalya, Mersin, Van, İzmir, Giresun, Kars ve Adana'da yapılan operasyon, ÇYDD, ÇEV ve üniversiteleri hedef alıyordu.

Başkent Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mehmet Haberal ile Giresun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Osman Metin Öztürk ve eski üç rektörün yanısıra Prof. Dr. Erol Manisalı da gözaltına alınmış, ÇYDD Başkanı Türkan Saylan'ın

evi 7 saat süreyle aranmıştı.

Günün en ilginç gelişmelerinden biri de, dokuzuncu Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in, sorgulanmak üzere İstanbul'a götürülmekte olan Prof. Dr. Haberal'ı, havaalanında uğurlaması oldu.

13 Nisan'da İstanbul'a götürülen Haberal, yaklaşık 15 saat polis gözetiminde kaldı. Daha sonra götürüldüğü savcılıkta 5 saat sorgulandı. 17 Nisan Cuma günü erken saatlerde hakkında verilen tutuklama kararı üzerine Metris Cezaevi'ne gönderildi. Günlerce yorğun ve uykusuz kalıp günlük ilaçlarını da alamayan Prof. Dr. Mehmet Haberal, cezaevinde kalp spazmı geçirince, aynı gün Haseki hastanesine kaldırıldı, koroner bakım servisinde tedavi altına alındı.

Eski bir asker olan Giresun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr.

Osman Metin Öztürk ise, Trabzon'dan o gün saat 20:10'da hareket eden THY uçağı ile İstanbul'a gönderildi.

Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) eski Rektörü Prof. Dr. Ferit Bernay da İstanbul'a gönderilenler arasındaydı.

Atatürkçü Düşünce Derneği Başkan Vekili ve Bursa Uludağ Üniversitesi Eski Rektörü Prof. Dr. Mustafa Yurtkuran da, aynı gün sabah saatlerinde evinde polisin arama yapmasından sonra gözaltına alınarak İstanbul'a götürülüyordu.

Ergenekon soruşturması kapsamında Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği genel merkezi ile şubelerindeki aramalar da akşam saatlerine kadar devam etti. İstanbul'daki genel merkezde yapılan aramalar saat 21:15 civarında sona erdi.

Genel merkezdeki aramanın ardından polis, yolu kısa süreli trafiğe kapatarak evrakları, dokümanları, CD'leri, hard diskleri ve bilgisayarları koyduğu çuvalları alarak dernek binasından ayrıldı.

Kanal B Televizyonu ve Başkent Üniversitesi rektörlüğündeki aramalar da akşam saatlerine dek sürdü. Kanalin kurucusu Rektör Prof. Dr. Mehmet Haberal, evinde ve aynı anda otomobilinde yapılan polis aramasının ardından gözaltına alınarak evinden çıkarılırken, evinin çevresinde toplanan komşularının ve semt sakinlerinin alkışlarıyla uğurlandı.

Prof. Haberal'a "Sizle birlikteyiz" anlamındaki bu alkışların bir anlamı da, sergilenmekte olan bu olayın protestosuydu.

Prof. Dr. Mehmet Haberal, Türk Hava Yolları'nın 13:00'da kalkacak tarifeli uçağıyla İstanbul'a gönderilmek üzere yoğun güvenlik önlemleri arasında getirildiği Esenboğa Havaalanı'nda, eski İnönü Üniversitesi Rektörü ve halen Başkent Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Fatih Hilmi-oğlu'nun da gözaltına alındığını ve onun da İstanbul'a götürülmekte olduğunu gördü.

Günün beklenmedik olayının Esenboğa Havaalanı'ndaki bölümünü, bir rastlantı sonucu uçakta bulunan ünlü televizyoncu Can Dündar şöyle anlatıyordu:

"Uçağa bir araba yaklaştı. Prof. Haberal'ı getirdiler zannettik; fakat arabadan Demirel indi ve beklemeye başladı. Haberal'ı taşıyan minibüs biraz sonra geldi. İki kucaklaştılar, ayakta 5 dakika kadar konuştular. Demirel, Haberal'ı elinden tuttu, bir tür nasihatler etti zannediyorum. Demirel, Ergenekon konusunda fazla konuşmamayı tercih ediyordu. Tam gözaltı esnasında bir Ergenekon sanığı adayı bir isme bu kadar destek vermesi, bir mesaj vermesi önemli bir jestti."

Can Dündar, aynı uçakta İstanbul'a gittiği Prof. Haberal ile

Cumhuriyet 15.04.2009

ÇİZMEDEN YUKARI MUSA KART

musakart@yahoo.com

uçakta konuşma olanağı bulduğunu söyledi ve sohbet sırasında Haberal'ın "Demirel, Zincirbozan'a giderken de ben onu uğurlamıştım. Bir gönül borcu diye de bakılabilir belki" dediğini aktardı.

Dündar, Haberal'ın şu sözlerini de aktardı:

"Çağrılar giderdik. Pazartesi günü İstanbul'da bir kongrede onur konuğu olarak açılış konuşması yapacaktım. Bütün dünyadan bilim adamları geliyor, şimdi orada ne denilecek? Benim çalışma ofisimde Atatürk'ün idam fer-

manı asılıdır. Bazen işte idam fermanı imzalanır hakkınızda, bazen kahraman olursunuz. Bunlar gelir geçer, biz hep buradayız."

Kanal B Televizyonu'nun yayını normal programı kapsamında sürerken, televizyonda arama yapıldığı alt yazıyla izleyicilere duyuruldu. Kanal B Televizyonu'nun haber müdürü Metin Kayahan, aramalarda polisin eski bazı programlara ilişkin yayın kasetlerine ve

CD'lerine el koyduğunu söyledi. TV binasındaki bilgisayarların da hard diskleri kopyalandı.

Kanser hastalığı nedeniyle hastanede tedavi gören Prof. Dr. Türkan Saylan, hafta sonunu geçirmek üzere hastaneden izinli geldiği evinden hastaneye dönmek üzere hazırlanırken, sabahın erken saatlerinde evine gelen çeşitli şubelere bağlı polisleri buldu karşısında... Evi aranan "ağır hasta" Prof. Saylan'ın adı gözaltı listesinde yer almıyordu.

Prof. Dr. Saylan, "Cumhuriyet" gazetesi yazarı İlhan Selçuk'un Ergenekon operasyonunda gözaltına alınmasının ardından bir açıklama yapmış ve "Hepimiz demek ki bir gece vakti gözaltına alınabiliriz. Bu çok yanlış bir şey" demişti.

Prof. Dr. Türkan Saylan o gün gözaltına alınmadı; ama genel başkanı olduğu Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nin İstanbul'daki genel merkezinde, Kadıköy, Avcılar ile Bakırköy şubelerinde ve Diyarbakır, Şanlıurfa, Kars, Bursa, Trabzon, Antalya, Alanya, Mersin, Van, İzmir, Çukurova, Adana şubelerinde ara-malar yapıldı, şube başkanları gözaltına alındı.

ÇYDD Van Şube Başkanı ve Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Ayşe Yüksel de, üniversite yerleşkesindeki lojmanında polis ve Jandarma ekip-

leri tarafından yapılan 5 saatlik aramadan sonra gözaltına alındı.

Doğan Gazetecilik A.Ş. İcra Kurulu üyesi ve Pazarlama, Satış, İş Geliştirme Grup Başkanı Tijen Mergen de "Ergenekon" soruşturması kapsamında gözaltına alındı. Mergen, ÇYDD ile "Baba Beni Okula Gönder" projesini yürütüyordu.

Mergen, Fatih Kamu Sağlığı Merkezi'nde yapılan sağlık kontrolünün ardından İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne getirildi. Üç gün nezarete tutulan Mergen, savcılıkta ifade verdikten sonra serbest bırakıldı.

68'liler Birliği Vakfı Genel Sekreteri Namık Kemal Boya da gözaltına alındığını bildirdi.

Vakıf Başkanı Targan, yaptığı yazılı açıklamada, "Ergenekon" davasının o günkü dalgayla yeni bir boyut kazandığını kaydediyor ve "İçlerinde vakfımız genel sekreteri Namık Kemal Boya'nın da bulunduğu çok sayıda aydın, bilim insanı, sivil toplum kuruluşları yöneticisinin evlerinde aramalar yapılırken, kimileri de gözaltına alınmış bulunmaktadır" diyordu.

68'liler Vakfı'ndaki operasyonu, Çağdaş Eğitim Vakfı'ndaki operasyon izledi. Vakıf merkezinde ve yurt dışında olan başkan Gülseven Yaşer'in evinde de arama yapıldı, evraklara ve bilgisayarlara el konuldu.

Sırada, yine bir öğretim üyesi vardı. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nin emekli öğretim üyesi ve "Cumhuriyet" gazetesi yazarı Prof. Dr. Erol Manisalı'ya gelmişti sıra...

Oda evinde yapılan aramadan sonra gözaltına alınıp götürülürken, üzüntüsünü çevresindeki komşuları ve dostlarıyla paylaşıyor, "Ben de bilmiyorum nedenini, götürülüyorum işte" diyordu.

17 Ocak Cuma sabahı gün ışıldarken Türkiye'nin siyasal ve toplumsal yaşamında yeni bir kilometre taşı oluşuyor, Başkent Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mehmet Haberal, 19 Mayıs Üniversitesi eski Rektörü Prof. Dr. Ferit Bernay, Uludağ Üniversitesi eski Rektörü Prof. Dr. Mustafa Yurtkuran, İnönü Üniversitesi eski Rektörü ve halen Başkent Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Fatih Hilmioğlu, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ayşe Yüksel, İstanbul Üniversitesi emekli öğretim üyesi Prof. Dr. Erol Manisalı, Hamdi Gökhan Ecevit ve Ömer Sadun Okyılırtık, Beşiktaş'ta, yan duvarında "İstanbul Adliyesi" yazılı binanın kapısından tutuklu olarak çıkarılıyor, Metris Cezaevi'ne gönderiliyorlardı.

Neden, Neden, Neden?..

"Özel yetkili" cumhuriyet savcılarınca yapılan sorgulamalarının ardından tutuklanma is-

temiyle İstanbul Nöbetçi 14. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sevk edilen ve ifadelerinin alınmasının ardından tutuklanan, 19 Mayıs Üniversitesi eski Rektörü Prof. Dr. Ferit Bernay, Uludağ Üniversitesi eski Rektörü Prof. Dr. Mustafa Abbas Yurtkuran, İnönü Üniversitesi eski Rektörü Prof. Dr. Fatih Hilmioğlu ile İstanbul Üniversitesi emekli öğretim üyesi Prof. Dr. Erol Manisalı'nın, "Türkiye Cumhuriyeti hükümetini ortadan kaldırmaya ve görevini yapmasını engellemeye teşebbüs" ve "yasa dışı terör örgütü üyesi olmak" suçlarını işledikleri yönünde "kuvvetli suç şüphesi varlığını gösteren olguların bulunması" dolayısıyla tutuklandıkları açıklanıyordu.

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Ayşe Yüksel, Ömer Sadun Okyılırtık ve Hamdi Gökhan Ecevit'in ise "yasa dışı terör örgütü üyesi olmak suç şüphesi" gerekçesiyle tutuklandıkları ileri sürülüyordu.

Aynı günün öğle saatlerinde "ağır hasta" Prof. Dr. Türkan Saylan kişisel görüşlerini açıklarken, özünde tüm "arkadaşları" adına sözcülük yapıyor, şu sözcükleriyle, onların görüşlerini de açıklıyordu:

"Ülkemizi sattırmayız, böldürmeyiz. Her devrimin bir karşı-devrimi vardır. Devrimimizi korumak zorundayız."•

BÜTÜN KİTAPÇILARDA

Başkent Üniversitesi Mütevelli Kurul Kamuoyu Duyurusu

27. 04. 2009

Yaşamını ülkesine, insana, bilime, eğitime ve çevreye vakfeden kurucu Rektörümüz Sayın Prof. Dr. Mehmet Haberal, demokrat ve laik Türkiye Cumhuriyeti'nin çağdaşlaşmasının yolunun eğitimden geçtiğinin bilinci içinde 1993 yılında, başkanlığını yürüttüğü Türkiye Organ Nakli ve Yanık Tedavi Vakfı ile aile mallarının büyük bölümünü vakfederek kurduğu Haberal Eğitim Vakfı'nın mal varlıklarını tahsis ederek Başkent Üniversitesi'ni kurmuştur.

Kamu tüzel kişiliğine sahip Başkent Üniversitesi, 16 yılda binin üzerinde akademik personel olmak üzere yaklaşık 8 binin üzerinde çalışanı, 10 binin üzerinde öğrencisi, yurdun her bölgesinde hastane ve diyaliz merkezleri, sağlık kuruluşları ile ülkenin özlenen, örnek ve gurur kaynağı sağlık ve eğitim kurumu olmuştur.

Kuruluş yasası ile kamu tüzel kişiliği olan üniversitemizin tüm iştirakleri ile birlikte mal varlığı kamu malı olup Türk ulusunundur. Bu nedenle devletin idari ve mali denetimi altındadır. Bu denetimlerde de görüldüğü gibi binlerce öğrenciye burs vermektedir.

Bu maddi ve manevi varlığın yaratıcısı “yedi gün yirmi dört saat çalışma” sloganı ile hayatını adayan, yalnız çalışanına değil,

tıp dünyasına da örnek ve uluslararası bir değer olan Sayın Prof. Dr. Mehmet Haberal'dır. Sayın Dr. Haberal bilim adamlığı, girişimci kişiliği yanında demokrasi âşığı, demokratik ve laik hukuk devleti ilkelerinin yılmaz savunucusudur.

Öyle ki, 2000 yılında zamanın çoğunluk parti başkanları tarafından 10'uncu cumhurbaşkanlığı resmen kendisine önerildiğinde, çözümün mutlaka parlamento içinden aranmasını, yeni cumhurbaşkanının parlamenterler arasından seçilmesinin parlamento saygının gereği olduğunu belirtip erdemlilik, demokrasi örneği verip öneriyi bütün nezaketi ile yazılı olarak geri çeviren Sayın Rektörümüz, talihin ne garip oluşumu ki bugün utanç verici ve kabul edilemez biçimde silahlı terör örgütü kurmak ve yönetmekle suçlanmaktadır.

Ülke içindeki çalışmaları ile yetinmeyip yurt dışında yapılan uluslararası bilim kongrelerinde Türk bayrağını ve Atatürk posterini astıran, İstiklâl Marşımızı gururla bilim adamlarına ayakta dinlettirip alkışlattıran, Türk dilini ilk kez kullandıran ve Dünya Yanık Tedavi Birliği başkanlığını üstlenen, Amerikan Cerrahlar Birliği üyesi olan yine Sayın Rektörümüzdür.

Ulusal ve uluslararası bir değer olan Sayın Rektörümüzün önce ev ve çalışma odaları insanlık onurunu zedeleyen bir ithamla aranmış, onur kırıcı biçimde göz altına alınmış, daha sonra "Adil Yargılama" kuralları hiçe sayılarak dört gün gözaltı, emniyet ve savcılık sorgusu ile bitap düşürüldükten sonra 17 Nisan 2009 Cuma günü saat 06:00'da hakim huzuruna çıkartılmış ve tutuklu yargılanmasına karar verilmiştir. Tutuklama gerekçesi ne üniversitemizi ne mütevelli kurulumuzu ne de kamuoyunu tatmin etmemiştir. Tutuklama kararına yapılan itiraz da red olunmuş, ancak gerekçe şu ana kadar açıklanmamıştır.

Ortada yargı kararı bulunmadan maalesef bazı basın organları ve bazı siyasiler tarafından suçlu ilan edilerek gerek Sayın Rektörümüzün ve gerekse üniversitemizin onuru ile oynanmıştır. Bu suçu işleyenlerin ve müfterilerin sonuna kadar takipçisi olacağız.

Anayasa Mahkemesi Sayın Başkanı'nın Anayasa Mahkemesi'nin 47. Yıl Kuruluş Yıldönümü konuşmasında belirttiği gibi "Yargı siyasi düşüncelerle kuşatılmış", mahkeme hakimlerinden önce bir kısım medya ve siyaset dünyasının bazı isimlerinden oluşan yargıçlar kararlarını vermiş, sorgulama yapan mahkemenin tutuklama kararından saatler öncesi kararın verildiğini kamuoyuna duyurmuşlardır". Yine Sayın Başkan'ın Nutkunda belirttiği gibi "mahkemeleri yönlendirme ve etkileme çabaları" suçtur. Maalesef yargılananlar ile avukatlarından dosyaların incelenmesi esirgenmiş ve dosyaların incelenmesi dahi kısıtlanmış iken bazı medya organları ile bazı siyasiler kamuoyu önüne çıkıp dosyada şu bilgiler var diyebilmektedir. Hatta güvenlik güçleri tarafından sorgulama yapılmazdan önce, güya sorgulama yapılmış gibi Sayın Rektörümüze sorulduğu iddia olunan sorular ile yanıtları yayınlamış, akıllarınca güvenlik güçlerine yol gösterip etkileme gayretine girmişlerdir. İlgili siyasiler de dahil bu suçluların cezalandırılması ve suçların temadi etmesinin önlenmesi için cumhuriyetimizin savcılarını göreve davet etmekteyiz. Bu beyanlarımız ihbar kabul edilmelidir.

Başkent Üniversitesi'ne reva görülen bu zor koşullara rağmen tüm eğitim ve sağlık kurumları, eskiden olduğu gibi Sayın Rektörümüzün ilkelerine uygun biçimde "yirmidört saat yedi gün" sloganı ile hizmete devam etmektedir.

Başkent Üniversitesi Mütevelli Kurulu olarak biz de yaralıyız. Ancak bu yarayı yüreğimizde onurla taşıyacağız. Tüm yaşamını hastalarına, eğitime ve ülkesine adayan, Atatürk devrimlerinin sarsılmaz savunucusu Rektörümüz Sayın Prof. Dr. Mehmet Haberal özgürlüğüne kavuşacak ve onurumuzu zedeleyen ithamdan kurtulacak, başı dik onur ve gururla görevine dönecektir.

Başkent Üniversitesi Mütevelli Kurulu olarak o güne kadar tüm hak ve hukukunun her türlü yasal ortamda sonuna kadar savunucusu ve takipçisi olacağız.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur. •

PÇağdaş Uygarlık Düzeyini Aşan Bir Türk **Prof. Dr. Mehmet Haberal** **Atatürk ve Türk ulusu karşısında** **varlığıyla “hesap veriyor”**

HAZIRLAYAN: BÜTÜN DÜNYA YAZI İŞLERİ

- 1944 yılında Rize’nin Pazar ilçesi Subaşı Köyü’nde doğdu.
- 1967 yılında Ankara Üniversitesi, Tıp Fakültesi’ni bitirdi.
- 1971 yılının Ekim ayında Genel Cerrahi alanında uzman oldu.
- 1973 yılında Shriners Yanık Enstitüsü (Shriners Burns Institute) ve John Seally Hastanesi’nde yanık tedavisi üst ihtisası yaptı, Galveston, Texas, ABD.
- 1 Ocak 1974-30 Haziran 1975 yılları arasında Colorado Üniversitesi, Tıp Fakültesi Transplantasyon Merkezi’nde transplantasyon üst ihtisası yaptı.
- 1975 yılının Temmuz ayında Hacettepe Üniversite Hastanesi, Genel Cerrahi Bölümü’nde Yanık ve Organ Nakli Ünitelerini kurdu.
- 3 Kasım 1975 tarihinde Hacettepe Üniversitesi Hastanesi’nde Türkiye’de ilk kez canlı donörden böbrek naklini gerçekleştirdi.
- Dünya Yanık Derneği ulusal temsilcisi seçildi.
- 1976 yılında Genel Cerrahi alanında doçent oldu.

- 10 Ekim 1978 tarihinde Avrupa Organ Nakli Vakfı’ndan (Eurotransplant) temin edilen organla Türkiye’de ilk kez kadavradan böbrek naklini gerçekleştirdi.
- 1979 yılında organ ve doku nakli yasasının çıkmasını sağladı (3 Haziran’da yasalaşan 2238 sayılı kanun).
- 27 Temmuz 1979 tarihinde Türkiye’de ilk kez yerli kaynaklı kadavradan böbrek naklini gerçekleştirdi.
- 26-27 Mayıs 1979 tarihleri arasında 1. Ulusal Yanık Kongresi’ni Ankara’da düzenledi.
- 4 Eylül 1980 tarihinde Türkiye Organ Nakli ve Yanık Tedavi Vakfı’nı kurdu.
- 12 Mart 1982 tarihinde Türkiye Organ Nakli ve Yanık Tedavi Vakfı’na bağlı Ankara’da ilk Hemodiyaliz Merkezi’ni kurdu.
- Genel Cerrahi profesörü oldu.
- Dünya Yanık Derneği Yürütme Kurulu üyesi ve aynı derneğin Doğu Akdeniz Bölge temsilcisi seçildi.

•1983 yılında Ankara'da ilk organ nakli kongresini düzenledi.

O zamana değin tüm dünyada en fazla 36 saat saklanabilen kadavra böbreklerin soğuk iskemi sürelerini 111 saate kadar uzatılmasını sağlayan çalışmayı yaptı.

•Tıbbi alandaki başarılı katkılarından dolayı Sedat Simavi Vakfı, Sağlık Bilimleri Ödülü'nü aldı.

•1984 yılında Akdeniz Yanık Kulübü kurucu üyesi oldu.

•Ortadoğu'da organ paylaşımı ve teminini kolaylaştırmak için Ortadoğu Diyaliz ve Organ Nakli Vakfı'nı kurdu.

•17-20 Kasım 1985 tarihleri arasında İstanbul'da Ortadoğu Diyaliz ve Organ Nakli Vakfı'nın ilk kongresini düzenledi.

•16 Eylül 1985 tarihinde Ankara'da Türkiye Organ Nakli ve Yanık Tedavi Vakfı Hastanesi'ni kurdu.

•Amerikan Yanık Derneği "Everett Idris Evans Özel Ödülü"nü aldı.

•1986 yılında Dünya Yanık Derneği genel sekreter yardımcısı olarak seçildi.

•1986 yılının Eylül ayında Haberal Eğitim Vakfı'nı kurdu.

•Amerikan Cerrahi Derneği üyesi seçildi (Fellow of the American College of Surgeons-FACS).

•1987 yılında Ortadoğu Organ Nakli Derneği kurucusu oldu ve başkanı seçildi.

•İstanbul'da ilk Bölgesel Doğu Akdeniz Yanık Kongresi'ni düzenledi.

•2-4 Kasım 1988 tarihleri arasında Ankara'da ilk Ortadoğu Organ Nakli Derneği Kongresi'ni düzenledi.

•8 Aralık 1988 tarihinde Türkiye'de ve bölgede kadavradan ilk başarılı karaciğer naklini gerçekleştirdi.

•1990 yılının Ekim ayında Türkiye Organ Nakli Derneği kurucusu oldu ve başkanı seçildi.

•15 Mart 1990 tarihinde Türkiye, Avrupa ve bölgede bir ilk olan, çocuklarda canlıdan kısmi karaciğer naklini gerçekleştirdi.

•24 Nisan 1990 tarihinde dünyada bir ilk olan, erişkinde canlıdan kısmi karaciğer naklini gerçekleştirdi.

•16 Mayıs 1992 tarihinde dünyada bir ilk olan aynı canlı donörden kısmi karaciğer ve böbrek naklini gerçekleştirdi.

•New York Bilim Akademisi üyesi oldu.

•1993 yılında Türkiye Organ Nakli ve Yanık Tedavi Vakfı ve Haberal Eğitim Vakfı ile birlikte Başkent Üniversitesi'ni kurdu.

Üniversite, 11 fakülte (Fen Edebiyat, Hukuk, İktisadi ve İdari Bilimler, Mühendislik, Tıp, Sağlık Bilimleri, İletişim, Dış Hekimliği, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık ile Eğitim Fakülteleri), 7 enstitü (Organ Nakli ve Gen Bilimleri, Fen Bilimleri, Eğitim Bilimleri, Sağlık Bilimleri, Sosyal Bilimler, Yanık, Yangın ve Doğal

Afetler, Avrupa Birliği ve Uluslararası İlişkiler) ve 5 meslek yüksekokulu ile İngilizce hazırlık okulundan oluşmaktadır.

•Ankara'da Başkent Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Merkezi'ni açtı.

•3 Eylül 1994 tarihinde İzmir'de Başkent Üniversitesi Zübeyde Hanım Araştırma ve Uygulama Merkezi'ni açtı.

•1995 yılında Türkiye'de Yanık ve Yangın Afetleri Derneği'ni kurdu.

•1998 yılında Yalova'da, Türkiye'de kırsal kesimde hizmet veren ilk diyaliz merkezini açtı.

•1998 yılının Haziran ayında Adana Başkent Üniversitesi Hastanesi'ni açtı.

•Ortadoğu Yanık ve Yangın Afetleri Derneği'ni kurdu.

•1999 yılında Ankara'da Başkent Üniversitesi Ayşeabla Okulları'nı açtı.

•2000 yılının Temmuz ayında Alanya Başkent Üniversitesi Hastanesi'ni açtı.

•2000 yılının Ağustos ayında Dünya Transplantasyon Derneği'nin Roma'daki kongresinde kendisine Türkiye ve dünyada organ naklinin gelişimine yaptığı katkılardan dolayı "Millenyum Madalyası" verildi.

•20 Kasım 2000 tarihinde Ankara'da yeni Başkent Üniversitesi Hastanesi'ni açtı.

•20 Nisan 2000 tarihinde Transplant Olimpiyatları Derneği'ni kurdu.

•2000 yılının Nisan ayında Bütün Dünya dergisinin imtiyaz hakkını almış ve dergiyi "Başkent Üniversitesi'nin Kültür Yayını" olarak yayımlamaya başlamıştır.

•2002 yılında Başkent Üniversitesi Adana Seyhan Hastanesi'ni açtı.

•14 Ocak 2002 tarihinde Klinik ve Deneysel Araştırmalar Derneği'ni kurdu.

•2003 yılında Amerikan Cerrahi Birliği (American Surgical Association-ASA) onursal üyesi seçildi.

•Başkent Üniversitesi Konya Hastanesi'ni açtı

•Cerrahi Araştırmalar Akademisi (Academy of Surgical Research) üyesi ve Türkiye temsilcisi oldu.

•2004 yılında "Kanal B", "Radyo Başkent" ve "Başkent Haber Ajansı"nı kurdu.

2 004 yılının Ağustos ayında Japonya'da yapılan Dünya Yanık Derneği (International Society for Burn Injuries-ISBI) Kongresi'nde 2006-2008 Dönem Başkanlığı'na seçildi.

•2005 yılının Eylül ayında, Prag'da, Uluslararası Cerrahler Koleji fahri üyeliği verildi (Honorary Fellowship of the International College of Surgeons-FICS).

•15-23 Mayıs 2006 tarihleri arasında Massachusetts General Hospital ve Johns Hopkins Hospital'da ders vermek için davet edildi.

•4 Mayıs 2006 tarihinde Dünya Organ Nakli Derneği'nin Orta

Doğu ve Afrika bölge encümeni olarak seçildi.

- 15 Mayıs 2006 tarihinde Azerbaycan Tıp Üniversitesi'nde fahri doktora unvanı verildi.

- Yine aynı tarihte, Pakistan Karaçi Üniversitesi tarafından bilimsel doktora unvanı verildi.

- 2006 yılının Haziran ayında Ortadoğu Yanık ve Yangın Afetleri Derneği (The Middle East Burn and Fire Disaster Society-MEBFDS) Başkanlığı'na seçildi.

2 006 yılının Eylül ayında Dünya Yanık Derneği (International Society for Burn Injuries-ISBI) 2006-2008 dönem başkanı oldu.

- Brezilya Yanık Derneği Yönetim Kurulu Onursal Üyesi seçildi.

- Uluslararası Cerrahlar Birliği (International Surgical Group) üyeliğine seçildi.

- 26 Kasım 2006 tarihinde Kuveyt Sağlık Bakanı Şeyh Ahmad Al-Abdulla Al-Sabah tarafından "Ömür Boyu Başarı Ödülü" verildi.

- 13-15 Mayıs 2007 tarihleri arasında Doğal Bağışıklık Derneği Toplantısı'nı (Society of Innate Immunity Meeting) Ankara'da düzenledi.

- 1-7 Temmuz 2007 tarihleri arasında Organ Nakli Derneği'nin Yeni Fikir Lider Toplantısı'nı (The Transplantation Society New Key Opinion Leader Meeting) Ankara'da düzenledi.

- 4-6 Temmuz 2007 tarihleri

arasında başkanlığını yaptığı Türkiye Organ Nakli Derneği'nin 9. Bilimsel Kongresi'ni (9th Meeting of the Turkish Transplantation Society) Ankara'da düzenledi.

- 17 Eylül 2008 tarihinde Ankara'da Cerrahi Müdahalede Kalite ve Eğitim Konulu Sempozyum (Symposium on Surgical Education and Quality) düzenledi.

- 18-19 Ekim 2008 tarihleri arasında Uluslararası Cerrahlar Koleji Avrupa Federasyonu Türkiye Bölümü Toplantısı'nı (International College of Surgeons European Federation Turkey Section Meeting) Antalya'da düzenledi.

- 4 Kasım 2008 tarihinde Birinci Uluslararası Yanık Haftası'nda (First National Burns Week) Dubai'de ödül takdim edildi.

Almanya'nın Münih kentinde irtibat bürosu açılmıştır.

- 18 Şubat 2008 tarihinde böbrek nakli alanındaki öncülüğü ve böbrek nakli alanına yapmış olduğu değerli katkılarından dolayı Suudi Arabistan Prensi Abdulaziz Bin Salman tarafından ödül takdim edildi.

- 13 Mart 2008 tarihinde, Amman'da, karaciğer nakli alanındaki öncülüğü ve karaciğer nakli alanına yapmış olduğu değerli katkılarından dolayı Ürdün Prensi Raad Bin Zeid tarafından ödül takdim edildi.

- 4-5 Eylül 2008 tarihleri arasında Amerika Birleşik Devletleri, Washington Eyaleti'nde Washington Üniversitesi'ne konuk profe-

sör olarak davet edildi. İki günlük programda bir gün Washington Üniversitesi Transplantasyon Merkezi'nde (University of Washington Transplant Center) organ nakli üzerine ve bir gün Harborview Yanık Merkezi'nde (Harborview Burn Center) yanık tedavisi üzerine Prof. Dr. Mehmet Haberal'ın onuruna iki sempozyum düzenlendi. Washington Üniversitesi Konuk Profesörlüğü (University of Washington Visiting Professorship) ödülü aldı.

- 10 Eylül 2008 tarihinde, Montreal'de Uluslararası Yanık Derneği (International Society for Burn Injuries) 2006-2008 yılları arasındaki başkanlık görevinin sona ermesiyle beraber derneğe yapmış olduğu katkılardan dolayı ödül aldı.

- 30 Eylül 2008 tarihinde Prague Yanık Merkezi'nde (Prague Burn Center) Başkanı Prof. Dr. Radana Königova tarafından Çek Cumhuriyeti Medikal Bilimler Akademisi (Czech Medical Association) Onursal Üyelik Ödülü takdim edildi.

- 23 Ekim 2008 tarihinde, Karachi'de, onursal davetli olarak katıldığı Sindh Üroloji ve Organ Nakli Enstitüsü Kongresi'nde (Congress of the Sindh Institute of Urology and Transplantation) tarafından Onursal Konuk Plaketi ödülü aldı.

- 19 Kasım 2008 tarihinde Shiraz'da, onursal konuk olarak katıldığı, 17-21 Kasım tarihleri ara-

sında gerçekleşen 11. Orta Doğu Organ Nakli Derneği Kongresi'nde (11th Congress of the Middle East Society for Organ Transplantation) dernek kurucusu ve daimi destekçisi olarak ve organ nakli ve bağışı alanında yapmış olduğu katkılarından dolayı ödül takdim edildi. Ayrıca, İran Medikal Bilimler Akademisi'nden (Academy of Medical Sciences of Iran) Onursal Üyelik Ödülü aldı.

4 Aralık 2008 tarihinde, Viyana'da, Uluslararası Cerrahlar Koleji 36. Dünya Kongresi'nin yapıldığı Viyana Belediye Tören Salonu'nda onursal üyeliğe seçilen ve derneğin bir önceki başkanı olan Prof. Dr. Nadey S. Hakim, konuşmasının ardından, Atatürk posterini ekranda göstererek 200 katılımcı huzurunda 2005 yılında onursal üyeliğe seçilen Prof. Dr. Mehmet Haberal'ı kürsüye davet edip, Mustafa Kemal Atatürk'ün ilkeleleriyle yetişen ve bugün organ nakli konusunda dünyanın önde gelen meslektaş, Prof. Dr. Haberal'ı kutladı.

Editörlük Çalışmaları:

- Türkiye Organ Nakli Derneği ve Türkiye Yanık ve Yangın Afetleri Derneği tarafından yayımlanmakta olan tıp dergisi "Diyaliz, Transplantasyon ve Yanık" dergisi editörü

- Ortadoğu Organ Nakli Der-

*En büyük hizmetiniz nedir? sorusuna
Cevabım:
"Mehmet Haberal'in yetişmesine ve
önünün açılmasına olan katkım"dır"
diyebilirim. İhsan Doğramacı
Konya 06.06.2003*

6 Haziran 2003 tarihinde Başkent Üniversitesi Konya Hastanesi'nin açılışında Prof. Dr. İhsan Doğramacı, kendisine sorulan "Yaşamınızdaki en büyük eserinizi nedir?" sorusuna "Kesinlikle Mehmet Haberal'dır" demiş, bu görüşünü yazıyla bildirmesini isteyen gazetecilere yukarıdaki yanıtını vermiştir: "En büyük hizmetiniz nedir? sorusuna cevabım: Mehmet Haberal'in yetişmesine ve önünün açılmasına olan katkıdır" diyebilirim. İhsan Doğramacı Konya 06.06.2003

neği'nin yayın organı olan "Experimental and Clinical Transplantation" dergisi editörü

- Dünya Organ Nakli Derneği'nin yayın organı olan "Transplantation Proceedings", •1996 misafir editörü, •1998 misafir editörü, •2000 misafir editörü, •2002 misafir editörü, •2004 misafir editörü, •2005 misafir editörü •2006 misafir editörü, •2008 misafir editörü,
- "International Medical Journal" dergisi Yayın Kurulu üyesi
- "Investigative Surgery" dergisi Yayın Kurulu üyesi
- "Clinical Transplantation" dergisi Yayın Kurulu üyesi
- "Transplantation Proceedings" dergisi Yayın Kurulu üyesi
- "Saudi Journal of Kidney Diseases" dergisi Yayın Kurulu üyesi
- "Burn Care and Rehabilitation" dergisi Yayın Kurulu üyesi
- "Urology Journal" dergisi Yayın Kurulu üyesi
- "Archives of Iranian Medicine"

ne" dergisi Yayın Kurulu üyesi

22 Kasım 2008 itibarıyla,

- 1730 böbrek, 320'den fazla karaciğer nakli yaptı,
- 22'den fazla ulusal ve uluslararası bilimsel kongre düzenledi,
- 35 ulusal ve uluslararası tıp derneği üyesi,
- 1428 Türkçe ve İngilizce bilimsel yayının yazarı. 2 İngilizce, 4 Türkçe kitabı bulunan ve tıp alanında 25 ulusal ve uluslararası ödül sahibi olan Prof. Dr. Mehmet Haberal, Türkiye'nin uluslararası literatürde en fazla bilimsel yayını bulunan tek rektörüdür.
- Kurduğu Başkent Üniversitesi'nde bugün 8500 kişi çalışmaktadır. Başkent Üniversitesi'nin yurtdışı çeşitli bölgelerinde hizmet vermekte olan 10 hastanesi, 1 polikliniği, 13 diyaliz merkezi, biri Adana biri Ankara'da olmak üzere 2 kolej, 2 oteli, 6 vakfı, 4 vakıf iktisadi işletmesi bulunmaktadır. •

Batı, Atatürk'ü Yargılıyor

YAZAN: PROF. DR. EROL MANİSALI

Yargılanan Türkiye Cumhuriyeti, devrimlerimiz. Yargılanan bağımsızlığımız, özgürlüğümüz.

- Lozan yargılanıyor, emperyalizme karşı kazandığımız savaş yargılanıyor...

- Halkımız, ulusumuz yargılanıyor sömürgeciler tarafından...

- Kimliğimiz, değerlerimiz ve varlığımız yargılanıyor...

- Kurtuluşumuz ve onun önderi Mustafa Kemal Atatürk yargılanıyor sömürgeciler ve onların maşaları tarafından...

En büyük suçlu Atatürk; çürümüş, emperyalizmin arka bahçesi ve oyuncağı olmuş, fiilen işgal edilmiş Osmanlı'dan, bağımsız bir ulus ve Cumhuriyet yaratmış, avrupalı müstevlilere karşı.

Ezilen ve sömürülen dünyada bağımsızlığın simgesi olmuş bir Türkiye; hem de dünyanın en sorunlu bölgesinde. Hindistan'ın İngiltere'ye başkaldırmasında, Afri-

ka ülkelerinin Avrupa'ya karşı savaşında; dün Castro'nun bugün Chavez'in Amerika'ya meydan okuyan duruşunda örnek olmuş Mustafa Kemal Atatürk.

Sömürgeciler onu hiç sevmeler ve sevmiyorlar. Bundan dolayı Atatürk'ü yargılıyorlar, yermek istiyorlar. Yeniden o kaosa, Sevr'i kabul ettirdikleri Osmanlı'ya dönmek istiyorlar.

- Çağdaş değerler, çağdaş hukuk düzeni ve toplumsal haklar yerine siyasal islamın egemen olduğu bir cemaat düzensizliği istiyorlar bu coğrafyada.

- Cemaatin başına bir kukla yerleştirip, onu yönetmek niyetindeler...

Obama'nın Hafızası...

- Obama Afrikalı dedelerini hatırlıyor mu?

- Amerika'nın pamuk tarlalarına taşınamayan Afrikalıların bugün sömürgeciler tarafından ne hale getirildiklerini, "Sudan'a yeni askeri operasyonlar planlarken" hiç mi hatırlamıyor?

- Amerika'nın Irak, Lübnan ve Afganistan'ı kan gölüne çevirdiğini göremiyor mu?

Görememiş ki, Türkiye'ye ve Irak'a gelişinde "izlenen politika-nın devamını" istiyor.

Afganistan'da kendisi için "sa-

vaşacak Türk Askeri” istiyor. Amerika yenilmiş, “gel benim yetime sen savaş” diyor, kendi emperyalizmine alet ediyor...

Amerika için Kore’ye, Somali’ye, Yugoslavya’ya, Afganistan’a, Lübnan’a asker gönderdik. Dün Kurtuluş Savaşı’nda batının bize yaptıklarını bugün sömürgeciler tekrarlarken neden onlara yardım ediyoruz? Bindiğimiz dalı neden kesiyoruz?

Dün İngiliz’in Çanakka-
le’ye getirdiği Afrikalı ve Asyalıların durumuna düşmedik mi? Türk halkı bizim “Amerikalıların Gurka’ları olamamızı istemiyor”. İngilizlerin getirdiği gurkaları 1915’te Çanakka-
le’de gördük. 1974’te Kıbrıs’ta gördük. Şimdi bizi “Gurkalaştırmak” istiyorlar.

Obama’nın Anıtkabri ziyareti ve yazdığı sözcükler yalnızca, batının cumhuriyeti ve Atatürk’ü yargılamakta oluşunu gizlemekten başka hiçbir anlam taşımaz. Bugün yaşamakta olduğumuz inanılmaz olayların arkasında kimlerin olduğu artık apaçık biliniyor. Televizyonları açın, gazetelere bakın, görürsünüz...

- Afganistan’da, Lübnan’da, Irak’da, Gürcistan’da yeni Gurka’lara ihtiyaçları var. Soros söylemedi mi? Emperyalistlere göre “Türkiye’nin en iyi ihraç ürünü bizim insanımız, askerimiz miş”!..

- Soros bir simge, Batı pence-resinden Türkiye’nin görünümü,

Türkiye’nin ayakta kalması ve onlar tarafından yıkılmaması için insanını, askerini emperyalizmin çıkarları için kullanması gerekiyormuş. En iyi Türk yöneticimiz onların Cola şirketinin başına getirilecek; en iyi doktorlarımız onların sağlık kurumlarında görev alacak; en iyi askerlerimiz onların Asya’daki, Afrika’daki ve Ortadoğu’daki çıkarlarını koruyacak.

- Batı Türkiye’yi ancak bu koşulda kabullenir, bu koşulda yanında tutar diyorlar.

Obama geldi, bir öpücük kondurdu. Bush gibi “sırtımıza vurmadi”.

Ermenistan’da, Kürdistan’da, Afganistan’da sizden hizmet bekliyoruz dedi. Mustafa Kemal bütün bu taleplere hayır dediği için sevilmedi, sevilmiyor.

Emperyalizm Mustafa Kemal’i, Cumhuriyet’i, bağımsızlığımızı, kurtuluşumuzu yargılıyor. Türkiye toplumsal hakların geliştirildiği gerçek ve katılımcı bir demokrasi istenmiyor. Sevr’i ve Osmanlı’yı işbirlikçileri ile birlikte, geri getirmek istiyorlar.

Reagan, baba Bush, Clinton, oğul Bush ve Obama Türkiye’ye bu gözle bakıyorlar. Amerika’daki ve Türkiye’deki danışmanları iyi hizmet vermişler.

Ama güneş balçıkla sıvanmaz ki; siyah Obama bile karartamaz, ortada apaçık duran gerçekleri...

Cumhuriyet Gazetesi’nden

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal

Prof. Dr.

Mehmet Haberal

ve Prof. Dr.

**Türkan Saylan’ı
Anlatıyor**

Mehmet Haberal bu toplumun yetiştirdiği en seçkin, en değerli, sorumluluk duygusu en yüksek, en üretken aydınlarından birisi. Üniversite kurmuş, Türkiye’de böbrek naklinin kurucusu, böbrek nakli olayının kurucusu. 1974 yılında ben maliye bakanı iken gece uçakla saat 2’de, 3’te Ankara’ya gelirdim yurt dışı bir seferden indiğim zaman bakardım karşımda Haberal. Mehmet Bey “Ne yapıyorsunuz burada?”

“Sizin uçakta böbrek var, onu bekliyorum” derdi. Ve yurt dışından getirilen böbreği bizzat kendisi sabaha karşı 02’de alıp heyecanla doğru dürüst bir selamlaşma bile yapamadan koşar ameliyatına girerdi. Yüzlerce insanı bu konuda uzman olarak yetiştirdi. Hoca, hocaların hocası... Antalya’da bu konuda çok başarılı bir genç kardeşimiz var, dünya çapında bir başarı, Mehmet Hoca’nın öğrencisi. Yani bu kadar büyük hizmet vermiş, üniversite kurmuş, öğrenci yetiştirmiş, öğretmen yetiştirmiş, doktor yetiştirmiş, bu işin öncüsü olmuş Türkiye’de, saygıdeğer bir insan. Binlerce ailede şimdi hayır duası alıyor Mehmet Haberal.

Değerli arkadaşlarım, bu insanı niye alırsınız Allahaşkına? Alındı-

ğı zaman tek derdi, “Eyvah, ameliyata girecektim ne olacak çocuk?”

Hastası da diyor ki, “Biz seni bekleriz hocam.”

Şimdi bu insanı alıyoruz. Niye alıyoruz?

Terör örgütü kurmuş, Türkiye’yi, anayasayı, rejimi çığırından çıkaracakmış. Bu kadar hakşinastlıktan uzak, insanlara saygı göstermekten uzak, insanları anlamaktan uzak bir anlayışla devlet yönetilir mi?

Türkan Hanım, Türkan Hanım’ı almış, niye aldınız söyleyin, bir şey yok. Biz, yaptıklarına bakıyoruz, 29 bin öğrenciye burs veriyor, burs. 36 bin genç kıza okula çekmiş, genç kızları okula çekmiş.

Değerli arkadaşlarım, yani bu insanı niye siz alma gereğini duyuyorsunuz? Bir eğitim projesine kendisini adanmış, bütün hayatını adanmış, çağdaş eğitim projesine, yani bunu mu içinize sindiremiyorsunuz? O eğitim projesini mi engellemek istiyorsunuz? Yani çağdaş eğitim anlayışı Türkiye’de devletin dışında sivil toplum girişimiyle desteklenilsin, yaygınlaştırılsın, kızlar okula gitsin. Öğrenciler hiçbir haksızlığa maruz kalmadan, baskıya maruz kalmadan özgürce yetiştirilsin, çağdaş, anayasanın öngördüğü laik, demokratik cumhuriyetin genç aydın insanları olarak yetiştirilsin bunu mu istemiyorsunuz, bunu mu engellemek istiyorsunuz? İnsanın aklına bu geliyor.

Değerli arkadaşlarım, bir küçük ayrıntıya da dikkatinizi çekerim. Dün bu insanlar gözaltına alındığında tarih 13 Nisan 2009’dur. 13 Nisan, eski bilmiyorum. Eğer onlar öyle bir düşünce içinde değilse tarih Türkiye ile çok derin bir istihza, bir ironi ilişkisi içine girmiştir. Tarih, Türkiye’ye çok anlamlı bir uyarı yapmıştır. Takvimle 31 Mart’tır. Tam yüz yıl önce 31 Mart 1909’da yaşanan olayların yüz yıl sonra yıl dönümünde bu tutuklamalar yapılmıştır. Bunun altında ne yatıyor bilmiyorum. Gözaltına almayı kararlaştıranlar acaba bir tarihsel rövanş düşüncesi içinde miydiler?•

Yazarların Tepkisi

“Ergenekon” operasyonunun 12’nci dalgası, ülke içinde ve yurt dışında büyük tepkilere yol açtı. Bilim, politika, sanat ve kültür dünyası yapılanları sindiremiyor, hukuk dışına çıkıldığını yüksek sesle tekrarlıyordu.

Atatürk cumhuriyetine yürekten inanmış gazetelerin köşe yazarları da, görüşlerini özetle şöyle yansıtıyorlardı kamuoyuna:

DÜNYADA BUGÜN Türkan Hanım’ın evinde darbe belgesi ve kanıt aranıyor. (...) Çünkü o, üniversite kürsüsünün, tıpkı Prof. Dr. Mehmet Haberal ve Prof. Dr. Erol Manisalı gibi bilimin, aydınlanmanın yararına kullanan bir bilim insanıdır.

Kendisinin evi aranırken, gö-

zaltına alınan profesörlerle ortak paydası da budur.

Ali Sirmen
(Cumhuriyet, 14. 04. 2009)

GÖRÜŞ
BEDRİ BAYKAM

Ben, ulusum adına sizden ve bu terörü dün ve bugün yaşayan başta Sayın Mehmet Haberal ve Erol Manisalı ile eski-yeni rektörler-aka-

demisyenler olmak üzere tüm Atatürkçü aydınlardan özür diliyorum Sayın Saylan. Bir gün adalet yerini bulacak ve taşlar yerine oturduğunda, çok kişinin yüzü kızaracak! Buna eminim; derin saygılarımla...

Bedri Baykam
(Cumhuriyet, 14. 04. 2009)

Dün "12'nci dalga" dediler... Yine bir sabahın karanlığında Prof.

Mehmet Haberal gibi eserler yaratmış bir bilim adamının, Türkan Saylan gibi ömrünü çağdaş Türkiye için harcamış bir Atatürk kızının, laiklik derdi olan profesörlerin, akademisyenlerin evlerini bastılar, kimisini alıp götürdüler.

Zor şartlarda laik cumhuriyeti cesaretle savunan Kanal-B, ADD, ÇYDD, ÇEV, 68'liler Vakfı gibi kurumlar, birer terörist yatağıymış gibi gün boyu arandı.

Hâlâ soracak mısınız; hedef kim?..

Bekir Coşkun
(Hürriyet, 14. 04. 2009)

Burhan Ayeri

Mustafa Özbek'in gözüne alındığı gün 'Aman kaçma-sın işgüzarlığı' yapan zatı bu defa da Prof. Dr. Mehmet Haberal'ı marke ederken gördük. Yine, duran top kullanımında golcüyü tutan savunmacı pozisyonundaydı.

Burhan Ayeri
(Akşam, 15. 04. 2009)

30 bin kişinin katlin-
GÜNCEL
CÜNEYT ARCA YÜREK
den sorumlu Öcalan'la ilgili soruşturma ve iddianame 105 günde tamamlandı. 31 Mayıs 1999'da başlayan yargılama ise 25 Kasım 1999'da Yargıtay kararıyla 239 günde sonuçlandı.

Ümraniye'de ele geçen el bombaları ile 12 Haziran 2007'de başlayan Ergenekon soruşturması ise... 684 gündür devam ediyor. Bir o kadar daha süreceğe benziyor.

Cüneyt Arcayürek
(Cumhuriyet, 15. 04. 2009)

Çalkantılı
AYDINLANMA
1970'li yılların sonları... Bir yılbaşı gecesi... Geceyarısına yarım saat var...

Hacettepe'de, bir hasta ziyaretinden hızlı adımlarla çıkıyor, aile arasındaki ev yemeğine katılmak üzere telaşla hastahane-nin kapısına yöneliyorum...

Tam kapının önünde Mehmet Haberal'la karşılaşıyorum...

Elinde kutular, o da hızlı adımlarla içeri giriyor...

Yeni yılını kutladıktan sonra, "Hayrola" diyorum, "Yılbaşı gecesi ne yapacaksınız?"

"Ameliyat ettiğim hastalara ve nöbetçi arkadaşlara pasta getirdim. Yılbaşını onlarla kutlayacağım" diyor...

Gözlerim yaşarak kucaklıyorum kendini hastalarına ve mesleğine adanmış olan bu müstesna arkadaşımı...

İnsanlık ve Türkiye Mehmet Haberal'a minnettardır.

Emre Kongar
(Cumhuriyet, 14. 04. 2009)

Dün itibarıyla üniversite ile Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'ni

hedef alan operasyonla Cumhuriyet mitinglerine katılanlara, "AKP'ye muhalefet Ergenekon işidir" ayarı verildi. Sırada ne var diye merak edenlere, naçiz tahmini-mi aktarayım.

Dördüncü halkada, AKP'yi kapatma davasının intikamı alınacak.

Ve bu kez yüksek yargı ile medyanın üzerine gidilecek.

Artık eminim ki her fani bir gün Ergenekon'u tadaracak!

Enis Berberoğlu
(Hürriyet, 14. 04. 2009)

Öğleden sonra Dokuzuncu Cumhurbaşkanı Süleyman De-

mirel'i aradım.

Mehmet Haberal'a destek vermek için, Esenboğa Havalimanı'na gittiğini öğrendiğim için ne konuştuğunu merak ediyordum.

Şöyle demiş:

"Bu memlekette vatanperver olmanın bedeli vardır. Sen şimdi bu bedeli ödemeye gidiyorsun. Metin ol. Bu da gelir geçer. Bak, 13 Eylül 1980 günü Met-

ris'e götürülen Abdullah Gül bugün cumhurbaşkanı."

Ona söylemediğini de bana söylüyor:

"Mehmet dünyaca önemli bir doktordur. Bugüne kadar 2000 böbrek ve karaciğer ameliyatı yaptı. Önceki gün ameliyat ettiği hastaları varmış. 'Onlara bakayım geleyim' demiş, ona bile izin vermemişler. Bir ülke böyle insanları kolay yetiştiremiyor. Siyasi hiçbir ihtirası yoktur.

Bülent Ecevit, Ahmet Necdet Sezer'den önce ona cumhurbaşkanlığını teklif etmişti. Siyasi ihtirası olsaydı onu kabul ederdi."

Niye havaalanına gidip böyle bir şey yapma ihtiyacı duydunuz, diye sordum.

"Sabah öğrenince, vicdanım el-vermedi. Kimse, adalet engellensin demiyor. Ama adaletin vicdanları karartmaması lazım. Siyasi bir yetkim, gücüm olsaydı başka şeyler yapardım. İnsanlar korkutuldu. Ama bir söz vardır: En büyük korku, korkunun kendisidir. Artık birilerinin bir şeyler söylemesi lazım."

Ertuğrul Özkök
(Hürriyet, 14. 04. 2009)

Gözüne liste-
POLİTİKA GÜNLÜĞÜ
sinde 40 ad **HİKMET ÇETİNKAYA**
var... Öne çıkan adlara bakıyorum...

Başkent Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mehmet Haberal, eski Bursa Uludağ Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mustafa Yurtkuran, eski Samsun 19 Mayıs Üniversitesi Rektörü Ferit Bernay, eski Malatya

İnönü Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Fatih Hilmioğlu, Prof. Dr. Erol Manisalı, Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı Gülseven Yaşer.

Tüm de Atatürkçü, yurtsever, laik adlar...

Atatürkçü çizgide yayın yapan Kanal B televizyonuna tıpkı Avrasya TV'ye olduğu gibi gözdağı verilmek istenmiştir. Kanalın kurucusu olan Başkent Üniversitesi Rektörü Mehmet Haberal ise ülkenin laiklik çizgisinden uzaklaştırılmaması için mücadele eden bir aydındır. Belli ki görüşleri ve uyarıları "laiklik karşıtlarının odağı"nı iyice huzursuz etmiştir!..

Hikmet Çetinkaya
(Vatan, 15. 05. 2009)

BANA GÖRE PROF. Dr. Mehmet Haberal... Başkent Üniversitesi

SİRRİ YÜKSEL CEBECİ Rektörü ve Başkent Hastanesi sahibi...

Demokrat, çağdaş, Atatürkçü bilim adamı...

Uluslararası tıp kuruluşlarında ve konferanslarda Türkiye'yi temsil eden organ nakli otoritesi...

İlk kez kadavradan organ nakli yapan doktor...

Göztaltına alındığı gün, üç hastasına daha organ nakli yapacaktı. (...)

GÖZALTINA alınanların ortak özelliği; Atatürkçü, laiklikten yana ve türban karşıtı olmaları...

Son Ergenekon dalgasının çağdaş eğitimi ve eğitimcileri hedef alması da manidar...

Sırrı Yücel Cebeci

(Tercüman, 15. 04. 2009)

İzlediğimiz dört televizyon vardı:

1-Ulusal TV... Doğu Perinçek'i içeri aldınız.

2-Biz TV... Tuncay Özkan'ı içeri aldınız.

3-Avrasya (ART)... Mustafa Özbek'i içeri aldınız.

4-Başkent (Kanal B)... Prof. Mehmet Haberal'ı göztaltına aldınız.

Türkiye Cumhuriyeti bir polis devleti olma yolunda...

'Korku İmparatorluğunu' kurunuz. Nefes alamıyoruz.

Tolstoy'un bir sözü vardır:

"Kötüler kendilerine tahammül edildikçe daha çok azarlar."

Yargıya inanıyoruz gibi avutmalara itibar etmiyoruz.

S. Zeki Başaran

(Hürriyet, Okur, 14. 04. 2009)

Ünlü oyun yazarı Arthur Miller, "Öğrenme" olgusu konusunda şöyle diyor:

"Önceden öğrenenler, indirimli fiyattan öğrenirler... Otoriteden öğrenenler, özgürlük bedeliyle öğrenirler... Deneyerek öğrenenler, etiket fiyatından öğrenirler.... Yaşamdan öğrenenler, gecikme zammıyla öğrenirler... Yaşamdan da öğrenemeyenler, boşa gitmiş yaşamlarıyla öğrenirler."•

ASIN BU DARBECİ KADINI!

YAZAN: MUSTAFA MUTLU

Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Başkanı Prof. Dr. Türkan Saylan'ın evinde "Ergenekon araması"nın yapıldığını öğrenince şaşırmadım. Tam "Neden şaşırmadığımı şaşırmış bir şekilde" televizyonları izlerken, sağ olsunlar "de-

Hele Prof. Dr. Türkan Saylan'ın darbeciliği yıllar öncesine dayanıyor. Yaptığı darbeler, saymakla bitecek gibi değil üstelik:

İlk darbesini Lepra hastalığına karşı yaptı bu çılgın kadın! Toplum tarafından dışlanan, doktorların bi-

mokrazi kahramanı" yazarlarımız imdadına yetiştiler.

Seslerini duyurdukları televizyonlarda gelişmeleri değerlendirirken, "Darbeciler elbette yargılanmalıdır" dediler. Tabii ya, olay bu: Darbeci bunların hepsi!

le ellerini sıkmaktan korktuğu cüzam hastalarını bağrına bastı. Tıptaki tüm gelişmeleri ülkemize getirerek, binlerce cüzzamlıya yaşam verdi. 25 yıl boyunca ülkenin gezilmedik bir karış toprağını bırakmadı ve gittiği her yerde cüzzamlı

aradı. Sonunda cüzzama karşı inanılmaz bir darbe yaptı!

Cinsel yolla bulaşan Behçet hastalığını da unutmadı. Onlarca poliklinik kurdu; Behçet'e darbe yaptı! Bu hastalıklarla savaşım vermek için dolaştığı Anadolu'da bir büyük hastalık daha keşfetti: Aileler kız çocuklarını okutmuyorlardı. Hemen kendisi gibi "darbeci" birkaç arkadaşıyla birlikte bir dernek kurdu ve "Anadolu'da Bir Kızım Var, Öğretmen Olacak" kampanyası başlattı. Kızlarını okutmak istemeyen babalardan darbe yaptı!

"Kardelenler Kampanyası"nı başlattı, tutuculuğa darbe yaptı!

"Bilgi Toplumu Kızları"yla, cahilliğe darbe yaptı!

"Her Kızımız Bir Yıldız" diyerek, kaderciliğe darbe yaptı!

"Geleceği Taşıyan Kızlar"la, geçmişe darbe yaptı!

"Bir Işık da Siz Yakın"la, karanlığa darbe yaptı!

"Geleceğin Doktorları"na destek verdi, tüm hastalıklara darbe yaptı!

Yardımseverlerden topladığı paralarla onlarca okul, yurt yaptırdı, Milli Eğitim Bakanlığı'na darbe yaptı!

Yetişkinler için okuma yazma, meslek edindirme kursları düzenleyerek, işsizliğe darbe yaptı!

Anadolu'daki okulları müzik aletleriyle donattı, sessizliğe darbe yaptı!

Bugüne kadar 70 bine yakın

çocuğa burs vererek, yoksulluğa darbe yaptı!

Yakalandığı "amansız hastalığa" aldırmadı, doktor arkadaşlarının birkaç ay ömür biçmelerine inat yaşama sarıldı; kansere darbe yaptı!

O hasta haliyle ülkede olup bitenlere sessiz kalmadı; Atatürk devrimlerine ihanet edenlere darbe yaptı!

Hastalıktan konuşamayacak durumdayken bile meydan meydan dolaşıp tehlikeye dikkat çekti; "laiklik karşıtı eylemlerin odağı" partiye darbe yaptı!

Tüm bunları yaparken çağdaşıktan, çok seslilikten, demokrasi-den ödün vermedi. Gittiği her yerde, "Ne şeriat, ne darbe" diye haykırdı; darbeciliğe darbe yaptı!

İşte bu yüzden gönül rahatlığıyla haykırıyorum ki, darbecinin kralıdır Türkan Saylan!

Onun evini aratan, derneğinin hesaplarına el koyduran, 70 bine yakın öğrencisinin burslarını ödenemez duruma getirenler de...

Onları ayakta alkışlayan "demokrasi kahramanları" da haklı!

Hastalığına aldırmanın, gözünün yaşına bakmayanın. Kaldırılmış olan idam cezasını, sırf onun için yeniden getirin.

Yoksa bugüne değin devirdiği karanlıkların, savaştığı hastalıkların hatırı kalır. Haydi, toplayın meclisi de bitiriverin şu işi!

Asın bu darbeci kadını!•

Bir Eğitimcinin Cephaneliği...

YAZAN: RÜŞTÜ ERATA

Epeydir duyumlar alınıyor. "Kimi" basın-yayın organlarında aylardır, hatta yıllardır çıkan onca uyardan sonra, söz konusu "şahıs"ın hem başkanı olduğu derneğin tüm şubelerinde hem de evinde çok tehlikeli "silahlar ve mühimmat" oldu-

ğundan hiç kuşkuları kalmamıştı.

Planlar özenle hazırlandı, baskın sırasında o "tehlikeli silahlar ve mühimmat"ın tümü, kimsenin burnu bile kanamadan ele geçirilecekti.

Özenle oluşturulan timler haftalarca plan doğrultusunda eğitil-

di, baskının provaları neredeyse yıldırıcı sayıda yinelendi.

Sonunda büyük gün gelmişti.

Operasyon, söz konusu “şahıs”ın hem başkanı olduğu derneğin tüm şubelerinde hem de evinde eşzamanlı olarak başlatıldı.

En seçkin tim, söz konusu “şahıs”ın evinin çevresine sabah erkenden konuşlandı. İçlerinden başka türlü davranmak gelse de, kapıyı çaldılar. Kapı açıldı, planlandığı gibi, bir çırpıda içeriyi denetim altına

bunca silah, bunca mühimmatı toplamak kimbilir kaç yılını almıştı?

Operasyonun haklılığına ilişkin kuşkuları yoktu; elbette ancak yine de söz konusu “şahıs”ın hakkında söylenen, yazılanların doğrulanmış olmasına içten içe sevinmişti hepsi...

Şimdi gözlerini amirlerinin gözlerine çevirmiş, atılacak adımın onayını bekliyorlardı.

Onun verdiği onaydan sonra, içlerinden biri çekine çekine silahlara doğru yöneldi.

aldılar. Salonda toplanan tüm güvenlik güçlerinin gözlerindeki şaşkınlık görülmeye değerdi doğrusu!

Elbette hepsi “kimi” basın-yayın kuruluşlarında aylardır, yıllardır anlatılanları, onlara dayanarak oluşturulan raporları neredeyse ezberlemişti; ancak yine de “gerçeği” gözle görmek bambaşka bir duygu uyandırıyordu insanda...

Yıllardır kamuoyunda saygın bir yeri olan, hanımefendi bir eğitimcinin evinde bunları mı bulacaklardı;

Kolay değil, en tehlikeli silah türüydü bu!.. Salondaki herkes silahların hiç çekinilmeden yerleştirildiği, sanki övüne övüne sergilendiği raflardan uzaklaşmış, göz ucuyla arkadaşlarının attığı adımları izlemeye başlamıştı...

Başı kasklı-özel koruma giysili güvenlik görevlisi ürkek hareketlerle rafta duran silahlardan birini eline aldı. Ve sayfalarını karıştırmaya başladı!..

13 Nisan 2009

Tufan Türeñç, 1945 yılında, cerrah babasının bir yıl önce devlet hastanesine atandığı Bursa’da doğdu, ilkokulu, babasının bu kez atandığı Afyon’da bitirdi. Orta öğrenimini İstanbul’da, Saint Benoit Fransız Lisesi’nde tamamladı, İstanbul İletişim Fakültesi’nden mezun oldu. Meslek yaşamına 1968 yılında stajyer muhabir olarak başladığı “Milliyet” gazetesinde üç yıl röportaj yazarlığı yaptı, 1972 yılında gazetenin Abdi İpekçi yönetimindeki yazı işleri kadrosunda görev aldı. “Milliyet”

gazetesindeki 18 yıllık çalışma döneminin son on yılını yazı işleri yönetmeni olarak sürdürdükten sonra 1986 yılında geçtiği “Güneş” gazetesinde yazı işleri yönetmenliği yanısıra köşe yazarlığına da başladı. Tufan Türeñç, meslek yaşamını 1988 yılından buyana, “Hürriyet” gazetesinde yazı işleri yönetmeni ve köşe yazarı olarak sürdürüyor. “Gazeteci”, “Özgürlüğe Uçan Dev”, “O manşetler” ve “Bir Gazetecinin Hayatı-28 yıl sonra Abdi İpekçi” adlı kitapları yayımlandı.

Çok uzaklardan gelen mektup

YAZAN: TUFAN TÜREÑÇ

Hiçbir yorum katmadan aynen yayınladığım bu mektup Prof. Haberal’ı gözaltına alanların, alldıranların dikkatine sunulur.

“Sayın Bekir Coşkun ve Tufan Türeñç,

Uzun süreden beri Kanada’da yaşayan bir Türk olarak, Prof. Mehmet Haberal’ın adını ilk defa dünkü (pazartesi) gözaltı haberiyle duydum. Uluslararası bilim istatistikleri internet sitesine girip, Prof. Haberal’ın bilimsel çalışmalarına baktım. Gördüğüm yayın sayısı ve bu yayınların aldığı atıf sayısı beni hem gururlandırdı hem de böyle bir bilim adamının adını daha düne kadar duymadığım için

utandırdı. Bilimsel istatistiklere göre, Prof. Haberal 785 adet bilimsel yayına imza atmış ve bu yayınlar 2239 defa atıf almış. Bu rakamlar Avrupa ve Amerika ortalamalarının çok üstünde görünmektedir.

Prof. Haberal hakkında yaptığım kısa araştırmanın ben-de bıraktığı etkiyi sizinle paylaşmak istedim.

Prof. Mehmet Haberal kimdir?

Türkiye Cumhuriyeti'nin yetiştirdiği üstün yetenekli bir bilim adamı, dünya çapında bir tıp bilginidir. 750'den fazla uluslararası yayını bulunan bir akademisyendir. Bu rakam Avrupa ve Amerika ortalamalarının çok üstündedir.

Bilimsel eserleri bugüne kadar 2200'den fazla atıf almış, birçok uluslararası tıp dergisinde editörlük yapmış saygın bir bilim adamıdır.

Binlerce ameliyat ve organ nakline imza atmış bir cerrahdır.

Dünyanın birçok ülkesindeki doktorlar birliğinin üyesi olup, fahri doktorluk unvanı ile onurlandırılmıştır.

Çok sayıda klinik, hastane ve araştırma merkezinin kurucusudur.

Binlerce tıp öğrencisinin ilham kaynağıdır.

Prof. Haberal bilimdeki yüksek başarılarının dışında, Türkiye Cumhuriyeti'nin koruyucusu ve kollayıcısı ve Atatürk devrimlerinin bekçisidir.

Neşteri kadar keskin olan zekâsıyla, yobazların korkulu rüyasıdır.

Mustafa Kemal Atatürk'ün arzu ettiği aklı hür, vicdanı hür bir öğretmendir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin onur ve gurur kaynağıdır.

Ne mutlu ki bize, Prof. Haberal ile aynı ülkenin vatandaşlığını paylaşıyoruz.”

Prof. Ali Polat
Department of Earth and
Environmental Sciences University of Windsor
Windsor, ON., Canada N9B 3P4

“Üniversiteden Ses Bekliyoruz...”

PROF. DR. CENGİZ KUDAY

Istanbul Üniversitesi 550 yıllık onurlu bir geçmişi olan köklü bir üniversitedir. İstanbul Üniversitesi Türk toplumunun en zor zamanlarında da imama öncülük görevini yerine getirmiştir. Örneğin Çanakkale'de büyük yararlılıklar yapmıştır. İzmir'in işgaline karşı üniversitenin öğrencileri protesto etmekten ge-

ri kalmamışlardır.

Mütareke basınında yer alan Rıza Tevfik, Ali Kemal, Cenap Şehabettin, Hüseyin Daniş gibi işbirlikçi yazılar yazan öğretim üyelerinin görevden alınması için öğrenciler 30 Mart 1922'de harekete geçmişlerdir.

Ulusal Savaş'ta Sivas Kongresi'ne delege göndermişler ve Tıbb-

biye Mektebi'nden Hikmet Savaş-tepe ve Yusuf Balkar delege seçilmiştir. Öğrenciler arasında toplanan parayla tıbbiye öğrencisi Hikmet Savaştepe Sivas'a gitmiştir ve manda yönetimini kabul etmeme yönünde mücadele vermiştir. 1940'lı yıllarda Almanya'dan kaçan çok değerli bilim adamlarına İstanbul Üniversitesi kapılarını açmıştır. 1960 öncesi gençlik hareketlerinde liderlik yapmış öncü rol oynamıştır.

Son günlerdeki olaylar karşısında üniversiteden bir ses gelmesini bekledim.

Benim üniversitemin birkaç üyesinden başka ses gelmedi. Başta çok sevdiğim saydığım, yazılarını zevk ve hevesle okuduğum hocam Prof. Dr. Erol Manisalı, diğeri, fikirlerinin hepsine pek katıldığımı söyleyemeyeceğim, fakat cesareti ile, dik duruşu ile, geçmişte tıp bilimi için, bugünse gençler için yaptıkları ile hayranlık duyduğum hocam Prof. Dr. Türkan Saylan'a buradan samimi olarak, üniversitemle birlikte, destek olmayı umuyor ve bekliyorum.

Fakat sevgili kardeşim Dr. Mehmet Haberal'a (1968-1969) Hacettepe'de geceleri aynı odayı paylaştığım bir asistan arkadaşım olarak seslenmek istiyorum.

Sevgili Mehmet, geceleri saat 3:30'da kalkıp ayakkabılarını parlattığını, erken kalkıp her-

kesten önce pansuman arabasını kapıp hastalarının pansumanlarını yapıp sabah 6:30'da ameliyathanede hastayı hazırlayıp hocanı beklediğin günler hep hatırimda... Bilmiyorum artık, hocamız Prof. Dr. Hüsnü Göksel Bey'in o çok önemli derslerini hatırlıyor musun?

Cerrahî şöyle tarif etmişti: Cerrah bir büyük kuşa benzer. Bir kanadında mesleki ustalık ve bilgisi ve birikimi varsa, öbür kanadında bilgelik, insan sevgisi, yurt sevgisi vardır. Bu kanatlardan biri olmazsa o kuş uçamaz. ve ilave etmişti: Bir gün gelir köşene çekilir ve düşünürsen, önünden bir hastalar ordusu geçer. Bunların bir kısmını iyileştirmişsindir, bir kısmına ise istemeden de olsa faydalı olamamışsındır. Bir kısmı sana müteşekkir. Bir kısmı ise farklı duygular içerisinde. İşte bu faydalı olduğun kişilerin sayısı diğerlerinden fazla ise sen başarılısındır.

Sevgili Mehmet, bu faydalı olduğun, şifa verdiğin kişilerin sayısının çok fazla olduğunu ben ve herkes biliyor.

Bunların duaları ve iyi dilekleri senin bu geçici sıkıntılı günlerinde yanında olacaktır.

Unutma, her gecenin bir sabahı vardır.

Oda arkadaşın, meslektaşın Cengiz. •

Cumhuriyet
Gazetesi'nden

“...Suçu affedilemeyecek kadar büyüktür.”

26 Nisan gecesi, Kanal B'de Prof. Dr. Korkut Ersoy ile Mete Akyol'un konuk oldukları programda, Prof. Dr. Mehmet Haberal ile ilgili konuşmalarını dinledim.

İnsan mesleğine bu kadar bağlı olursa, hastaları için bu kadar çırpırsa, bu kadar başarılı olursa, dünyanın tanıdığı, hayranlık duyduğu, çok büyük bir bilim adamı olursa, ilk kez kadavradan organ naklini başarır, bu kadar iyiliksever bir yapıya sahip olursa, bütün bu kusurlara ilaveten, bir de Atatürk'e hayranlık duyar, gerçek Atatürkçü olup devrimlerini titizlikle korur ise, bence suçludur ve de suçu affedilemeyecek kadar büyüktür.

Macide Tanır
Devlet Sanatçısı

YAŞAMDAN GÖZLEMLER
Ali Naili Erdem

Hukuka Saygı...

Dünya coğrafyasının en hassas yerinde yaşıyoruz. Dostlarımız gibi düşmanlarımız var. Sorunlarımız karışık, biri bitmeden biri başlıyor. Bu topraklar üzerinde cihan imparatorlukları kurmuş, “Adalet mülkün temelidir” ilkesini devletin özü kılmış. Ulus olarak adil bir yaşamı, özgür yaşamla birlikte tercih etmişiz. Ne ısrırgan otu gibi vücudu dalayan ve ne sülük gibi ruhu emen fikirlerin kölesi olmadan aydınlık bir Türkiye’yi var edenlerin önderliğinde çağdaşlaşmaya yürümüşüz. Esasında Türk inkılapları bir uygarlık sorunudur. Hakka tabi yasaların güvencesinde devletin varlığını ulusun esenliğinde bulmuşuzdur.

Ellisekiz yıldır hukukla iç içeyim. Adaletin şaşmaz terazisini yaşadığım gibi aksini de yaşadım. Hukuk bilgilerini doğruluk ve dürüstlikle donatıp demokrasinin sevgi süzgeçlerinden geçiren bir anlayışın yürürlükte olduğu yerlerde yaşamının mutlulukla dolu olduğuna tanıklık ettim. Ve anladım ki, keyfiliğin olduğu yerde

yalnız demokrasi değil, adalet de yoktur. Ve solunan hava zehirdir.

Kendisine saygılı olan insana da saygılıdır. Yasalara saygılıdır. Hukuka saygılıdır. Demokrasiye saygılıdır. Bunun için de hukuk fakültesinden mezun olmak şart değildir. Önemli olan hak kavramını yaşamak ve yaşatmaktır. Böyle bir karaktere sahip olan kişi hem meşrutiyeçidir hem de haksızlıklara alet değildir. Hazreti Ömer herhangi bir hukuk fakültesini bitirmiş değildir; ama adaleti bütün dünyayı kuşatmıştır.

Ülkeleri perişan eden şey hukukun üstünlüğünün gözardı edilmesidir. Böylesine bir durumda keyfilik egemen olduğu için korkusuz yaşamak olası değildir. Oysa özgürlüklerin ilki korkusuz yaşama özgürlüğüdür. Bu da ancak hukuklu bir dünyada vardır.

Adil duygulardan uzaklaşma durumu devletlerin ömürlerini kısaltıyor. Adaleti vazgeçilmez kılanlarsa hem ömürlü oluyor hem vatandaşlarını huzurlu kılıyor. Yasalar içinde yürütülen bir yaşam çağdaşlaşmanın gereğidir.

1978 yılında İstanbul’da liderlerin ve bilim adamlarının iştirakiyle yapılan Türk hukukuyla ilgili toplantının sonunda yayımlanan bildiride “Ülkemizdeki hukuksal sınırların yasalardan ve kurumlardan değil, Türk insanını ve bilhassa aydınını inşa etmedeki asırlık zaafa olduğu sonucuna varılmıştır” ifadesine yer verilmiştir.

Hukuk ve insan, hukuk ve toplum, hukuk ve devlet gibi konular bizler için bir sorun olmamalıdır. Çünkü bizler bir ahlak tarihinin çocukları olduğumuz gibi adalet duygusunu yücesinden temsil eden bir ulusuz. Zaman zaman yaşanan olumsuzlukların nedeni hiçbir hukuksal kültürü olmayan kimi sözde aydınların kendilerini yargının yerine koyarak ahkam kesmesidir. Bu kişilerin anayasanın ve ilgili yasaların açık ve kesin hükümlerine karşı çıkmaları şanssız bir olaydır. Bunlar halkın kafasını karıştırdığı gibi halkın umutsuzlu-

ğunu da sürüklemektedir. Ancak şayanı şükrandır ki, hukuk bütün bu hengamenin içinde haklıyı ortaya çıkarmanın hassasiyeti içindedir.

Düşünce dünyasının en güvenilir sığınağı hukuktur. Ve insan bu sığınakta her türlü maddi ve manevi tehlikelerden uzak olarak yaşamını sürdürür. Ne var ki en çok istismara uğrayan da yine hukuk ve adalettir.

Türkiye’de kimi kereler yeniliğin ve özgün düşüncenin savunmasını yapan aydınlarla ülkesine karasevdayla tutkun olanlar bir şanssız rüzgarla hukuksuzluk zeminlerine fırlatılır. Çare yine hukuktur. Sokrat’ın deyişiyle “Hak ve hakikati günlük hayat kavgalarının üstünde tutanları daima benim akibetim kovalayacaktır.”

Ancak Sokrat’ı ölüme mahkum edenleri anımsayan yok; ama Sokrat yaşıyor.

Hukuka saygıyı ve adalete güven duygularını koruyanlar çağdaş Türkiye’nin mimarları olmaya devam edeceklerdir. •

Bir millet uyuyorsa, onu kolaylıkla uyandırabilirsiniz.

Fakat bir millet uyumuyor da, uyuyor gibi yapıyorsa, onu asla uyandıramazsınız.

Indra Gandbi

İyi ki, ülkemizde futbol maçları oynanıyor ve kimi zaman gol pozisyonuna giren bizim takımın oyuncusunun ayağına rakip takım arkadaşı tekme atıyor da... Takımımızın tüm taraftarları anında öfkeyle ayağa fırlayıp, bep bir ağızdan “Yuuub!” diyerek bu haksızlık karşısında tepkilerini cesaretle ortaya koyuyorlar. İşte böylesi anlarda takımımızın tüm oyuncular ve taraftarlarıyla apayrı bir gurur duyuyorum, bir haksızlık karşısında kurbanlık koyunlar örneği boyunlarını bükiüp sessiz kalmadıkları için...

Etem Loyka

EVRENSEL BAKIŞ AÇISI
Gürbüz Evren

Atatürk'ten özür diliyorum

Sevgili Atatürk, yazıma nasıl başlayacağımı bilmiyorum; çünkü size karşı çok ama çok mahcubum. Size daha önce birçok şikayet mektubu yazılmıştı; ama inanın bu yazı onlardan farklı olacak. Siz ve silah arkadaşlarınız nice yokluklar içinde Ulusal Kurtuluş Savaşı'nı kazanıp yeni bir devlet kurarak bizlere emanet ettiniz ve "Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır; ama Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacak" dediniz. Şimdi yattığınız yerden kalkıp "Ne durumdasınız?" diye sormanızdan korkuyorum.

Eşsiz değerdeki vecizelerinizi her yere astık. Zaten heykelleriniz ve fotoğraflarınız kamu kuruluşlarını süslüyor. Her yıl 23 Nisan, 19 Mayıs, 29 Ekim, 10 Kasım gibi önemli günlerde sizi anıyoruz, saygı duruşunda bulunuyor, resmi geçitleri izliyor, Anıtkabir'i ziyaret ediyor, heykellerinizin önüne çe-

lenk bırakıyor, nutuklar dinliyoruz. Sevgili Atatürk, bu saydıklarımın dışında inanın beklentilerinizin çoğunu karşılayacak işler yaptığımız söylenemez. Hani sizin 29 Ekim 1923'te kurduğunuz ve bize emanet ettiğiniz pırl pırl bir cumhuriyet vardı ya, işte o cumhuriyet maalesef bıraktığınız gibi değil. Üzülen ve utanarak eserinizin bugün ne duruma geldiğini daha doğrusu getirildiğini anlatacağım.

Sevgili Atatürk, siz dürüstlüğü özel bir önem verdiğinizi yalnızca konuşmalarınızda değil, özel yazantınızda da gösterirdiniz. Bizden de dürüstlüğü ve doğruluğu yüceltmemizi beklemenizden daha doğal bir şey olamaz. Ama durum hiç iyi değil. Türkiye yolsuzlukla mücadelede 180 ülke arasında 58'inci sırada. Rüşvette ise dünya sıralamasında 3'üncü sıradayız. İnanın kahroluyorum; ama bu tabloyu bilmenizi istedim.

Sevgili Atatürk, eğitime ne denli önem verdiğinizi bilmeyen

yok. Ülkenin geleceğinin eğitilmiş kuşaklar olacağını sürekli dile getirdiniz, okumanın, araştırmanın önemini hep vurguladınız. Şimdi hiç ama hiç hoşunuza gitmeyecek bir tablo daha çizeceğim. Birleşmiş Milletler İnsani Gelişim Raporu'nda kitap okuma sıralamasında, Türkiye 86'ncı sırada yer alıyor.

Nüfusumuz 71 milyona ulaştı diye övünüyoruz; ama Türkiye'de, okuma alışkanlığına sahip yalnızca 70 bin kişi bulunuyor. İnsanlarımız günde ortalama 5 saat televizyon seyredirken kitap okumaya yılda yalnızca 6 saat zaman ayırıyor.

Kardeş ülke, 7 milyon nüfuslu Azerbaycan'da kitaplar ortalama 100 bin tirajla basılırken, 71 milyon nüfuslu Türkiye'de kitaplar 2-3 bin tirajda kalıyor. Bir Japon yılda 25, bir İsviçreli 10, bir Fransız 7, bir Türk ise 10 yılda ancak 1 kitap okuyor. Yeri gelmişken gazetelerin durumunu da özetleyeyim. İngiltere'de yayımlanan "The Sun" gazetesi Türkiye'deki gazetelerin toplam tirajı kadar satıyor ve ülkemizdeki gazete okurlarının yüzde 8'i de yalnızca spor ve magazin sayfalarını okuyor.

Sevgili Atatürk, kitap konusu açılmışken, sizi çok ama çok derinden yaralayacak bir gelişmeye

değineceğim. Aslında her vatandaşımızın başucu kitabı olması gereken, bizlere yol gösterdiğiniz "Nutuk" adlı yapıtınızı sakıncalı yayın durumuna getirmek istiyorlar. "Evimizde bir arama yapılır ve 'Nutuk' bulunursa başımıza iş açılır" düşüncesi yerleşmeye başladı. Bunun ne anlama geldiğini sanırım söylememe gerek yok. İşte bu yüzden yazımın başında "Nasıl başlayacağımı bilmiyorum" dedim. Anlayacağınız sizden söz ederken bile çekinir olduk. Şimdi sıkı durun daha da kötüsü var: Sizin kurduğunuz devlette "Nutuk" ders kitaplarından da çıkarıldı. İnanın kahroluyorum; ama bunu da bilmenizi istedim.

Sevgili Atatürk, üniversitelerin durumunu merak ettiğinizi biliyorum. Yetkililer her ilde üniversite açmakla övünüyorlar. Ülkemizde 100'ü aşkın üniversite var;

Kardeş ülke, 7 milyon nüfuslu Azerbaycan'da kitaplar ortalama 100 bin tirajla basılırken, 71 milyon nüfuslu Türkiye'de kitaplar 2-3 bin tirajda kalıyor.

ama daha geçtiğimiz yıla değin tek bir üniversitemiz dünyanın ilk 500 üniversitesinin arasına giremiyordu. İyi üniversitelerimiz elbette var. Eserinize sahip çıkan, ışıklı yolunuzda ilerleyen, ilke ve devrimlerinizi öğrencilerine aktaran rektörlerimiz, öğretim üyelerimiz de var. Ama onların durumu da iyi değil bu sıralar...

Aralarında dünya çapında bilim adamlarının bulunduğu bu insanlara neler yapıldığını, nerelerde tutulduklarını söylemekten utanıyorum.

Yine de içlerinden birini anlatayım. Tıpkı sizin gibi bozkıra ışık saçmaya karar vermiş, bunun için bozkırın ortasında ör-

bilimsel makalesi var. Bitmedi, Haberal'a 2239 kez atıfta bulunmuş yani alıntı yapılmış, uluslararası kongrelere onur konuğu olarak davet edilmiş. İşte bu insan her konuşmasında sizi anıyor, sizi örnek gösteriyor, size layık olmak ve eserimize sahip çıkmak için daha çok çalışması gerektiğini söylüyor, "Atatürkçülük eserlerle olur" diyordu.

"Lafı dolaştırma da bu bilim adamına ne olduğunu söyle!" dediğini-
zi duyar gibi oluyorum. Size yalnızca dünya çapındaki hekimimizin başına getirilenlerden utanç duyduğumu söyleyebilirim.

Sevgili Atatürk, öğrencilerimizin bugünkü genel kültür düzeyini yansıtan bir anketin sonuçlarını da arz edeyim. Lise öğrencileri arasında yapılan bir araştırmaya göre, öğrencilerin yarısından fazlası İstiklal Marşı'nın yazarı Mehmet Akif Ersoy'u tanııymış. Oysa siz İstiklal Marşı'na çok önem verirdiniz. "Peki, bu çocuklar kimi biliyor?" diye sorduğunuz duyar gibi oldum. Öğrencilerin yüzde 98'i "Cent" diye birini tanıyor. Şimdi de "Bu kim?" diye soruyorsunuz değil mi? Rap adı verilen yeni bir müzik türü çıktı, işte "Cent" Amerikan Rap müziğinin önde gelen şarkıcısı Curtis James Jackson'un takma adı... Bir de, çocuklarda suçluluk oranı konusu var. Türkiye'nin, çocuk suçlarında artış oranında dünya bi-

rincisi olduğunu üzülenek aktarmak zorundayım.

Sevgili Atatürk, eğitim sistemi tahrip edildiği için Türkiye "insani gelişmişlik" sıralamasında, 162 ülke arasında 95'inci sıraya yerleşmiş durumda... Bunun doğal sonucu olarak ise demokrasimiz dünya sıralamasında 88'inci sırada yer alıyor.

Unutmadan birkaç veri daha aktarayım: 4 Kasım 1950'de Roma'da Avrupa İnsan Hakları Anlaşması oluşturulmuştu. Bugün bu anlaşmada aralarında Türkiye'nin de bulunduğu 47 ülkenin imzası var. İmza atmışız atmasına, ama insan hakları ihlallerinde Türkiye sıralamada listenin başında...

Basın özgürlüğünü de unutmayalım. Dünya Ekonomik Forumu'nun yayımladığı, "Küresel Bilgi Teknolojisi Raporu 2008-2009" adlı belgeye göre, Türkiye basın özgürlüğü alanında 134 ülke içinde 106'ncı sırada yer alıyor. Zambiya ve Burkina Faso adlı Afrika ülkeleri bile bu alanda bizden daha özgürmüş.

Sevgili Atatürk, okuma alışkanlığı olmayan, iyi eğitim almayan insanımız bunun bedelini birçok alanda ödüyor. Durumu size daha iyi anlatabilmek için Dünya Sağlık Örgütü Avrupa Bölge Ofisi'nin yayımladığı 53 ülkenin durumunu özetleyen rapordan birkaç bilgi aktaracağım. Türkiye, alkolden kay-

naklanan trafik kazalarında birinci sırada yer alıyor. Ölümlü trafik kazalarında ise son 10 yıldır Güney Kore'nin ardından dünya 2'ncisi olduk. Yalnızca son 10 yılda 100 binden fazla insanımızı trafik kazalarında yitirdik. Kazaların mali faturası ise 10 milyar doları aştı.

Sevgili Atatürk, "Sağlık alanında neler oluyor?" diye soracağınızı da biliyorum. İşte bu alandan birkaç örnek: Dünya Sağlık Örgütü Avrupa Bölge Ofisi'nin yayımladığı rapora göre 53 ülke arasında ölümlü iş kazalarında ve bebek ölümlerinde dünya sıralamasında 8'inci sıradayız. Doktor sayısı açısından sondan 3, diş hekimi sayısı açısından sondan 11'inci sırada olan Türkiye, hemşire sayısı açısından ise en sonda yer alıyor.

Sevgili Atatürk, gelir dağılımındaki adaletsizlikte dünya 5'incisi, sosyal güvenlik sistemin-

Dünya Sağlık Örgütü Avrupa Bölge Ofisi'nin yayımladığı rapora göre 53 ülke arasında ölümlü iş kazalarında ve bebek ölümlerinde dünya sıralamasında 8'inci sıradayız.

de tüm OECD ülkeleri arasında sonuncu, teknoloji harcamalarında Avrupa Birliği üyesi ülkelerin arasında sonuncu olduğumuzu söylesem bana inanır mısınız?

Sevgili Atatürk, bozkırdaki Ankara'dan başkent yaratmaya çalışırken, tarım arazilerine, toprağa, ağaca ve ormana önem verdiğini göstermek için ziraat okulları

Dünya Ekonomik Forumu'nun yayımladığı, "Küresel Bilgi Teknolojisi Raporu 2008-2009" adlı belgeye göre, Türkiye basın özgürlüğü alanında 134 ülke içinde 106'ncı sırada yer alıyor.

nek bir üniversite kurmuş, "Hayatta en hakiki mürşit ilimdir" sözünüze sonuna değin inandığını kanıtlamak istercesine hep ilimin peşinde koşmuş, ülkemizde organ nakli gibi bir konuda ilklere imza atmış, dünyanın birçok ülkesinde bu alanda örnek alınmış Prof. Dr. Mehmet Haberal adlı bir bilim adamı var.

Odun ateşinin ışığında ders çalışarak eğitimi-
ni tamamlayıp doktor olan, şimdi laserle ameliyat yapan bu Anadolu çocuğu bilim adamından size kısaca söz edeyim:

Prof. Dr. Haberal yalnızca Türkiye'nin değil, Amerika Birleşik Devletleri'nin ve Avrupa'nın ortalamasının üstünde bir bilim adamı... Nasıl mı? Akademik çevreden geldiğim için bilimsel makale yazmanın zorluğunu çok iyi bilirim. Prof. Dr. Haberal'ın 785

açtınız, örnek çiftlikler kurdunuz.

Sizi üzmeden, kızdırmadan nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum; ama yine de öğrenmenizde yarar var, Türkiye dünyada ormanlarını hızlı tüketen ülkeler sıralamasında İran'ın ardından 2'nci sırada...

Bir başka ikinciliğimiz ise erozyondan kaynaklanan konuda... Türkiye, toprak kaybında dünya sıralamasında maalesef ikinci sıraya yerleşti. Açıkça söylemek gerekirse Türkiye çevre koruma alanında da sınıfta kaldı. Çevre sağlığının, su kaynaklarının, biyolojik çeşitliliğin ve doğal kaynakların korunması, hava kirliliği gibi konularda Türkiye 149 ülke arasında 72'nci sırada yer alıyor, bu yüzden de yeşil ülke olarak kabul edilmiyor.

Sevgili Atatürk, "Ne yer ne içersiniz?" diye sorarsanız, bana da hem üretim hem de tüketimde dünya şampiyonu olduğumuz bir konuya değinme fırsatı verirsiniz. Temel gıdamız ekmek... O denli çok ekmek yiyoruz ki, kişi başına 96,6 ekmek tükettiğimiz için rekorlar kitabına geçtik. Ağırıklı olarak ekmekle beslenen insanımızın halini varın siz anlayın.

Sevgili Atatürk, "Türkiye'nin yetişmiş insan gücü, beyin gücü yok mu?" diye soracağınızı da biliyorum. Bu konuda da içinizi açacak bilgiler veremeyeceğim için affınıza sığınıyorum ve tabloyu arz ediyorum: Türkiye, dünyada beyin göçü en fazla olan 34

ülke içinde 24'üncü sırada yer alıyor. Başka bir deyişle Türkiye, iyi eğitim gören yüz kişiden 59'unu elinden kaçırmaktadır.

Sevgili Atatürk, borçlanan ülkenin bağımsızlığını da yitireceğini Osmanlı Devleti'ni örnek vererek anlattınız. Osmanlı'nın borçlarını ödemekle kalmayıp bizlere borçsuz bir ülke bıraktınız. "Çocuk, lafı uzatma da gerçeği söyle!" diyeceğinizi bildiğimden arz ediyorum: Türkiye'nin, 247,1 milyar dolar dış borcu var. Bu alanda dünya sıralamasında 23'üncü sıradayız.

Sevgili Atatürk, kadınlara verdiğiniz önemin kanıtı, onlara birçok Avrupa ülkesinden önce tanıdığınız seçme ve seçilme hakkıydı. Şimdi siz "Kadınlar ne durumda?" diye sormadan kısaca söyleyeyim. Dünya Ekonomik Forumu'nun yayımladığı yıllık kadın-erkek eşitliği sıralamasında Türkiye 130 ülke içinde 123'üncü sırada yer alıyor. Birleşik Arap Emirlikleri bile önümüzde...

Sevgili Atatürk, devam etmeyeceğim; çünkü sizi daha fazla üzmem istemiyorum. Sıralamalardaki yerlerimize bakıldığında gösterdiğiniz hedef olan çağdaş uygarlıklar düzeyinin çok uzaklarda kaldığını kabul ediyorum. Çizdiğim kötü tabloda sonra, "Atam izindeyiz" desem, "Tepkiniz ne olur?" diye de sormayacağım. Yüreğim eziliyor; ama durum bu...•

GurbuzEvren@butundunya.com.tr

YAKIN TARİHİMİZ
Yaşar Öztürk

Atatürk'ün Devrimci Adalet Bakanı **Mahmut Esat Bozkurt**'tan **Cumhuriyet Savcılarına...**

"İşlerimizin değerini ölçerken geçen yönetimlerin bilançoları size teselli başışlamsın. Bunların sizlere bir gurur vermesini istemem.

• "Bilirsiniz ki, adliyeciler meslek gereği uzun sözlerden başlamazlar. Kısaca söylemeliyiz

ki, aleyhimize olanı olduğu gibi ortaya koymak bizim belli başlı gücümüzdür.

• "Saklamak, korkmak yalnız zaafın huyudur. Bu başlangıçtan sonra sizlere haber verebilirim ki yapacağımız hayli işler vardır.

• "Doğu sınırlarımızdan Batı sınırlarımıza kadar cumhuriyet adliyesinde yıllardan beri süren denetimlerimin bende oluşturduğu izlenim budur.

• "Göğüs gerdiğiniz ve gereceğiniz çalışmanın değerini ölçerken hesaplarını tarihin görmekte olduğu geçmiş yönetimlerin bilançolarının şu ve bu ulusların durumunun sizlere en ufak bir gurur duygusu vermesini bile arzu etmem. Kıyaslama yoluna saptığınız gün korkarım ki emeklerinizin değerini küçültmüş olursunuz. Oranlama yöntemi bizleri yeterli olma ve yetinme yollarına götürebilir ki, adalet konusunda bu tehlikeli

bir çığırdır. Çünkü bu eksikliğin biraz eksikliği gene eksiktir.

Türk adliyesi birçok uygar uluslar adliye örgütünden geri değil, ileridir. Bu işle görevli yabancıların dediği gibi oldukça uygar ulusların imrenme ve öykünmelerine değer kıymetleri vardır. Bizden olanlarla olmayanların kabul ettikleri bu gerçeğe karşın yapacağımız işler az değildir. Bunlara henüz el değdirmeye başladık. Sizler gurura tenezzül etmeyeceksiniz. Gurur aldanma demektir. Aldanan mutlaka düşer.

•“Cumhuriyet savcılar! Türk ulusu ve onun tarihi yüksek bir felsefe kitabına benzer ki, onu anlamak ve sezebilmek için oldukça özel bir kabiliyetle donanmış bulunmak ve önce Türk olmak gereklidir.

•“Türk ulusunu yoran hız değil yavaşlıktır, Türk ulusunun harekete değil hareketsizliğe dayanma gücü yoktur. Mesleki eksikliklerimizi tamamlamaya çalışırken unutmayacağız ki devrimi ilk safta bekleyenler arasında Türk adliyecileri bulunmaktadırlar.

•“Cumhuriyet savcılar! Meriç kıyılarında çalışan bir Türk köylüsünün kaybolan hayatından tutunuz da bu vatanda yaşayanların uğrayacağı en ufak bir haksızlıktan, hatta Bingöl dağlarının ıssız kuytularında nafakalarını bekle-

yen öksüzlerin gözyaşlarından siz sorumlusunuz. Bu haksızlıkları seri ve kesin hükümlerinize yılmaz ve yorulmaz takiplerinize siz tamir edeceksiniz.

•“Din bayrağı altında ulusun özgürlüğünü, varlığını imhaya kasteden Şeyh Said İsyanı tarihe dizginsiz özgürlüğün bir kan lekesi diye geçecektir. Bütün bunların acılarını çekmiş ulus halinde unutuyoruz ve unutmayacağız. Şurada, burada laf atanları, hilebazları, düzenbazları hatta halkı soyup acı salan vurguncuları, bir takım bayağı saldırganları hesaba çekiniz.

•“Arkadaşlar, özgürlük ulusun varlığını ifade eden devlet otoritesi vatandaşlardan hakkına şunun bunun elinde kullanılan terör aleti değildir. Özgürlük toplumun bir malıdır ki sınırları kanunların hatta bilgili insanların sağduyusunun ‘Dur!’ dediği yerde biter. Özgürlük ulusun bir malı ise halin emniyeti onun korumasına bağlıdır. Koruma hakkının yaptırımı devlet otoritesidir.

Arkadaşlar, sanılmasın ki demokrasilerin, Cumhuriyet rejimlerinin eleştirilerden, düşüncelerden korkusu vardır. Cumhuriyetler eleştirilerin, düşüncelerin ürünüdürler. Bunlardan doğdular, bunlarla yaşayabilirler. İşlerimize yönlendirilecek içten eleştiri ve görüşler olsa olsa bize güç olurlar.

•“Arkadaşlar, sözlerimi bitirmeden önce İstanbul barosunun şöleninde göstermekten zevk aldığım içten bir kanımı sizlere bildirmekten kendimi alıkoyamayacağım. Bilirsiniz ki, klasiklere göre hakkın yaptırımı güçtür. Bu bir gerçeklik olmakla beraber bazı eksikleri vardır. Bence kullanılan gücün içtenlik, sevgi ve dürüstlük ile sarılması gerekir. Yoksa hak şöyle dursun tek başına güç kendinin bile yaptı-

rımı olamaz. Tarih böyle güçlerin kendilerini yiyerek, kemirerek yok olup gittiklerini yazıyor. Yetkilerini kullanırken içtenlik ve sevgi içinde kullanacaksınız. Sözlerime son verirken aranızdan uzaklarda bu güzel vatanın dört bucağında Cumhuriyet adaletini dağıtan değerli arkadaşlarımı ve yüksek çalışmalarını saygıyla anar ve selamlarım.”•

YasarOzturk@butundunya.com.tr

Bir yaz günü, plajda oturuyor, kumlarla oynayan iki çocuğu seyrediyordum. Her ikisi de, deniz kıyısında, kapıları, kuleleriyle, tünelleriyle kocaman bir kale yapmak için birlikte barıl çalışıyorlardı. Kale neredeyse tamamlanmışken, büyük bir dalga gelip kaleyi bozdu. Herşey, bir anda ıslak bir kum yığınına dönüşmüştü.

Tüm uğraşlarının bir anda gözlerinin önünde yok olduğunu gören çocukların gözyaşlarına boğulmalarını bekliyordum. Ama çocuklar beni şaşırttı. Ağlamak yerine, ikisi de kalkıp el ele tutuşular ve güllere kıydan biraz daha uzaklaşıp yeni bir kale yapmaya giriştiler.

Çocukların, o anda bana önemli bir ders öğrettiklerinin ayırına vardım. Yaşamımızdaki herşey, yaratmak için üstünde çok zaman ve enerji harcadığımız her karmaşık yapı, aslında kumdan yapılmışlardır. Yalnızca başka insanlarla kurduğumuz ilişkiler ayakta sağlam kalabilir. Er ya da geç, bir dalga gelip, kurmak için yoğun çaba harcadığımız çalışmaları anında yıkabilir. Böyle bir durum karşısında yalnızca, yanında tutacak bir eli olan insan gülümseyebilir...•

Rabi Harold Kushner

Ona kızgın olduğunu biliyorum. Neden şunu denemiyorsun?

Ona bir mektup yaz. Tüm duygularını dök. Öfkeni ve düş kırıklığını anlat. Hiçbir şeyi gizleme. Sonra mektubu bir çekmeceye koy. İki gün sonra oku. Hâlâ yollamak isteyecek misin bakalım?

Ben öfkenin ve pasta kırımının iki gün sonra yumuşadığını öğrendim!•

H. Jackson Brown

“Her eve lazım” bir yapıt

Arama ve El koyma işlemlerinde Yurttaş Rehberi

GÖNDERİ:
CEVAT TAYLAN

Ergenekon soruşturmasının “12” sıra numarası verilen dalgası, önceki dalgaların toplamda oluşturduğu öfke ve kızgınlığın, telaş ve kuşkunun daha da artmasına neden oldu. Yurttaşlar, sonuncu olmadığını varsaydıkları bu dalgadan sonra, “Bir gün bizim de kapımız çalınabilir” kuşkusuyla, böyle bir durum karşısında yasal haklarının neler olduğunu öğrenme çabasına giriştiler.

İzmirli bir avukat, yurttaşlara bu konuda yardımcı olmak amacıyla bu yasal hakları, “Arama ve El Koyma İşlemlerinde Yurttaş

Rehberi” başlığı altında hazırladı.

Değerli televizyon yapımcısı Cevat Taylan’ın okurlarımıza iletilmek üzere Bütün Dünya’ya gönderdiği bu “rehberi” aşağıda yayımlıyoruz.

- Kapınız çalındığında açmadan önce kim olduğunu sorunuz.

- Kapınızı açtığınızda karşılaştığınız kişilere kim olduklarını, hangi amaçla geldiklerini sorabilir ve kendilerinden bilgi istemende bulunabilirsiniz.

- Gelenlerin kolluk memurları olduklarını anlayınca, “kimlik belgelerini” ve yargıç tarafından verilen “arama kararını” göstermelerini isteyebilirsiniz.

Arama ve el koyma işlemleri başlamadan önce kesinlikle avukatınızı aramalısınız. Arama işlemi sırasında savcının da bulunmasını isteyiniz.

- Avukatınıza haber vermeniz engellenirse, kolluk memurlarına, “yasa ve yönetmeliğe aykırı davranmak suretiyle suç işlediklerini” anımsatmalısınız. Israr ederlerse siz de, avukatınız aranmadan ya da arama mahalline makul bir süre içinde gelmeden arama işleminin başlatılamayacağını ve bu durumu adli kolluk amiri olan cumhuriyet savcısına telefonla sormalarını isteyebilirsiniz.

Mahkeme tarafından verilen arama kararını incelemeli ve bu kararda,

- a) Aramanın nedenini oluşturran fiil, b) Aranılacak kişi, aramanın yapılacağı konut ya da diğer yerin adresi ya da eşya, c) Karar ya da emrin geçerli olacağı zaman süresi, d) Aranılacak eşyanın elde edilmesi durumunda el konulup konulmayacağı, hususlarının açıkça gösterilip gösterilmediğine dikkat etmelisiniz.

- Avukatınız yok ise Mahalle İhtiyar Heyeti’nden ya da komşulardan iki kişinin hazır bulunması isteminde bulunabilirsiniz.

- CMK 45 ve 46’ncı maddelere göre sizin hakkınızda tanıklıktan çekinebilecek kimseler (eş, nişanlı, ana, baba, çocuklar ve doktor / avukat ile müvekkil ve hastaları)

arasındaki mektuplara ve belgelere, bu kimselerin nezdinde bulundukça el konulamayacağı hususunda uyarılmalısınız.

- Bilgisayar ya da bilgisayar kütüklerine elkoyma işlemi sırasında, sistemdeki tüm verilerin yedeklemesi yapılır. Bu yedekten bir kopya çıkarılarak size ya da vekilinize verilmesini ve bu hususun tutanağa geçirilerek imza altına alınmasını isteyiniz.

- Bilgisayar ya da bilgisayar kütüklerine elkoymaksızın da, sistemdeki verilerin tamamının ya da bir bölümünün kopyası alınabilir. Kopyası alınan veriler kağıda yazdırılarak, bu husus tutanağa kaydedilir ve ilgililer tarafından imza altına alınır. Bu seçeneğin de uygulanmasını isteyebilirsiniz.

- Arama sonunda,

- a) Arama kararının tarih ve sayısı, yargıç kararı yoksa verilmiş olan yazılı emrin tarih ve sayısı ile emri veren merci, b) Aramanın yapıldığı yer, tarih ve saat, c) Aramanın konusu, d) Aranan kişinin kimlik bilgileri, adını söylemediği takdirde eşkâl bilgileri, e) Araçta, konutta, iş yeri ve eklentilerinde arama yapılmışsa, aracın plaka numarası, markası, konutun, iş yerinin ve eklentilerinin açık adresi, su üstü aracının aranmasında su üstü aracının cinsi, ismi, sahibi ve kullananı, deniz aracının aranması durumunda ise deniz aracının cinsi, ismi, donatısı, bağlama limanı, tonajı, acentesi, kaptanı ve arama mevki, f) Aramanın sonuç-

ları, el konulan suç eşyasına ilişkin belirleyici bilgiler, g) Aramada yakalanan kişiler varsa kimlik bilgileri, kimliği belirlenemiyorsa eşkâl bilgileri, h) Arama sonucunda yaralanma ya da maddi bir zarar meydana gelip gelmediği, i) Arama işlemi yapanların adı, soyadı, sicili ve unvanı, hususlarının yer aldığı bir “Adli Arama Tutanağı” düzenlenir. Tutanağı dikkatle okuyunuz ve gerçeklere aykırı bir husus var ise sözlü olarak itiraz ediniz ve itirazlarınızı tutanağa yazdırınız. Tutanağın bir sureti size verilmelidir.

Arama sonunda, kovuşturma konusu fiilin niteliğini belirten bir belge ve elkonulan ya da koruma altına alınan eşyanın listesini içeren bir defter ve eğer şüpheyi haklı kılan bir şey elde edilmemiş ise bunu belirten bir belge verilmesini isteyiniz.

Anılan belgelerde, elkonulan eşyanın mülkiyetine ilişkin görüş ve iddialarınıza da yer verilmesini isteyebilirsiniz.

- Aranacak yerde bulunan kişilerin özel hayatlarına ve mallarına gereken azami özen gösterilir. Kasa gibi, açılması özellik isteyen eşya, kolluk tarafından ya da masrafları kollukça karşılanmak üzere bu konudaki meslek erbabına açtırılır. Bu işlemin o yerde yapılmasının masraflı, külfetli ya da oraya zarar verebilecek nitelikte olması durumunda, eşya kolluk tarafından korunan başka bir yere götürülerek de açılabilir.

Arama sırasında rastlanan özel kâğıt ve zarflar, içinde müsadereye tâbi bir eşya bulunması ihtimali dışında açılmaz; açılrsa dahi yazılı bilgiler okunamaz.

Hakkınızdaki arama kararını ölçüsüz bir şekilde gerçekleştirilen ve yukarıda yazılı yasal haklarınızın kullanılmasını engelleyen Savcı ve Kolluk Memurlarına “haklarında suç duyurusunda bulunacağınızı ve ayrıca Adalet Bakanlığı’na karşı açacağınız tazminat davasında verilecek maddi ve manevi tazminat bedelinin yasa gereği kendilerine rücu edileceğini” anımsatınız.

Siz ya da avukatınız arama ve el koyma işlemi ile ilgili tüm ivedi ihbar ve yazışmalarınızı Alopst/telgraf/iad.taah mektupla belgelendiriniz. Avukatlık Kanunu’nun 76. maddesi uyarınca, “hukukun üstünlüğünü ve insan haklarını savunmak ve korumakla görevli olan” barolara başvurunuz.

“Arama ve El Koyma İşleminde Yurttaş Rehberi”nin sonunda, arama için gelenlerle aranan kişilerin hak ve yetkilerinin dayandığı anayasa, yasa ve diğer yönetmeliklerin ilgili bölümleri yer alıyor. Metinde ayrıca bu konularla ilgili kitap ve makale isimleri de verilerek vatandaşların daha iyi bilgiyle donanmalarının sağlanması hedefleniyor. •

“Yaşamda en büyük zenginlik, sağlık değil, onur ve saygınlıktır. Kişi, sağlığını son nefesinde kaybeder; fakat onurunu ve saygınlığını kendinden sonraki kuşaklar boyunca sürdürür.”
Bir Anadolu Sözü

HUKUK DİYOR Kİ...

Bu yazı, Ankara Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Usulü Hukuku Anabilim Dalı Başkanı olan yazarın, 22-23 Ocak 2009 tarihli “Cumhuriyet” gazetesinde yayımlanan yazısından özetlenmiştir. Kişinin yaşamdaki en çok korunması gereken değeri “onur ve saygınlığının” güvencesini oluşturan hukuk, kişi sağlığının koruyucusu bilgi ve önlemlerin de önünde gelmektedir.

YAZAN: PROF. DR. METİN FEYZİOĞLU

- Ceza muhakemesi kanunları, aslında masumların kanunlarıdır.
- Sorun, kimin suçlu kimin suçsuz olduğunu doğru bir şekilde belirlemek ve bunu yaparken, toplumdaki bireyleri, temel hak ve hürriyetleri yönünden güvensizliğe, endişeye, korkuya sevk etmemektir.

- Ceza muhakemesinde yargı erki kapsamında yetkili kılınanlar, bu yetkilerini kullanırlarken hukuk devletin görevlileri olduklarını hiçbir zaman unutamazlar.

- Yargı erki kapsamındaki yetkilerini kullanan kamu görevlileri ceza muhakemesi kurallarını ihlal ederlerse, kamu düzeni, en az soruşturma veya kovuşturma konusu suçun verdiği zarar kadar zarar görür.

- Ceza muhakemesinde bireyin menfaatleri ile toplumun menfaat-

leri çelişmez. Toplumu korumak için birey feda edilecek olursa, toplum da feda edilmiş olur.

- Ceza muhakemesinin amacı, adli yolla maddi gerçeğe ulaşmak ve hukuki sorunu çözmektir.

- Ceza muhakemesi yürütülürken adli yoldan sapılacak olur ise, bireylerin temel hak ve hürriyetleri ihlal edileceği gibi, maddi gerçeğe ulaşamaz, hukuki sorun da doğru bir şekilde çözülemez.

- Ceza muhakemesi ilkeleri, insanlığın ortak değerleridir. Binlerce yıldır çekilen acıların ve verilen büyük mücadelelerin ürünü olan bu ilkelere herkes uymakla yükümlüdür.

- Tutuklama çok sıkı şartlara tabi kılınmış bir koruma tedbiri olup istisnaen uygulanmalıdır. Kanunda yazılı şartlar oluşmadan uygulanan tutuklama, eziyettir.

• Tutuklama, makul süreyi aşmamalıdır (AİHS md. 5/3).

• Tutuklama ve tutukluluğun devamına ilişkin kararlarda, kanunun aradığı şartların her biri, gerekçelendirilmiş olarak yazılmak zorundadır (Anayasa md. 141, CMK md. 100/2).

• “Delil durumu” ifadesi, olsa olsa, kuvvetli suç şüphesinin varlığına işaret eden bir gerekçe olabilir. “Şüphelinin / sanığın kaçma ihtimalinin varlığı”, “şüphelinin / sanığın delilleri karartma ihtimalinin varlığı”, “henüz bütün delillerin toplanmamış olması”, “tüm dosya kapsamı” gibi ifadeler ise hiçbir şekilde gerekçe değildir.

• Tutuklama kararını veren yargılama makamı, yazdığı gerekçede, hangi somut olguların şüphelinin / sanığın kaçacağına (veya saklanacağına) dair şüphe oluşturduğunu, şüphelinin / sanığın hangi davranışlarının delilleri karartacağına dair kuvvetli şüphe yarattığını ve adli kontrol uygulanmasının kanunen mümkün olduğu hallerde neden adli kontrol uygulamasının yeter-siz kalacağını açıklamalıdır.

• Soruşturmada ve kovuştur-mada tutuklama kararı vermek zorunlu değildir. Türk huku-

kunda kural, tutuksuz soruşturma ve kovuşturmadır.

• Usul, esasın giriş kapısıdır. Yanlış kapıdan, yanlış odaya girilir. Yanlış ve keyfi usuller, yanlış ve keyfi sonuçlara ulaştırır.

• “Uygulanan usul hatalı olabilir; ama biz esasa bakalım” şeklindeki bir yaklaşım, bırakınız 21’inci yüzyılda yaşayan bir ülkede, binlerce yıl önce, antikçağlarda Anadolu’da kurulmuş herhangi bir şehir devletinde dahi telaffuz edildiğinde eminiz tepkiyle karşılanırdı.

• CMK md. 170 uyarınca iddianamenin:

• İsnad edilen fiili bütün unsurlarıyla tanımlayacak şekilde hazırlanmış olması,

• Sanığın işlediği iddia edilen fiili nerede

ve ne zaman işlediğini açıklaması,

• Olaylar ile delilleri birbiriyle ilişkilendirmesi zorunludur.

• Savcı, suçun birden çok kişi tarafından işlendiği kanaatindeyse aynı iddianamede, bu kişilerin tamamına suçlamada bulunabilir. Mahkemece aksine karar verilmediği sürece sanıklar birlikte yargılanır.

• Ceza sorumluluğu şahsidir.

Aynı iddianameyle birden çok sanık hakkında dava açılması halinde, hangi delilin hangi sa-

nığın hangi fiilini ispatladığının düşünüldüğü ayrıntılı olarak açıklanmalıdır.

• Her sanık açısından isnad edilen suç fiilini hangi davranışla, nerede, ne zaman işlediği ayrı ayrı açıklanmadan, deliller ve olaylar her sanık açısından ayrı ayrı ilişkilendirilmeden, genel ve toptancı bir anlatımla suçlama konusu olayların anlatılması hukukun ağır şekilde ihlal edilmesi anlamına gelir.

• Böyle bir ihlalin neden olduğu hukuksuzlukların bazıları sıraladığımızda, anlatmak istediklerimiz daha iyi anlaşılacaktır:

• Ceza hukukunun en temel ilkesi olan “cezaların şahsiliği”, devletin iddia makamınca görmezden gelinmiş olunacaktır.

• Sanıklar neyle suçlandıklarını bilemeyecekleri için savunma hakları ellerinden alınacaktır.

• Neyle suçlandıklarını bilmeyen sanıklar “olsa olsa bununla suçlanıyorumdur” şeklinde varsayımlar yaparak suçsuzluklarını ispatlamaya çırpınacaklardır. Sanık, suçsuzluğunu ispatlamak zorunda değildir. İspat yükü savcıdadır.

• Suçlamanın mahkeme tarafından belirlenmesi zorunda kalınması, davasız yargılama yapı-

lamayacağı ilkesinin ihlal edilmesi anlamına gelir.

• Aralarında nasıl bir bağlantı olduğu iddianamede açıklığa kavuşturulmadığı halde birlikte yargılanan sanıkların tutukluluk süreleri uzayabilecektir.

• Yargılama makul sürede sonuçlandırılmayacağı için, suçlu ve suçsuz birbirinden uzun süre ayrılamayacaktır.

• Suç örgütünün varlığından söz edebilmek için en az üç kişinin somut olarak belirlenmesi gereklidir.

• Bu kişiler, suç işlemek amacı doğrultusunda biraraya gelmiş olmalıdır.

• Yöneticisiz bir örgüt olamayacağından, örgüt yöneticileri ve üyeleri arasında hiyerarşik bir yapı, bir

emir-komuta zinciri kurulmalıdır.

• Bu şekilde oluşturulan örgütün, yapısı, üye sayısı ile araç gereç bakımından, amaçladığı suçları gerçekleştirmeye elverişli bir altyapısı bulunmalıdır.

• Örgüt kurucusu, yöneticisi veya üyesi olmak fiilleri yalnızca düşünerek gerçekleşmez. Kişinin, mutlaka dış dünyaya yansıyan ve yukarıdaki unsurları ortaya koyan bir fiili olmalıdır.

• Failin, yukarıda unsurları ortaya konan fiile ilişkin davranışlarını,

Neyle suçlandıklarını bilmeyen sanıklar “olsa olsa bununla suçlanıyorumdur” şeklinde varsayımlar yaparak suçsuzluklarını ispatlamaya çırpınacaklardır.

bir suç örgütünün kurucusu, yöneticisi, üyesi olduğunu bilerek ve isteyerek gerçekleştirmesi gereklidir.

•Ek iddianameyle davaya yeni sanıklar ilave edilmesinin savunma hakkını nasıl ihlal edeceğini açıklayacağız.

•Sanıklar hakkında suç örgütü kurmak, yönetmek, üye olmak suçlamasıyla yargılama başlamıştır. Duruşmada iddianame okunmuştur. Yeni sanıklar, birlikte örgüt kurdukları, yönettikleri veya üye oldukları iddia edilen sanıklarla ilgili iddianame okunurken hazır bulunmadıkları için, kendilerini doğrudan ilgilendiren ilk iddianameyi dinleme imkânından yoksun kılınmışlardır.

•Kendilerine en önce sorguları tamamlanmış olan sanıklara, sorgularının hemen sonrasında soru sorma hakkından (CMK md. 201/1) mahrum edilmişlerdir.

•Kendilerinden önce dinlenmiş tanıklara, dinlenmelerinin hemen sonrasında soru sorma hakları ellerinden alınmıştır (CMK md. 201/1).

•Kendilerinden önce sorguları tamamlanmış olan sanıkların beyanlarıyla ilgili, bu beyanın hemen sonrasında kullanmaları gereken

değerlendirme hakkını (CMK md. 215) kullanamamışlardır.

•Kendilerinden önce dinlenmiş tanıkların beyanlarıyla ilgili, bu beyanların hemen sonrasında dile getirme hakları olan değerlendirmelerde (CMK md. 215) bulunamamışlardır.

•Davaya ek iddianameyle sonradan dahil edilen sanıklar ve müdafileri, kendilerinden önce duruşmada tartışılmış belgelerle ilgili, bu belgeler tartışılırken değerlendirmeye yapma hakkından (CMK md. 215) yoksun kalmışlardır.

•Ek iddianame melerden önce yargılanmaya başlanmış sanıklar da sorgu ve savunmalarında, daha sonra davaya dahil edileceği ihtimali duyurulan sanıkların kim olduğu-

nu ve ne diyeceklerini bilmeden, bir bilinmez içerisinde savunma yapmak zorunda bırakılmışlardır.

•Peki, bu haklardan mahrum edilmek önemli midir?

•Yargılamayı yapan hakim veya hakimler, sanıklar hakkındaki suçlamaların ispatlanıp ispatlanmadığına vicdani kanaatlerine göre karar verirler (CMK md. 217/1).

•Hakimin vicdani kanaati, duruşmada huzurunda sunulmuş ve taraflarca tartışılmış delillere dayan-

mak zorundadır (CMK md. 217/1).

•İddianamenin okunması ve dinlenmesi, iddia ve savunma makamındaki kişilerin sanıklara ve tanıklara soru sorması, sanık ve tanıkların dinlenmesinden, belgelerin okunmasından sonra değerlendirmelerde bulunması, hakimi, iddia veya savunmanın doğruluğu veya iddianın dayanaksızlığı konusunda ikna etmeye yöneliktir.

•Ceza davasının tarafları, muhakeme hukuku kurallarının kendilerine verdiği hak ve yetkileri kullanarak hakimin vicdani kanaatinin oluşumunda etkili olmaya çalışırlar.

•Şu halde hakimin vicdani kanaati, duruşmanın sonunda yoktan var olmaz; duruşma sürecinde oluşmaya, şekillenmeye başlar ve duruşmanın sonunda kesinleşir.

•Ek iddianameyle davaya daha sonradan dahil edilmiş olan bir sanık, hakimin oluşmaya başlamış, belki de büyük ölçüde şekillenmiş bu vicdani kanaatini nasıl etkileyecek, nasıl değiştirecektir?

•Gerçekçi olalım: Hakim, bir suç örgütünün varlığına ikna olmaya başlamış ise, üstelik bu örgütün kurucularından, yöneticilerinden, üyelerinden birinin henüz hakkında iddianame düzenlenmediği için yargılaması başlamamış misal (A) isimli şahıs olduğuna dair duruşmada beyanlarda bulunulmuş, belgeler tartışılmışsa, (A), davaya dahil olduğunda hakimin oluşmaya başlayan bu kanaatini nasıl etkileyecek, nasıl değiştirecektir? Tabiri caizse (A), müsabakaya, kendisi kalede bile değilken gol yemiş, yenik düşürülmüş olarak başlatılmaktadır. •

Yargılamayı yapan hakim veya hakimler, sanıklar hakkındaki suçlamaların ispatlanıp ispatlanmadığına vicdani kanaatlerine göre karar verirler.

Başarılı kişiler sorunları kabullenir, çözüm bulurlar. Başarısızlar çözümleri kabullenir, sorun bulurlar. •Şu anda yapılan herşey, gelecekte daha iyi ve daha farklı bir biçimde yapılacaktır. Eğer, bunları siz yapmazsanız, başkaları yapacaktır. •Bir şeyler yapmak isteyen, kesinlikle bir yolunu bulacaktır. Hiçbir şey yapmak istemeyen ise, kesinlikle bir bahane bulacaktır. •“İş”in, kendisine ayrılan zamanı kaplamak özelliği vardır. Aynı iş, daha az zamanda, daha az kişi ile yapılabilir. •Zaman, bir insanın harcayabileceği en değerli varlığıdır. Bir işe ne kadar zaman verdiğiniz değil, o zaman içinde ne kadar iş yaptığınız önemlidir. •Günde dört saatten fazla çalışmayın, dört saatten az düşünmeyin. •Yanıtların tümünü öğrendiğiniz zaman sorular değişmiş olur. •Gözlerinizi bedefinizden ayırırsanız, engelleri görmeye başlarsınız. •“İyi”yseniz tüm işleri size yüklerler. Gerçekten “iyi” iseniz, yaparsınız. •Bir sorun birçok toplantı gerektiriyorsa, zamanla toplantılar sorunlardan daha önemli olmaya başlar. •İki kişi her zaman bembifikirseler, ikisinden biri fazla demektir. •

Onlar adalet için dediler ki...

HAZIRLAYAN: GÜLÇİN ORKUT

Adalet gücü bağımsız olmayan bir milletin, devlet halinde varlığı kabul olunmaz.

M. Kemal Atatürk

Her fert istediğini düşünmek, istediğine inanmak, kendine mahsus siyasi bir fikre sahip olmak, seçtiği bir dinin icaplarını yapmak veya yapmamak hak ve hürriyetine sahiptir. Kimsenin fikrine ve vicdanına hakim olunamaz.

M. Kemal Atatürk

Bir ulusun yaşayabilmesi için, özgürlük ve bağımsızlığa sahip olması gerekir.

M. Kemal Atatürk

Bir saat adaletle hükmetmek, bir sene ibadet etmekten daha hayırlıdır.

Hadis-i Şerif

Haksızlığa sapıp bütün insanların seni izlemeleri yerine, adaletli davranıp tek başına kalmak daha iyidir.

Mahatma Gandhi

Adalet, milletlerin ekmeğidir; milletler daima adaletle acıyırlar.

Herakleitos

İyi olmak kolaydır, zor olan adil olmak.

Victor Hugo

Adalet bir kutup yıldızı gibi yerinde durur. Geri kalan herşey onun etrafında döner.

Konfüçyüs

Adaletin olmadığı yerde ahlak da yoktur.

Montaigne

Saygı adaletin şanıdır, yalnızca zorbalar adaleti saygısızca kullanırlar.

Shakespeare

Bir kişiye karşı yapılmış haksızlık, bütün insanlığa karşı yapılmış haksızlık demektir.

Emile Zola

Bir yönetici, çıkarları için değil, adalet için savaşmalıdır.

Napoleon Bonaparte

Haklıların mahkum edildiği bir ülkede, bütün doğru insanların yeri cezaevlerdir.

Henry David Thoreau

Haksızlığın karşısında susan, dilsiz şeytandır.

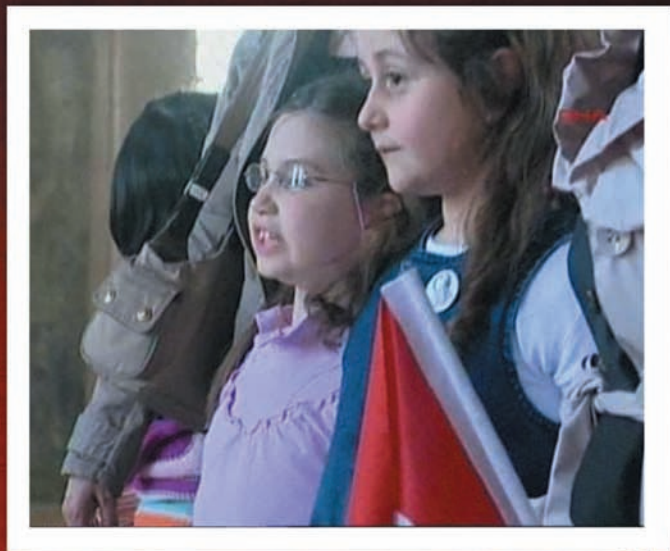
Hız. Muhammed

HABERAL NEREDE BİZ ORADAYIZ

AYDINLANMA
EMRE KONGAR

Mehmet Haberal kimdir, şimdi nerededir?

YAZAN: EMRE KONGAR

yaptıklarını Türkiye'de vatani için gerçekleştirmiş olmasıdır, hem tıp hem insanlık alanında.

1975'te Hacettepe Üniversitesi'nde yanık ve organ nakli ünitelerini kurdu ve Türkiye'de ilk kez canlı vericiden böbrek naklini gerçekleştirdi.

1978'de Avrupa Organ Nakli Vakfı'ndan temin edilen organla Türkiye'de

ilk kez kadavradan böbrek naklini yaptı.

1979'da organ ve doku nakli yasasının çıkmasını sağladı ve Türkiye'de ilk kez yerli kadavradan böbrek naklini gerçekleştirdi.

1980'de Türkiye Organ Nakli ve Yanık Tedavi Vakfı'nı kurdu.

1982'de Türkiye Organ Nakli

Bence Dr. Mehmet Haberal Türkiye için, büyük hekim ve humanist Dr. Albert Schweitzer ile dünyadaki ilk kalp nakli ameliyatını gerçekleştiren Dr. Christian Barnard karışımı bir öneme ve kişiliğe sahiptir.

Onlardan tek farkı, birinin Afrika'da ötekinin Güney Afrika'da

ve Yanık Tedavi Vakfı'na bağlı ilk Hemodiyaliz Merkezi'ni kurdu.

1983'te o zamana değin tüm dünyada en fazla 36 saat saklanabilen kadavra böbreklerin soğuk iskemi sürelerinin 111 saate kadar uzatılmasını sağladı.

1985'te Ankara'da Türkiye Organ Nakli ve Yanık Tedavi Vakfı Hastanesi'ni kurdu.

1988'de Türkiye'de ve bölgede kadavradan ilk başarılı karaciğer naklini gerçekleştirdi.

1 990'da Türkiye'de ve Avrupa'da ilk kez çocuklarda canlıdan kısmi karaciğer naklini ve dünyada ilk kez erişkinde canlıdan kısmi karaciğer nakli yaptı.

1992'de dünyada bir ilk olan ay- nı canlı vericiden kısmi karaciğer ve böbrek naklini gerçekleştirdi.

1993'te Başkent Üniversitesi'ni kurdu.

1994'te İzmir'de Başkent Üniversitesi Zübeyde Hanım Araştırma ve Uygulama Merkezi'ni açtı.

1998'de Yalova'da, Türkiye'de kırsal kesimde hizmet veren ilk diyaliz merkezini kurdu.

2000'de Bütün Dünya dergisinin imtiyaz hakkını aldı ve yüz binin üstündeki baskısıyla bu dergiyi Başkent Üniversitesi'nin kültür yayını olarak yayımlamaya başladı. Bütün Dünya piyasada satılması yanı sıra, üzerinde "Armağandır" yazılı özel baskısıyla, Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ndeki köyler

başta olmak üzere ülkenin birçok köylerindeki okullara ücretsiz gönderilmektedir.

2000'de Alanya Başkent Üniversitesi Hastanesi'ni açtı.

2002 Başkent Üniversitesi Adana Seyhan Hastanesi'ni kurdu.

2003'te Başkent Üniversitesi Konya Hastanesi'ni açtı.

2004'te Kanal B Televizyonunu, Radyo Başkent'i ve Başkent Haber Ajansı'nı kurdu.

1730 böbrek, 320'den fazla karaciğer nakli yaptı.

1428 Türkçe ve İngilizce bilimsel yayını var.

2 İngilizce, 4 Türkçe kitap yazdı.

25 ulusal ve uluslararası ödüllü var.

Görüldüğü gibi Mehmet Haberal bir hekim, bir organ nakli uzmanı olarak öncü bir kişiliğe sahip.

Ama bununla yetinmiyor.

Öncülüğünün gerektirdiği örgütlenmeyi, yasal değişiklikleri, kurumlaşmayı ve eğitimi de başarıyor, toplumu dönüştürüyor: Vakıflar, dernekler oluşturuyor, ulusal ve uluslararası eğitimler, yayınlar yapıyor, bunlarla da yetinmiyor, bir üniversite ve birçok hastane kuruyor.

İşte bu büyük insan, bu dâhi hekim, bu müstesna toplum lideri şimdi "Ergenekon" denilen dava nedeniyle tutuklu. Duruşma sırasında rahatsızlandığı için yoğun bakımda tedavi görüyor.

Sadece yazının değil, sözün de bittiği noktadayız!•

Cumhuriyet Gazetesi'nden

Anneler,
İçinde bulunduğunuz zor koşullara karşın
Anneler Gününüz kutlu olsun...

Ağaçlar Ayakta Ölmez

YAZAN: TİMUR KARAÇAY

Yokuşun tepesine yaklaşmıştım ki, yorgun yüreğim bir genç çam ağacının dibine oturmamı istedi. Oturdum. Gözlerimin önünde aşağıya doğru uzanan, uzaklaştıkça kentin dumanlı havasıyla duruluğunu yitiren görkemli bir görü vardı. Etrafımdaki çiçeklere, otlara, ağaçlara baktım. Cıvıldaşan kuşların seslerini dinledim.

Sonra ağaçların da insanlar gibi ne denli zor yetiştiklerini, oysa yetişen ağaçları ve insanların yok etmenin ne denli kolay olduğunu düşündüm. On yıl önce, Başkent Üniversitesi'nde göreve başladığımda bu ağaçlar yeni yeni dikilmeye başlanmıştı. Şimdi çoğu benim boyumu aştı. On yıl sonra bu tepeler görkemli bir ormana dönüşecek, hiç kuşum yok. O gencecik ağaçların uzak geleceklelerinin ne olacağı endişesi, birden düşüncelerimi yıllar öncesine götürdü. Dudaklarımdan "Ağaçlar ayakta ölür!" tümcesi dökülüyordu.

"Ağaçlar ayakta ölür", İspanyol yazar Alejandro Casona'nın bir oyunu... 1962 yılında Devlet Tiyatroları'nda sahnelendi. Üniversite öğrenciliğim döneminde seyretmiştim. Yaşlı bir çiftin tutuna-

cak birer sevgi dalı arayışını sergileyen bir dramaydı. Bazen sesli düşünüyorum, "Ağaçlar ayakta ölür!" sözlerini art arda birkaç kez mırıldandım. Bahar güneşinin ve yorgun yüreğimin verdiği tatlı bir rehavete giriyordum gibiydim. Birden bir fısıltıyla irkildim:

"Hayır, ağaçlar ayakta ölmez!"

Orada yalnız olmadığımı anladım ve kendi kendime konuştum. Başkasının duymuş olmasının utancıyla etrafıma bakındım. Yalnızlığımı bozan kişiyi görmeye çalıştım. Etrafıma bakındım. Yakın ağaçlardan başlayıp uzak ağaçların diplerine doğru dikkatle gözledim. Kimseyi göremedim. Utancım meraka, belki de korkuya dönmek üzereyken aynı fısıltı tekrar etti:

"Ağaçlar ayakta ölmez!"

Fısıltı devam etti:

"Korkma, konuşan benim.

Ben, dibinde oturduğun ağacım. Hazır oturmuşken sana bilmediğin şeyler anlatacağım. İyi dinle beni."

"Bu topraklar onbeş yıl önce verimsiz bir kayalıktı. Üstünde ot bitmez, böcek bile yaşamazdı. On bin yıl önce dünyadan çekilen son buzul çağından beri bu toprağa insan eli değmedi. Suyu, bitkiye, çiçeğe, ağaca, kurda, kuşa hasret yaşadı. Şimdi eğil de dikkatle bak toprağa... O ölgün toprak nasıl da canlanıyor. Milyonlarca ağaç kökleri toprağa can vermeye başladı. Toprak altında, toprak üstünde yaşayan binlerce canlı türü oluştu. Dikkatle bakarsan, o seyretmekten zevk aldığın kır çiçeklerinden daha zengin bir yaşam göreceksin burada. Sessiz durabilirsen yanına fareler, tavşanlar, tilkiler sokulacaktır. Ağaçların dallarına bak. Renk renk kuşları göreceksin."

"Peki, bu nasıl oldu?" diyeceksin. Onu da anlatayım sana. Bir gün bir adam çıkageldi. Dünya tanıyor onu, sen de tanırsın. Onlarca hastane kuruyor, binlerce hastaya şifa

veriyor, on binlerce gence bilgi dağıtıyor. O, ilk geldiğinde, bu tepelerin ölgün toprağına içi burkularak baktı. 'Bu toprak bunu hak etmiyor' dedi.

Arkasından traktörler geldi; kocaman burgularıyla kayalarda ağaç dikilecek çukurlar açtı. Uzaklardan toprak taşıdı, gübre taşıdı.

Dik yamaçlara toprak kaymasın diye teraslar yaptı. Kazılan çukurlara bizleri, birer fidan iken dikti. ‘Yazın bozkırın kavurucu sıcaklığında susuz duramayız, hepimiz öleceğiz’ diye korktuk.

Ama o yaz sıcaklarında durmaksızın tankerlerle su taşıdı. İşçiler kazmalarıyla, kürekleriyle geldiler. Toprağı gevşettiler, gübremizi, suyumuzu verdiler. Biz bebektik, küçüktük, yaşama tek başımıza tutunamazdık. O adam bizi şefkatle besledi, büyüttü. Şimdi bizler ayakta ölen birer ağaç değiliz. Köklerimiz bu toprağın derinliklerine daldı. Biz toprağa, toprak bize hayat veriyor. Toprakla barışık yaşıyoruz. O bize, biz ona hasret değiliz artık... Birbirimize sevgiyle bakıyoruz. Biz biraradayız, güçlüyüz, yarınımız güveninde... Gönlümüz geniş, her bitkiyi, her canlıyı barış içinde birarada barındırıyoruz. Yarınlarda aramızda yeni bitkiler, yeni canlılar olacak. Korkma, biz ayakta ölmeyiz. Çünkü biz Bağlıca Ormanı’yız, bütün ormanlar gibi güçlüyüz, yaşayan bir doğa parçasıyız.”

“Peki, bu yaşama sevincini nasıl edindiniz?” diye soracak oldum. “Onu da anlatayım” dedi ve başladı anlatmaya...

“Bilir misin, o, her sabah şu aşağıda gördüğün yoldan üniversiteye gelir. O gelirken bu bayırlarda gördüğün her avuç toprağa, her bitkiye, her ağaca, her böce-

ğe, her kuşa sevgiyle bakar. O sevgi içimize işler. Biz o sevgiyi toprağa taşırız köklerimizle... Toprak da sevgiyle dolar. Sevgiyle dolan toprak, o sevgiyi toprağın özüyle besler, çoğaltır. Öylesine zengin, öylesine cömert olur ki toprak, hepimiz köklerimizle onun özünü emmeye başlarız.

Akşam rüzgarları çıkınca, Bağlıca Tepeleri’ndeki milyonlarca ağaç, sevgi şarkıları söylemeye başlar, ta ki gün ağarana dek... O şarkıya yalnız ağaçlar değil bütün orman katılır, yer altı ve yer üstü bütün canlılarıyla...”

Çekinerek sordum:

“Biliyorsunuz, şimdi onu sizden uzağa götürdüler. Bundan sonra...” diyerek endişemi dile getirmek istedim. Ne diyeceğimi anlamış gibi sözümü keserek, “Hayır, hayır!” dedi sertçe...

“Bir ormanı yok etmek zordur. Ağaçlar köklerini toprağa saldı, toprakla kucaklaştı. Ne toprak ağacı, ne ağaç toprağı bırakır. Ona gelince, o hep içimizde yaşar. O nerede olursa olsun, rüzgar şarkılarımızı alır ona götürür, onun sevgisini bize getirir.”

“Eğer yitirdiğin umudunu yeniden ayağa kaldıracaksa, birkaç söz de senin için edeyim. Siz insanlar, son buzul çağından buyana geçen on bin yıldır birbirinizle savaşırsınız. İçinizde ‘Neden sava-

şıyoruz?’ diyebilenler çok az. Oysa, doğa yaşamanız için yeterli şeyleri cömertçe sizlere sunuyor. Onu hakça paylaşmayı beceremiyorsunuz. Tüketebileceğinizden fazlasını istiyorsunuz. Acımasızca doğanın düzenini yıkıyorsunuz. Barış, eşitlik ve adaleti sağlamak yerine on bin yıldır daha iyi savaş makineleri yapmakla uğraşıyorsunuz. Barış, eşitlik, adalet... Bu basit işleri ne zorlu hale soktunuz. Yüzünüzü dönüp ormana bakın. Bu gördüğün ağaçlar barış içindedir, hiç kavga etmezler. Toprağın, güneşin ve havanın onlara sunduğu nimetleri hakça paylaşırlar. Onun içindir ki ‘Ağaçlar ayakta ölmez’, toprağa döner yeniden filizlenirler, yeniden büyürler. O nedenle yaşama sevinçlerini ve umutlarını hiç yitirmezler.”

Utandığımı, üstelik umudumu yeniden kazanamadığımı fark etmişcesine, sözlerine vurgulayarak devam etti:

Bu Yazının Yazarı Timur Karaçay’la Tanışın

Prof. Dr. Timur Karaçay, Ankara Yüksek Öğretmen Okulu’nu ve Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Matematik Bölümü’nü bitirdi. Bir yıl öğretmenlik yaptıktan sonra, Ege Üniversitesi’ne asistan olarak girdi. Asıl çalışma alanı fonksiyonel analiz olan Prof. Dr. Karaçay 1974 yılında doçent, 1979 yılında profesör unvanını aldı. Ulusal ve uluslararası dergilerde yayımlanmış 20’den fazla bilimsel makalesi ile 30’dan fazla kitabı vardır. Doğan Çoker ile birlikte “Matematik Terimleri Sözlüğü”nü yazdı. Hacettepe Üniversitesi’nde Matematik Bölümü başkanlığı, Karadeniz Teknik Üniversitesi Elektronik Hesap Bilimleri Enstitüsü müdürlüğü, Başkent Üniversitesi Bilgi İşlem Daire Başkanlığı, dekan yardımcılığı gibi idari görevlerde bulundu. Halen Başkent Üniversitesi İstatistik ve Bilgisayar Bilimleri Bölümü öğretim üyesidir. Prof. Dr. Timur Karaçay, evli ve iki çocuk sahibidir. •

Mete Akyol Bildiriyor:

Bartın'da çağdaş bir kız öğrenci yurdu açıldı

Yurtsever bir Türk vatandaş kimliğiyle şimdi bir yurttaşlık görevimi yerine getiriyorum ve size, aşağıdaki olayı duyuruyorum:

Uluslararası ilişkileri bulunan “Global” adlı büyük bir tanıtım şirketinin sahibi Ceyda Aydede, 300 bin dolar karşılığı Türk Lirası bağışıyla “Milliyet” gazetesinin

“Baba Beni Okula Gönder” kampanyasına katıldı ve...

Emekli öğretmen merhum teyzesi Nedret Keten adına Bartın'da, 220 öğrenci alımlı çağdaş bir kız öğrenci yurdu yaptırdı.

Bartın Valisi İsa Küçük'ün kişisel ilgisi, Bartın halkından ve İl

Ceyda Aydede ve o günkü Bartın Valisi İsa Küçük kız öğrenci yurdu temel atma töreninde

Özel İdare bütçesinden sağladığı destekle yapımı altı ay içinde gerçekleştirilen “Bartın Nedret Keten Kız Öğrenci Yurdu”nda şimdi, çevre ilçe ve köylerden gelen ve öğrenimlerini Bartın'daki okullarda sürdüren 220 kız öğrenci kalıyor.

Yurt binasının temeli, AKP'nin kapatılması istemiyle Yargıtay Başsavcısı Abdurrahman Yalçınkaya'nın Anayasa Mahkemesi'ne başvurduğu 15 Mart 2008 günü atıldı, yapımı Eylül 2008'de tamamlandı.

Temel atma törenine Vali İsa Küçük, bağış sahibi Ceyda Aydede ve “Milliyet” gazetesi “Baba Beni Okula Gönder” girişimi sorumlusu yazar Nail Güreli katıldı, binanın açılışını 6 Ekim 2008'de, TBMM Başkanı Köksal Toptan yaptı.

Açılış töreninden bir gün sonra öğrenciler yurtlarına yerleştiler, bir ay sonra görevinden alınarak

merkez valiliğine atanan Bartın Valisi İsa Küçük ise, Ankara'daki evine taşınmak zorunda kaldı.

Bir kez daha yineliyorum:

Yurtsever bir Türk vatandaş kimliğiyle şimdi bir yurttaşlık görevimi yerine getirdim ve size, yukarıdaki olayı duyurdum.

“Milliyet” gazetesinin “Baba Beni Okula Gönder” girişimi kapsamında Bartın'da bu ders yılı başında 220 öğrenci alımlı Bartın Nedret Keten Kız Öğrenci Yurdu açılmıştır.

Yurt binasının temelini atıldığı ve açılışının yapıldığı günlerde çektiğim fotoğrafları da ekleyerek, bu yurdun yapımıyla ilgili tüm bildiklerimi doğru olarak bildirdiğime, bir görgü tanığı sıfatımla, namusum ve şerefim üzerine yemin ederim. •

Obama Türkiye'de büyük bir tehlike atlattı Büyük Geçmişler Olsun, Sayın Obama

YAZAN: TUNCAY ERZİN

Gözünüz aydın, Obama... Ayırdında değilsiniz; ama çok büyük bir tehlikeden kıl payı kurtardınız paçanızı... Gerçekten büyük geçmiş olsun.

Birkaç gün önce taşındığınız Beyaz Ev'inizde koltuğunuzu ısıtmamış, banyonuzu ıslatmamıştınız henüz...

Aceleniz neydi buralara gelmek için? Arkanızdan kovalayanınız da yoktu, buralar bir yerlere de kaçmıyordu.

Üstelik, bir Amerika başkanının neyi yapması, neyi yapmaması gerektiğini bile öğrenmeye zamanınız olmamıştı.

Kim akıl verdi size de, buraların bugünlerdeki ortamına aldırmadan gelir gelmez doğruca Anıtkabir'de aldınız soluğu? Orada Atatürk için özel deftere yazdıklarınızı da anımsıyorsunuz, değil mi?

Geliniz, birlikte okuyalım: "Vizyonu, kararlılığı ve cesaretiyle Türkiye Cumhuriyeti'ni

demokrasiye yönelten ve mirası tüm dünyaya kuşaklar boyunca ilham vermeye devam eden Mustafa Kemal Atatürk'e saygılarımı sunmak, benim için bir onurdur."

Bunları yazmanız için birileri ensenize silah mı dayadı, sayın dostumuz?

O satırların ucunun nereye değin uzanabileceğini hiç hesap etmediniz mi? Laf aramızda, bu görüşlerinizin onda biri bile

buralarda en azından üç orgeneral, on profesör, beş rektör ve otuz eğitimciyi içeri almaya yeter de, artardı.

Bu kadarla da yetinmediniz, işin ucunu uzattıkça uzattınız, sonunda çizmeyi aştınız.

Bakin, deftere daha neler yazmışsınız:

"ABD'nin 44. başkanı olarak Türk-Amerikan ilişkilerini güçlendirmeyi, Atatürk'ün, halkına umut veren modern ve müreffeh bir demokrasi olarak Türkiye vizyonunu desteklemeyi ve onun, 'Yurtta barış, dünyada barış' ilkesini gerçekleştirmeyi sabırsızlıkla bekliyorum."

Bu sözleriniz size sıcak gelmiş olabilir, sayın dostumuz... Fakat her hecesinin bile bizim buralarda buz gibi soğuk duş

I am honored to pay tribute to Mustafa Kemal Atatürk, a man who vision, tenacity and courage put the Republic of Turkey on the path of democracy and whose legacy continues to inspire generations around the world.

In the 44th President of the United States of America, I look forward to strengthening relations between the U.S. and Turkey and supporting Atatürk's vision of Turkey as a modern and prosperous democracy giving hope to its people and providing "peace at home, peace in the world."

April 6, 2009

etkisi yapacağını hiç mi düşünmediniz? Ya öğleden sonra mecliste söylediklerinize ne demeli? Ne gereği vardı, bir günde iki kez Atatürk'ten söz etmenin?

"Atatürk isteseydi, imparatorluğu sürdürürdü, kendi de imparator olurdu. Ama o, laik bir Türkiye Cumhuriyeti kurdu. Atatürk'ün bıraktığı en büyük miras, Türkiye'nin canlı, laik, müreffeh demokrasisidir."

Fazlasıyla yetmemiş gibi, dur-

masını da bilmediniz, gerisini de getirdiniz bu sözlerin:

"Bu meclis bugün, onun sözü konusu mirasının, yani Türkiye'nin canlı, laik demokrasisinin devamını sağlamaktadır."

İnanınız Sayın Obama, bu sözleriniz, aklınıza bile getiremeyeceğiniz olayları, başınıza getirebilirdi. Boşuna "Gözün aydın" demiyoruz size...

Gerçekten, çok büyük bir tehlike atlattınız. Gerçekten "Büyük geçmişler olsun" size...

Yine de şansınız varmış. Akıllık ettiniz de, buralarda üç dört gün daha oyalanmadan Irak'a atınız kapağı ve kıl payı kurtarmış oldunuz paçayı.

Yoksa...

"Biraz daha gezeyim Sultanahmet Camii'ni, biraz daha dinleyeyim İstanbul'u, biraz daha seyredeyim Boğaziçi'ni derken, bir bakardınız, siz bile Hanya'yı da Konya'yı da görürdünüz karşınızda, hiç aklınızda ve programınızda yokken...•

Her insan sizin öteki yarımızdır. Her bir insan sizin düşlerinize, üzüntülerinize, yaşamla ilgili umutlarınıza sahiptir. Her birimiz için dünyada herşeyin güzel olduğu, bir baharın yaşandığı, sonra da acımasız kışların eksik olmadığı zamanlarımız olmuştur ve her birimiz ölümün acımasız gölgesini üzerimizde bissetmişizdir. İşte tüm bu nedenlerle hepimiz birbirimize benzeriz. Her birimiz yaşam denen o gizemli deneyimi yaşarız. Bunu hiç aklınızdan çıkarmayın, o zaman tüm dünya size çok tanıdık gelecek ve yaşamda kendinizi hiç yalnız hissetmeyeceksiniz. •

Christian Larson

Beyaz Saray'a Yazılan Mektup TBMM'de Yanıtlandı

Amerikan asıllı Türk vatandaşı James (Cem) Ryan'ın, Başkan Barack Hüseyin Obama'ya yazdığı Türkiye ile ilgili mektubu, Başkan Obama'nın 7 Nisan 2009 Salı günü TBMM genel kurulunda yaptığı konuşmada yanıt buldu:

YAZAN: ERAY DİNÇER

Atatürk'ün bıraktığı en büyük miras, Türkiye'nin canlı, laik demokrasisidir." Eski Başkan Bush'un Türkiye'yi "ılımlı islam cumhuriyeti" yapma politikasını, "saçma ve akıl dışı" olarak tanımlayan James (Cem) Ryan, Obama'nın konuşmasından sonra duyduğu güven ve coşkuyu, "Bütün Dünya" okurlarıyla "Türkiye laiktir, laik kalacak" diyerek paylaşıyor, aynı gün web sayfasında "ılımlı islam cumhuriyeti" ham düş kuranlar hakkında, Atatürk'ün ünlü sözüne yer veriyordu: **"Geldikleri gibi giderler!.."**

"Bütün Dünya"nın bir önceki sayısında, West Point Harp Okulu mezunu James (Cem) Ryan'ın, emekli olduktan sonra Türk vatandaşlığına geçtiğini, 9 yıldır İstanbul'da yaşadığını, Başkan Barack H. Obama'nın törenle yemi edip göreve başladığı 20 Ocak 2009 Salı günü, kendisine Türkiye ile ilgili 2.600 sözcüklük bir mektup yazdığını yayımlamıştı.

Mektubunda Ryan, Atatürk ve Türkiye Cumhuriyeti'nin içten ve dıştan saldırı altında olduğunu, ülkede hırsızlık, rüşvet ve seçim yolsuzluğunun yaygınlaştığını, Türkiye'nin şeriata doğru ilerlediğini belirtiyor, "ABD'nin bunları desteklemesi utanç vericidir" dedikten sonra, yeni başkana bir çeşit "ağabey öğütü" veriyordu:

James (Cem) Ryan, Obama'nın konuşmasından sonra duyduğu coşkuyu, "Bütün Dünya" okurlarıyla "Türkiye laiktir, laik kalacak" diyerek paylaşıyordu.

"Mektubumla birlikte size iki kitap gönderiyorum. Birinin adı 'Atatürk'tür ve Andrew Mango tarafından yazılmış bir biyografidir, öteki ise, Mustafa Kemal Atatürk'ün 'Büyük Söylevi'dir.

"Dinci aşırı İslamcı güçlerin Atatürk'ün saltanatı kaldırıp halifeliği devre dışı bıraktıktan sonra sihirli bir biçimde ortadan kaybolmadıklarını göreceksiniz.

"Türkiye her zaman bu geri kafalı güçlerin hedefi olmuştur. Ve şimdi bu geri kafalılar Türkiye'yi yönetmektedir.

"Hayatı boyunca dinci teröristlere karşı savaşmış olan (Atatürk'ten) çok şeyler öğrenebileceğinizi düşünüyorum.

"Şu anda laik, demokratik, sosyal ve hukukla yönetilen Türkiye Cumhuriyeti içeriden ve dışarıdan saldırı altındadır.

"Aşırı dinciliğin kara düşünce- li gericiliği her gün daha da belirgin duruma gelmektedir.

"Şu anda Ergenekon olarak bilinen düzmece, uydurmaya bir hukuksal dalgası, karşıt sol tarafı tasfiye etmek çabası içindedir.

"Tüm bunlar demokratik Türkiye'yi nerdeyse diz çökmene eşliğine getirmiştir.

"Türk liberalleri 'Liboşlar' demokrasi adı altında laik Türkiye'yi ve Atatürk'ün prensiplerini yok etmeye çalışmaktadırlar. İktidar partisi dini programına bağlı kala-

rak, Mustafa Kemal Atatürk tarafından sağlanan vicdan özgürlüğünü her fırsatta ortadan kaldırmak için çalışmaktadırlar.

"Ve Amerika Birleşik Devletleri, bizim ülkemiz Sayın Başkan, direkt olarak yardım etmekte ve bu güçleri desteklemektedir. Bu utanç vericidir.

"Sayın Başkan size akacak olan ve Türkiye'nin ılımlı bir İslam ülkesi olduğunu anlatan Bush saçmalığı akıl dışı, uydurulmuş ve yanlış olan bilgilerle doludur.

"Sayın Başkan Amerika ılımlı bir Hristiyan ülke midir? Şunu kast ediyorum, Amerikalılar görünebilir yerlerinde haçlar mı takmalılar? Lütfen bu anlamsız politikayı tekrar düşününüz.

"Sayın Başkan, sizin ve Amerika Birleşik Devletleri'nin bu biçimde kandırılması çok tehlikelidir."

Eski vatandaşı ve eski albayının bu görüş ve uyarılarını dikkate aldığını ve onun "öğüdü"nü yerine getirdiğini açıklarcasına bir "sözüm ona rastlantıyla" Başkan Obama, bu mektuba sabah Anıtkabir'den, öğleden sonra da Türkiye Büyük Millet Meclisi'nden yanıt verdi.

Göreve geldikten sonra ilk "resmi ziyaret"ini Atatürk'e yapan Başkan Obama, Anıtkabir'de onun huzurunda saygı duruşunda bulunuyor ve sonra da Anıtkabir özel defterine şunları yazıyordu:

"Vizyonu, kararlılığı ve cesare-

Obama, Beyaz Saray'ın penceresinden her gün gördüğünü belirttiği anıtın kaidesinde, 150 yıl önce Sultan Abdülmecit tarafından gönderilen "dostluk belgesi" bir mermer taş olduğunu açıkladı.

tiyle Türkiye Cumhuriyeti'ni demokrasiye yönelten ve mirası tüm dünyaya kuşaklar boyunca ilham vermeye devam eden Mustafa Kemal Atatürk'e saygılarımı sunmak, benim için bir onurdur.

"ABD'nin 44. Başkanı olarak, Türk-Amerikan ilişkilerini güçlendirmeyi, Atatürk'ün, halkına umut veren modern ve müreffeh bir demokrasi olarak Türkiye vizyonunu desteklemeyi ve 'Yurtta barış, dünyada barış' ilkesini gerçekleştirmeyi sabırsızlıkla bekliyorum."

Başkan Obama aynı gün öğleden sonra TBMM Genel Kurulu'nda bir konuşma yapıyor ve eski vatandaşı Ryan'ın mektubu yanısıra, onun yeni ülkesinin içinde olup da Atatürk'ün ve Türkiye'nin

fotografını göremeyen birçok yazar-çizer ve aydının tutumuna da yanıt veriyordu.

Obama, Atatürk'ün bıraktığı en büyük mirasın, Türkiye'nin canlı, laik demokrasisi olduğunu belirtiyor, "Ve bu meclis de bunun devamını sağlamaktadır bugün" diyordu.

Türkiye ziyaretinin, ABD devlet başkanı sıfatıyla yaptığı ilk ülke ziyareti olduğunu anımsatan ve kendisine, Ankara ve İstanbul'u ziyaretinin bir ileti vermek için yapıp yapmadığını soranların olduğunu ifade eden Obama, 'Buna yanıtlım çok kolay, evet...' diyor ve çevresindekilerin yüz ifadelerine aldırmaksızın, bu

“iletisini” rahatlıkla veriyordu.

Türkiye’nin, ABD’nin önemli bir müttefiki olduğuna dikkat çekiyor, “Türkiye, Avrupa’nın önemli bir parçasıdır. Türkiye ve ABD, birlikte çalışarak, zamanımızın güçlüklerini çözümlemelidirler” diyor, o sabah Atatürk’ün kabrini ziyaret ettiğini, Anıtkabir’den çok etkilendiğini vurguluyor ve “iletisini” şöyle sürdürüyordu:

“Atatürk, tarihin biçimini değiştiren bir liderdir. Ama Atatürk’ün yaşamına ait en büyük anıt, hiçbir biçimde taştan ya da mermerden inşa edilemez. Kendisinin bıraktığı en büyük miras, Türkiye’nin canlı, laik demokrasisidir. Ve bu meclis de bugün, bunun devamını sağlamaktadır.

“Tabii ki bugünlere kolay ulaşılmadı. Birinci Dünya Savaşı’nın sonunda, Türkiye rahatlıkla yabancı güçlere teslim olabilirdi. Bunun yanı sıra, bir imparatorluğu devam ettirmeyi de yeğleyebilirdi. Ama Türkiye, farklı bir gelecek benimsedi. Kendisini yabancı denetimden uzaklaştırdı, bir cum-

huriyet kurdu. Bu cumhuriyet, hem ABD’nin hem de öteki dünya ülkelerinin saygısını kazandı.

“Tabii ki bu öykünün ardında basit bir gerçek var: Türkiye’nin demokrasisi, sizin kendi başarınızdır. Bu, size hiçbir biçimde bir dış güç tarafından diretilmedi. Türkiye, hem geçmişinin başarılarından güç aldı hem de her nesil Türkler’in çabalarıyla güçlendi, ileriye doğru yol aldı.”

Obama, TBMM Genel Kurulu’ndaki konuşmasında, ABD’nin ilk başkanı, kurucusu George Washington için Ankara’daki gibi büyük bir anıt yaptıklarını anlatıyordu. Beyaz Saray’ın penceresinden her gün gördüğünü belirttiği bu anıtın kaidesinde, “150 yıl önce Sultan Abdülmecit tarafından gönderilen ‘dostluk belgesi’ bir mermer taşın varlığını” açıklıyor ve burada basit tümcelerle yazılı, fakat içtenlikli bir dostluğu beliren şu ifadeyi duyuruyordu:

“Arkadaşlığımızı, dostluğumuza, ülkelerimiz arasındaki dostluğu güçlendirmek için...” •

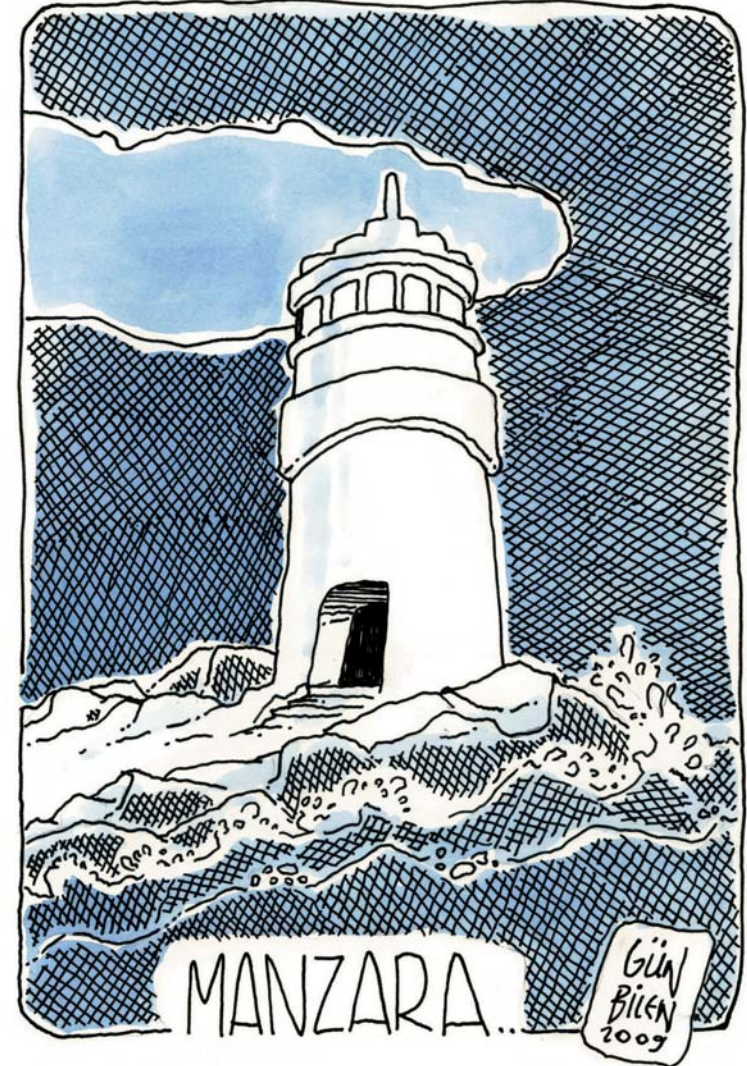
Yeni bir iletme aygıtı satın alan adam, arkadaşına kulağındaki aygıtını övüyordu.

“Bu aygıt, bir teknoloji barikasıdır” dedi. “Havada sinek uçsa, kanadının sesini bile duyabilirim bu aygıtla.”

Sonra da, ödediği paranın böylesine gelişmiş bir aygıt için az bile olduğunu söyledi. Arkadaşı, ne kadar ödediğini sorunca adam, kolunu uzattı, saatine baktı ve şöyle yanıt verdi:

“Onu çeyrek geçiyor.” •

FIRÇALAYARAK
Serdar Günbilen

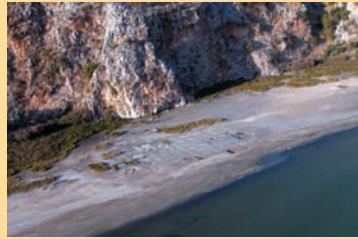
Arkeolojik araştırmalarda uygulanan yeni bir yöntem:

Sığ Deniz Sismiği

YAZAN: PROF. DR. CENGİZ IŞIK

Köyceğiz'in Kaunos Öreni'nde geçen yıl gün ışığına çıkardığımız iki bin yıl öncesine ait tuzla, "ilk" olması özelliğinin yanı sıra, yanıtının bulunması gereken birtakım soruları da beraberinde getirmiştir. Bu soruların başında da, tuzlanın neden orada yapıldığı ve kumul altından gün ışığına çıkartılmayı bekleyen tesise ait başka arkeolojik dokunun bulunup bulunmadığı gelmekteydi. Bu nedenle de, Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Jeofizik Mühendisliği Bölümü öğretim üyelerinden ve Türkiye Kömür İşletmeleri Genel Müdürlüğü ile Maden Tetkik Arama Genel Müdürlüğü Deniz Araştırmaları Koordinatörlüğü uzmanlarından oluşan bir ekip oluşturulmuştur. Adı geçen bu kurum ve kuruluşlara, bilime olan katkılarından dolayı ancak şükranlarımı sunabiliyorum. Ekibimizin jeofizik ve jeoloji mühendisleri, yanıtını beklediğimiz soruları aydınlatmak için üç ayrı yöntem belirlemişlerdir: "Yer Radarı", "Elektrik Etüdü" ve "Sığ Deniz Sismiği".

Bu her üç yöntemin de amacı, bir anlamda yer altının ultrasonunu, daha doğrusu "MR" görüntüsünü elde etmeye yöneliktir.

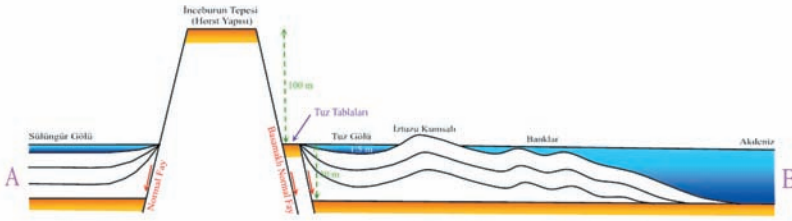
Kültür ve Turizm Bakanlığı ile Başkent Üniversitesi arkeoloji ekibinin iki yıl önce Kaunos Öreni'nde gün ışığına çıkardıkları "kültürel hazine"lerden biri, Kaunos Tuzla'sıdır. "Başkent'li Arkeologlar", bu buluşlarıyla yetinmediler, Kaunoslular'ın tuz üretimi için neden burayı seçtiklerini ve tuzu hangi aylarda ve nasıl elde ettiklerini de öğrenmek istediler ve... Çeşitli kuruluşların değişik bilim dallarında görevli uzmanlarına, bu konuda birlikte çalışma önerisinde bulundular. Onlar da, teknik açıdan son derece gelişmiş ekipmanlarını kullanarak uyguladıkları bilimsel yöntemler

"Sığ suda yer altının MR görüntüsünü almak" deneyimini, Tuzla'nın ancak taşkın su altında kaldığı dönemde yapabilecektik. Bu nedenle sabırla şubat ayı beklenilmiştir. Çünkü "Sığ Deniz Sismiği" yöntemini, ancak suların taşkınlaştığı o dönemde uygulayabilecektik. Ekibimize katılan Maden Tetkik Arama Enstitüsü Deniz Araştırmaları Koordinatörlüğü uzmanları, kurumlarınca sağlanan elektronik tüm donanımı, dokuz metrekairelik bir sal üzerine

yerleştirmişlerdir. Derinliği 50-160 cm. arasında değişen "Tuzgölü" üzerindeki veri toplama çalışmalarına ise, ancak salın üzerinde yüzdürüleceği hatlar belirlendikten sonra başlanılabilmektedir. Uzmanlar, yeterli güçte ve kalitede alınan yansımaları dayanarak sorularımıza yanıt aramışlardır. Onların elde ettikleri sonuçların kısa bir özeti, aşağıda verilmiştir: Gerek çevrede yoğunlaşan jeolojik gözlemler ve gerekse sismik veriler, birbirlerini destekleyici

sonrasında bir yandan sorulara yanıt bulmuşlar ve bir yandan da iki bin yıl öncesi yaşam konusunda ilginç bilgilere ulaşmışlardır. Başkent Üniversitesi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Cengiz Işık, başkanlığını yaptığı ve Türkiye'de ilk kez yalnızca Türk uzmanlarca gerçekleştirilen bu düzeydeki bir çalışmada elde edilen bilgileri, ekip üyesi uzman arkadaşlarının raporlarından derledi. Bu bilgileri ekteki yazısında sizle paylaşan Prof. Işık gözlemini şöyle açıklıyor: "Biz arkeologların öteki bilim dallarıyla ne kadar iç içe olduğumuzun ve onların kendi yöntemlerini kullanarak arkeoloji bilimine ne kadar önemli katkılar ve kolaylıklar sağladığının, en güzel örneklerinden biri verilmiştir bu çalışmayla... Burada bizleri mutlu eden, 'Sığ Deniz Sismiği' uygulamasının tümüyle Türk uzmanlarca gerçekleştirilmiş olmasıdır. İtiraf etmeliyim ki, bunun tadına vararak ve coşkusunu duyumsayarak çalıştık."

Tuzla'nın jeolojik oluşumu

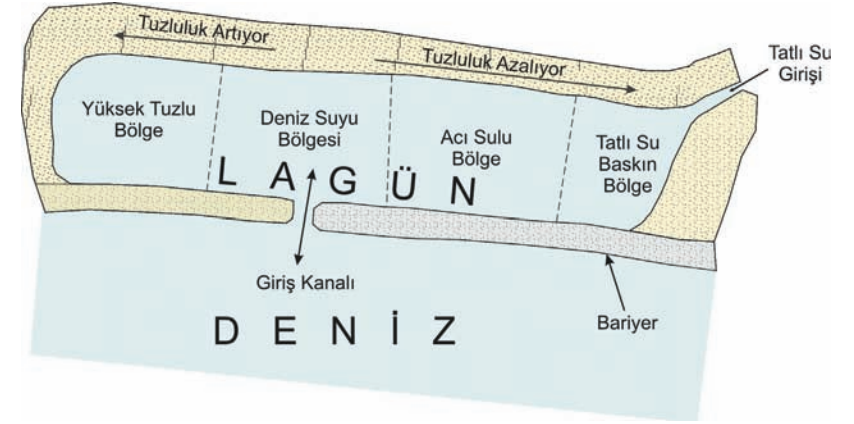
tek bir ortak noktada birleşmişlerdir: Bu alanın tuzla olarak seçilmesinin nedeni, buranın geniş bir kaya basamağı olması özelliğindendir.

"Google Earth'ten alınan fotoğrafta görüleceği gibi, Tuz Gölü ile arkasındaki Sulungur Gölü arasında ve denize bir dil gibi uzanan "İnceburun Tepesi", tektonik etkiler sonucunda faylanarak kırılma sonrasında oluşmuş "semer" biçiminde bir tepedir. İnceburun Tepesi'nin Akdeniz'e bakan cephesi iki kez kırılmış ve büyük bir kaya kütlesi olarak yaklaşık 100 metrelik bir çöküntüye uğramıştır. Bu düşen kütle'nin cephesi bir kez daha kırılarak bu kez 30 metre dibe inmiştir. Ve

böylece arka alanda doğal bir "kaya basamağı", Kaunoslular'ın tuzla için yararlanacakları özellikte bir yatay düzlem oluşmuştur. Zamanla Dalyan Çayı'nın (Calbis) taşıdığı alüvyonlar, İnceburun Tepesi'nin her iki tarafını doldurmuş ve Akdeniz tarafına doğru yayılan alüvyonla ise, deniz dalgalarının ve akıntıların etkisiyle burada, günümüzdeki İztuzu Kumsalı oluşturulmuştur.

İşte caretta caretta barınağıyla ünlü bu İztuzu Kumsalı da, tuzlu suyun kısa sürede buharlaşıp kristalleşmesine olanak veren arkasındaki Tuzgölü'nün oluşmasını sağlamıştır.

Bugün "Tuzgölü" olarak adlandırılan lagün, İztuzu Kumsalı'nın yaklaşık 100 metre arkasında kalmaktadır. Denizin kabarma-

Tuz Gölü lagün suyu kütlesinin deniz ve akarsu su girişlerine göre tanımlanması

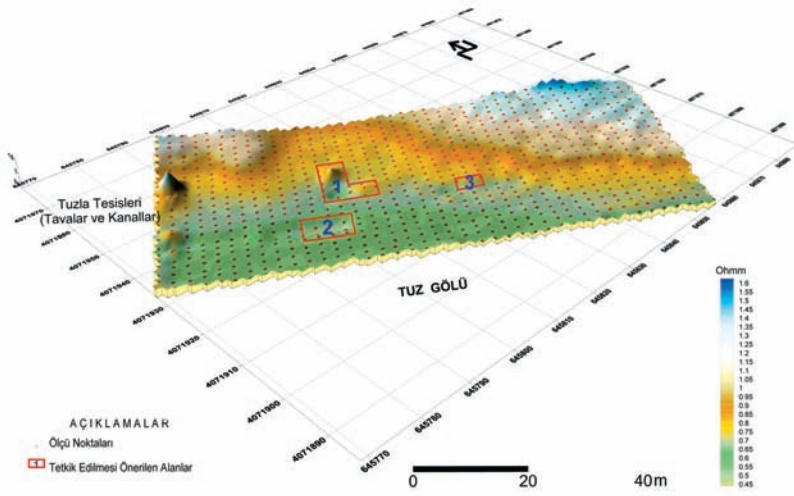
sına, yağışlara ve mevsimlik akar-sulara bağlı olarak lagünün kış aylarındaki derinliği ortalama 1,60 metreye ulaşmaktadır. Yaz aylarında ise bu derinlik 0,50-0,60 metre dolayında değişmektedir. Çünkü beslenme kaynakları kesilmiştir ve buharlaşma artık en üst seviyede seyretmektedir.

Bu da şunu göstermektedir: Nisan ayından başlayarak izleyen sekiz aylık bir süre içerisinde lagün suyunun tuzluluk oranı, beslendiği Akdeniz suyunun binde 38-39 arasında değişen tuz oranının üzerine çıkmaktadır. Yani suyun tuz yoğunluğu henüz tavalara alınmadan daha da yükselmiştir. Bu da bir yandan tavalardaki tuz üretiminin sürecini kısaltırken, bir yandan da tuzun kalitesini artırmaktadır.

Tuzgölü lagün alanı çok özel bir karakter sergilemektedir. Lagün, özellikle kış aylarında görülen dev

dalgaların kumsal üzerinde açtığı kanalla deniz suyunun baskını altında kalmaktadır, öte yandan da yağmur ve kar suları ile beslenen küçük bir derenin suları ile beslenmektedir. Böylece göl suyu içindeki tuzluluk oranı, dere ağzından aksi yöne doğru gidildikçe farklılık göstermektedir. Öyle ki, gölalanı tuz yoğunluğuna göre parsellenmiştir sanki: Dere ağzının hemen önünde tatlı su kütlesi oluşurken, tuzlanın bulunduğu yöne doğru su önce acılaşmakta, sonrasında tuzluluk oranı deniz suyuyla eşitlenmekte ve üretim tesisinin hemen önünde ise, tuzluluk oranı daha da artmaktadır. Yani sırasıyla "Tatlı Su Baskın Alanı", "Acı Su Alanı", "Deniz Suyu Alanı" ve "Tuzlu Alan".

Bizim ancak bugün ortaya çıkarabildiğimiz bu gerçek, hiç kuşku yok ki, Kaunoslular tarafından o günlerde biliniyordu. Ve bu bilgileriyle de tuz tavalarını, lagünün tuz oranı bakımından en yüksek olan alan ile arkasındaki İncebu-

Tuzla'nın arkeojeofizik etüdü 3-B öz direnç anomali haritası

run Tepesi'nin hemen önündeki "kaya basamağı" üzerine yerleştirmişlerdir. Biliyorlardı ki, bu alandaki su kütlesi tuz oranı bakımından en yoğun noktadır. Ve yine biliyorlardı ki, yazın sıcak günlerinde faleze doğru esen rüzgar, tam da tesis üzerinde sıcak bir türbülans yaratacak, bu da buharlaşmayı hızlandıracaktı.

Böylece Kaunoslular hızlı ve kaliteli tuz üretimi için doğanın armağan ettiği iki önemli gereksinime daha başlangıçta sahiptiler ve bu zenginliklerinin ayırdına varmışlardı: Yüksek tuz yoğunluğundaki lagün suyu ve de türbülans.

Ayrıca yaptıkları tesisin tasarımıyla bu hızlı ve kaliteli üretime kendi katkılarını da eklemişlerdir.

Tavaların bulunduğu parsellerin

kanallarla sınırlandırılmış olduklarını biliyoruz. Lagün suyu öncelikle bu kanallara alınıp bekletilmekte ve tavalara buradan aktarılmaktadır. Böylece kanallara alınan tuzluluk oranı yüksek lagün suyu, burada tavalara aktarılacağı süreç içindeki buharlaşmayla tuza daha fazla doymaktadır. Aynı zamanda da tuzun kalitesini bozan suyun içindeki maddeler önce burada bir kez daha çökmektedir.

Tavaların her birinin neden 4,90 metre çapında ve 18 santimetre derinlikte yapılmış olduklarının sorusuna da yanıt bulunmuştur: Her bir tava içinde kristalleşen tuz miktarının toplam ağırlığı yaklaşık 50 kg. dolayında olmaktadır ki, bu da bir insanın kısa mesafede taşıyabileceği azami yük olarak kabul edilmektedir.

Zamandan kazanmak adına, tuzlanın kumsal altında kendini

bizlere gösteren mimari dokusunun dışında başka eklentilerinin olup olmadığını da öğrenmek istedik. Bu bağlamda yaz aylarındaki arkeolojik kazılarımız devam ederken, bir taraftan da alanın "Özdirenç Yöntemi" ile arkeojeofizik etüdünü yaptık.

Yani, önceden belirlenen alanda yer altına suni bir elektrik akımı verdik ve yer altı katmanlarının elektrik iletkenliğini ölçtük. Belirlenen öz direnç değerlerine göre de alanın haritasını çıkarttık. Bu harita üzerinde açıkça gö-

kuleler ve bunları karaya bağlayan duvarlar gibi mimari kalıntılarını saptayabilelim ve dolgu içinde olası batıkların bulunup bulunmadığını öğrenebiliriz.

Bu sorulara yanıt bulmak için yaptığımız sismik çalışmalardan sağlanan veriler, meraklarımızın şimdilik yalnızca birini aydınlatılabildi. Bir "Batık" keşfedilmiştir. Resim ve onun yorumu olan altındaki çizim üzerinde görüldüğü gibi batık, limanın kayalık tabanı üzerinde "kapaklanmış" olarak durmaktadır. Ölçüleri dikkate alındığında bu batığın, bir gemiden daha çok, rıhtımda bağlı-

Çalışmalara Katılan Bilim Adamı ve Uzmanlar:

Prof. Dr. Adnan Diler, Prof. Dr. Berkan Ecevitöğlu, Yrd. Doç. Dr. Sema Atik, Yrd. Doç. Dr. Gülsev Uyar Adlaş, Yrd. Doç. Dr. Bülent Kaypak, Jeoloji Yük. Müh. Dr. Özden İleri, Jeofizik Yük. Müh. İsmail Ergüder, Jeoloji Yük. Müh. Özgür Demirci, Arş. Gör. Aslı Zeynep Can, Jeoloji Müh. Ezel Babayigit

rüldüğü gibi, yalnızca 3 ayrı bölgede, arkeolojik dokunun göstergesi olan farklı değerlere ulaşılmıştır. İşte belirlenen bu değerlerin her biri, arkeologlar için ayrı birer yol haritası olmuştur.

Konularının uzmanı kişilerden oluşan ekibimiz ve çağdaş teknolojinin ürünü aygıtların Kaunos'ta bulunmaları bizde, projemizi ikinci bir çalışma alanıyla zenginleştirme fikri doğurmuştur: Kaunos Limanı...

İstedik ki, bugün yaklaşık 6 metre kalınlığındaki alüvyonla dolu antik limanın, rıhtım gibi, liman ağzının her iki yakasındaki olası

ken batan bir tekneye ait olduğu kanısına vardık. Çünkü batık, kıyı çizgisinin hemen kenarındaydı ve binyıllara uzanan uykusunu, kıyıya dayanarak sürdürüyordu.

Görülüyor ki, elde edilen sismik verilerin analizi biz arkeologlara bir "ön-bilici" gibi rehberlik etmektedir. Bizlere düşen, çağdaş teknolojinin "altın tabak" içinde sunduğu bu bilgileri, geçmişten kalan kazma-kürek yöntemimizle açığa çıkartıp "soluk aldirmek" olacaktır. •

HAYVANLARIN DÜNYASI

Erdoğan Sakman

ACEMİ ÇAYLAK

Çaylaklar, kartal,doğan, şahin, kerkenez ve delice cinslerinden daha küçük yapılı, avcı (alıcı, kapıcı, yırtıcı) kuşlardır. Türkiye’de en çok görülen kara çaylaktır (*Milvus migrans*). Çaylağın insanların elindeki etleri kapıp kaçacak denli gözü kara olması Nasreddin Hoca fıkralarına bile girmiştir. Bu bir yakıştırma

ya da düşürünü de-ğil, çaylak denilen kapıcı kuşun doğasına uygun bir davranıştır. Çaylakların en belirgin özellikleri, daha küçük yapılı ve kuyruk uçlarının kırılacağı gibi çatallı olmasıdır. Gövdenin küçüklüğü, bu kuşu yetersiz yapmamakta aksine insanların elinden et ya da ciğer kaparken çok iyi ve uygun dönüşler yapmasını sağlamaktadır.

Doğada açık alanlarda, ancak kolay avları yakalayıp beslenirler. Şahinler denli hızlı, kartallar denli güçlü ve atmacalar denli hareketli değillerdir. Fakat son derece cesurdurlar. Bu nedenle, yerleşim

yerleri içinde ve çevresinde toplu halde yaşamayı göze alabilirler. Buralarda buldukları leş ve çürümüş et ve etli besinleri yerler.

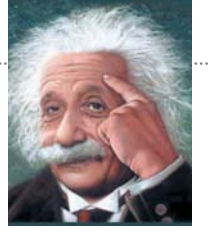
Oldukça taze yani daha kanlı ve canlı et, “Şölen” demektir. Eski zamanlarda açık havada hayvan kesimi yapılır ve çeşitli parçalar çengellere asılarak satılırdı. Açıktaki bu ürünlerin özel et kokularını uzaktan alan çaylaklar dikkatsizce çengellere geçirilmiş parçaları kapıp kaçır ve yakınlarıyla birlikte didikleyip yerlerdi.

Avcılıkta daha yeni olanlar ya da yeterince beceri kazanamayıp ancak leşlerle beslenenlerin, çengellerdeki ya da insanların ellerinde taşıdıkları etleri kapıp kaçmaları her zaman olanaklı olmaz. Yani onlar bu işte henüz usta olmamışlardır. Kimi çaylakların etlere, kimi başarısız çaylaklara benzetme yaparak “Acemi çaylak” diye nitelendirirler. •

BİLGİNİZİ DENETLEYİN

Özüm Larçın

- 1 Diyarbakır, Siirt ve Bitlis’in Ulu Camileri hangi döneme aittir?
a) Danişmentliler
b) Büyük Selçuklu
c) Karahanlılar
ç) Gazneliler
- 2 Dinsel törenlerde rahiplere eşlik eden kadın ve erkek yardımcılarına ne denir?
a) Castelo
b) Camit
c) Camillus
ç) Camiri
- 3 Napoli Krallığı’nda ortaya çıkan gizli hırsızlar birliğinin adı nedir?
a) Partizanlar
b) Koalisyoncular
c) Campani
ç) Camorra
- 4 Basketbolda altı kez milli forma giyen ünlü futbolcu kimdir?
a) Metin Oktay
b) Can Bartu
c) Coşkun Özari
ç) Gündüz Kılıç
- 5 Fransa’da kral taraftarlarının Napolyon’a verdikleri takma ad aşağıdakilerden hangisidir?
a) Korsika Canavarı
b) Korsika Hırsızı
c) Korsika Çapkını
ç) Korsika Papazı
- 6 Türk ve İslam devletlerinde hükümdarı ve sarayı koruyan asker sınıfına ne denirdi?
a) Candar
b) Muhafız
c) Candaş
ç) Zabitan
- 7 Çok büyük nicelikte oluştuğunda betonun çökmesine yol açan tuz aşağıdakilerden hangisidir?
a) Kaya tuzu
b) Candirot tuzu
c) Deniz tuzu
ç) İyotlu tuz
- 8 Dünyanın sonunun geldiğini söylediği için 26 yıl hapis yatan Alman din adamı kimdir?
a) Celan
b) Cujas
c) Couperin
ç) Campanus
- 9 Aaland Adaları’nın yeri ve özelliği nedir?
a) Grönland’ın batısında / Askeri üs
b) Küba’nın kuzeyinde / Askeri üs
c) İsveçle Finlandiya arasında / Askerden arındırılmış adalar grubu
ç) Kanada’nın batısında / Askeri üs
- 10 Avrupa İnsan Hakları Söz-

leşmesi hangi tarihte imzalandı?

- a) Ocak 1949
- b) Kasım 1950
- c) Şubat 1951
- ç) Aralık 1952

11 Hitler'in "Kartal Yuvası" olarak nitelendirilen dağ evi nerededir?

- a) Berchtesgaden
- b) Augsburg
- c) Mannheim
- ç) Bremen

12 Türkiye'ye ABD askeri yardımını 3,5 yıl durduran ambargo ne zaman başladı?

- a) 1975
- b) 1976
- c) 1977
- ç) 1978

13 Diplomaside "Quid Pro Quo" deyimi hangi politikayı anlatır?

- a) Bekle gör
- b) Kısasa kısas
- c) Kazan kazan
- ç) Tarafsızlık

14 Freetown aşağıdaki ülkelerden hangisinin başkentidir?

- a) Togo
- b) Zaire
- c) Sierra Leone
- ç) Tanzania

15 Tito ve Nasır'ın başrol oynadığı "Belgrad Konferansı" hangi yıl yapıldı?

- a) 1958

b) 1959

c) 1960

ç) 1961

16 Türk köylüsünün afyon ekmesini hangi ABD başkanı, hangi başbakana yasaklattı?

- a) Carter / Süleyman Demirel
- b) Nixon / Nihat Erim
- c) Bush / Sadi Irmak
- ç) Clinton / Bülent Ecevit

17 Yunan mitolojisinde tek gözü altında olan dev çobanlara ne ad verilir?

- a) Kiklop
- b) Kiklotron
- c) Kiklon
- ç) Kiklap

18 Kesilmiş kumaşın kenarlarının temizlenmesine ne denir?

- a) Hristo teyeli
- b) Baskı
- c) Sürfile
- ç) Teğel

19 Haçlı Seferleri kaç kez yapıldı?

- a) 7
- b) 8
- c) 9
- ç) 10

20 İtalya'ya bağlı 7 ada topluluğunun adı nedir?

- a) Stromboli
- b) Salina
- c) Vulcano
- ç) Lipari

Yanıtlar 113'üncü sayfamızdadır.

Bir İngiliz Edebiyatı Profesörünün Gözüyle

Türk Romanının Gelişimi

"Yaşar Kemal dağlardan yanadır, Kemal Tahir fermanan yana..."
Prof. Dr. Berna Moran

İngiliz Edebiyatı Profesörü Berna Moran, Türk romanının tarihsel ve çağdaş ürünlerini konu edinen önemli bir yapının yazarı olarak ün kazandı. "Edebiyat Kuramları ve Eleştiri" kitabının da sahibi olan Prof. Moran, üç ciltlik "Türk Romanına Eleştirel Bir Bakış" incelemesinde, Ahmet Mithat'ın "Hasan Mellah"ından Bilge Karasu'nun "Kılavuz" romanına uzanan gelişme çizgisinde, yazarlarımızın, "Türk romanına hangi yönlerden katkıda bulunduklarını, geliştirdikleri teknikleri" gösterdi. Özellikle de tüm bu yazarların ele aldıkları sorunlara yaklaşımlarında, "roman türünü ne denli başarıyla kullandıklarını" göz önüne serdi.

Ölümünün ardından yayımlanan "Berna Moran'a Armağan" kitabında onun uyguladığı eleştiri yöntemini, öğrencisi de olan meslektaşı Bülent Aksoy şöyle açıklayacaktı:

"Edebiyat metinlerini çeşitli eleştiri kuramlarının beslediği bir görüş açısıyla değerlendiren, çok yönlü bir yöntemi vardı. 'Yöntemler arası bir yöntem' olarak tanımlanabilecek olan eleştirel tutumu, edebiyat eserinin hakkını verme kaygısının olduğu kadar, kuramların güçlü ve zayıf yönlerini de çok iyi değerlendirmesinin bir ürünüydü."

O yazıda Prof. Moran'ın ölümünün eşliğindeki son yılıyla ilgili satırlar, onun yapıtını tanıtmak için bir ayrıntı gibi görünse de sanki bir başyapıtın örnek alınacak kahramanını anlattığı ve gerçek bir bilim adamını konu edindiği için önemlidir:

"Berna Moran 1992'de karaciğer kanserine yakalandı. Karaciğer ameliyatı hiçbir sonuç veremeyince ilaç tedavisine başlandı. O sırada iş başında olan DYP-SHP koalisyon hükümetinde başbakan

yardımcısı olan Prof. Erdal İnönü'nün hükümet adına ilettiği, kendisini Amerika Birleşik Devletleri'ne gönderip tedavi ettirme önerisini kabul etmedi. (...)

"O nulmaz hastalığıyla boğuşarak geçirdiği aylarda, daha önce bazı bölümlerini yazdığı, ama tamamlamadığı "Türk Romanına Eleştirel bir Bakış" adlı eserinin üçüncü cildini tamamlayabilmek için inanılmaz bir çaba harcadı."

Prof. Moran bu üçüncü ve son cilde başlarken çalışmasının kapsadığı alanı şöyle özetlemişti:

"Bu kitabın birinci cildinde Türk romanının 1950'lere kadar süren ilk döneminde Batı-Doğu sorunsalının egemen olduğu tezi savunmuş ve ikinci ciltte de, 1950'lerde başlayan Anadolu romanının, Cumhuriyet yıllarında gelişen sınıflaşma, sömürü ve bunun sonucunda ortaya çıkan haksız düzen nedeniyle sınıfsal bir sorunsala yöneldiğini söylemiştim. Bu üçüncü ve son ciltte ilk önce 12 Mart döneminde yazılmış romanları, daha sonra da 1980'li yılların farklı bir akım oluşturan yenilikçi (avant garde) yapıtlarını incelemeye çalışacağım."

Prof. Moran'ın ele aldığı "Yenilikçi" romanlar; Latife Tekin'in "Sevgili Arsız Ölüm"ü (1983), Orhan Pamuk'un "Kara Kitap"ı (1990), Nazlı Eray'ın "Arzu Sapa-

ğında İnecek Var"ı (1989), Bilge Karasu'nun "Kılavuz"udur (1990).

İncelemesinde 1980 döneminin izlerini, özellikle de 12 Eylül darbesinin etkisini vurgulayarak bu tür yapıtları, "gerçekçilikten kaçış" sürecine bağlar.

"Yalnız Türkiye'de değil tüm dünyada solun içine düştüğü çıkmaz, yazarlarımızı çok karmaşılaşan toplumsal ve ekonomik sorunlar karşısında alternatifsiz bırakmış ve bu sorunları işlemeye elverişli klasik gerçekçi yöntemden uzaklaştırmıştır. Tabii hepsini değil, ama önemlilerden çoğunu. Latife Tekin, Orhan Pamuk, Nazlı Eray, Bilge Karasu akla ilk gelen isimlerden" der.

Türk romanında onun deyişiyle bu dönemde, "gerçekçiliğin terk edilip postmodernist çizgide yeni bir anlatı türünün doğuşu" yaşanmıştır.

Böylece büyüteç altına aldığı bir dizi romanda postmodernist özelliklerin altını çizer. Dünya romanının 1960'larda, 1970'lerde yaşadığı bu önemli yenilik oluşumunun bizdeki uzantılarına eğilerek onları ilk kez "postmodernist" diye niteleyen eleştirmen olur.

Berna Moran postmodernizmin edebiyatımızda kendine git gide daha geniş yer açmış gerçekçilik geleneğinden ayrılan kimi yazarlarını şöyle özetlemektedir:

"Artık romanda kronolojik bir

Edebiyat eleştirmeni Berna Moran

zaman akışı içinde gelişen, iyi hesaplanmış bir olay örgüsüne, her şeyi bilen bir anlatıcıya, kişiliklerine uygun davranan karakterlere, olayların neden-sonuç ilişkisini gözeterek sıralanmasına ihtiyaç yoktu. (...) Postmodernist yazar, romanın gerçek dünyayı yansıtmayan bir sözcükler dünyası olduğunu açıkça belli eder okura. Öyle ki romanın konusu roman kuramını incelemeye dönüşür: Romanın üzerinde uzlaşmış özellikleri, teknikleri, kurmaca dünya ile gerçek dünya arasındaki ilişki romanın temaları arasına girer. (...) Postmodernistler bu karmaşık anlamsız çağdaş yaşam karşısında çözümü, modernistlerin yaptığı gibi, artistik tutarlılıkta, estetik bir bütün oluşturmakta bulmuyor. Onun için çeşitli türde metin parçalarını (gazete makalesi, ansiklopedi maddesi, şiir, reklam yazısı

vb.) biraraya getirdiklerini görürüz. Zaten postmodernist yazarlar yüzeyde oynamayı yeğlerler. Bundan ötürü çeşitli dünyalardan biraraya getirdikleri çeşitli imgelerin romanlarına bir karnaval görüntüsü verdiği söylenmiştir."

Postmodernizmin bu tür özellikleri söz gelimi Orhan Pamuk'un romanlarında nasıl ortaya çıkıyor? Prof. Moran'ın yapıtında şöyle ilginç dikkatlerle karşılışıyoruz:

"Birçok postmodernist romanda olduğu gibi 'Kara Kitap'ın konusu da anlatının kendisidir.

"(...) 'Kara Kitap'ta edebiyata ilişkin türlü sorunlar irdelenir: Kurmaca ve gerçeklik, kopya ve asıl, taklit ve otantik, metinler arası ilişki, okurun tutumu vb. Onun için 'Kara Kitap'ın konusu

edebiyattır demek de olası.

“(...) Orhan Pamuk romana gerçekçi bir yazar olarak başlamışken yavaş yavaş tutumunu değiştirmiş ve son kitabıyla postmodernist roman anlayışına yaklaşmış ya da katılmıştır.”

Berna Moran'ın Türk romanına eleştirel bakışını ortaya koyduğu yapıtının son cildinde postmodernizme gelmeden bir önceki durağı “12 Mart Romanı”dır. Bu durakta söz konusu yapıtların öncelikle o baskı döneminde “cezaevlerinin, karakolların, sıkıyönetim ve kontr-gerillanın kapalı dünyası ve orda yaşananlar”ı konu edindiğine dikkat çekilir. Örnek olarak Sevgi Soysal'ın “Şafak”, Adalet Ağaoğlu'nun “Bir Düşün Gecesi” romanları ele alınır. Toplu değerlendirmede ise şu yargı öne sürülür:

“Yazarın okur açısından yeni olan çarpıcı bir dünyayı ona açması, onu pek bilmediği çıplak gerçeklerle yüz yüze getirmesi, 12 Mart romanlarının o dönemde çok okunmasının nedenlerinden biri olsa gerek. Ne ki bu sınırlı konu, yeniliğini yitirmeye mahkûmdur. Ayrıca estetik yönün de ikinci plana atılması 12 Mart romanını belli bir dönemde ilgiyle, ama sonra ancak tarihsel değeri için okunan sosyolojik romanlar sınıfına kattı.”

Berna Moran'ın değerlendirmeleri, yapıtının ilk cildinde,

Ahmet Mithat Efendi'nin dünya edebiyatında roman türünün ilk büyük örneği sayılan “Don Kişot”tan 265 yıl sonra kaleme aldığı “Hasan Mellah” (Denizci Hasan) romanına yönelik gözlemleriyle başlıyordu. “Türk Romanına Eleştirel Bir Bakış”ın konu edindiği son yapıt ise Bilge Karasu imzalı “Kılavuz” romanıdır. Ahmet Mithat'ın yapıtından bu sonuncu romana kadar geçen 116 yılın ürünlerini topluca değerlendiren Prof. Moran, ilk dönem yapıtlarında özellikle Doğu-Batı uygarlıklarının karşılaştırıldığını, bizde Batı'nın yalnız dış görünüşüne öykünenlerin eleştirildiğini gösteriyor.

Bu bağlamda örneğin Ahmet Mithat Efendi'nin “Felatun Bey ile Rakım Efendi” romanı, “Batılılaşma sorununu alafranga züppe tipini sergileyerek ele alırken, Türk romanında uzun yıllar kullanılan bu tipi ilk işleyen roman”dır.

Ahmet Hamdi Tanpınar'ın, ondan 86 yıl sonra yayımlanmış “Saatleri Ayarlama Enstitüsü” romanı ise, “iki uygarlık arasında bocalayan toplumumuzun yanlış tutumlarını, davranışlarını, saçmalıklarını alaya alan, eleştirel bir romandır.”

Yapıtlarını geniş okur topluluğuna benimsetebilen yazarlar geleneksel halk anlatısından yararlananlardır. Buna karşılık Batı romanında bilinçaltını yansıtmaya,

serbest çağrışım yolunu uygulama gibi çağdaş tekniklerin bizde Ahmet Mithat Efendi, Recaizade Ekrem gibi eski romancıların yapıtlarında da yer aldığını Prof. Moran'ın kitabından öğreniyoruz.

“Doğu-Batı” çatışmasıyla ilgili yapıtları “Birinci Dönem Romanı” diye adlandıran

Prof. Moran, 1950-1975 yıllarının gerçekçi Anadolu romanlarını, “İkinci Dönem Romanı” adı altında ele almaktadır.

Yazara göre, “Anadolu romanında göze çarpan ilk özellik eylem öğesinin egemen olması. Ezen/ezilen çatışması üzerine kurulmuş bu romanlarda, eylemin, karakter ve düşün öğelerinden daha önemli rol oynaması doğaldır.”

Yazar iki ayrı dönemin birbirinden ayrılan roman kahramanları için de şu görüştedir:

“Birinci dönem romanında öykünün önemli kişileri Doğu ve Batı'yı temsil eden kişilerdi. İkinci dönem Anadolu romanının kişileri ise, en genel düzeyde ezen ve ezilen sınıfların insanlarıdır. (...) Çoğunluk kurbandır, anlatının kahramanı ise başkaldırma işlevini gören asi figürüdür ve asi kurbanlar arasından çıktığı için kurbandan asiye bir dönüşüm sergiler.”

Prof. Berna Moran'ın 3 ciltlik incelemesinde üç ayrı temel özellik gösteren 34 ürün konu edinilmiştir. Açıklanan özellikler, getirilen yargılar okurun romanımızı geçmişten günümüze uzanan gelişimi boyunca doğru bir biçimde algılamasını sağlamaktadır. •

Trafik kazasına neden olduğu için yargılanan sürücü, kendisini hakime karşı savundu:

“Hakim bey” dedi. “Bu kazada benim hiç batam yok, ben 10 yıllık sürücüyüm.”

Kaza geçiren yaya hemen söz istedi:

“Ama hakim bey” dedi. “Ben de 35 yıllık yayayım, bunca yıldan sonra ben de konumda uzman sayılırım, değil mi?” •

“Bilginizi Denetleyin”in Yanıtları...

- 1) Büyük Selçuklu •2) Camillus •3) Camorra •4) Can Bartu •5) Korsika Canavarı •6) Candar •7) Candiot tuzu •8) Campanus •9) İsveçle Finlandiya arasında / Askerden arındırılmış adalar grubu •10) Kasım / 1950 •11) Berchtesgaden •12) 1975 •13) Kısasa kısas •14) Sierra Leone •15) 1961 •16) Nixon / Nihat Erim •17) Kiklop •18) Sürfile •19) 8 •20) Lipari •

YAZAR DEDE VE TORUNLARI
Muzaffer İzgü

Çocuk Çiçeği

Öğretmenim yazma ödevlerini hep sınıfta yazdırır. Bazen, “Konu serbest çocuklar” der. Bazen de, konuyu kendisi söyler. Bize konuyu söyledikten sonra masasına oturur, kendisi de yazmaya başlar. Eh artık, o dakikadan sonra sınıfta sinek uça sesi duyulacak. Kimseden çıt çıkmaz. ▶▶▶

Kağıtlarımız önümüzde, kalemlerimiz ellerimizde, kimimiz pencerele-re bakarız, kimimiz tah-taya, kimimiz de tavana... Böyle dudaklarımızı ileriye uzatanlar da olur, kaşlarını havaya kaldıranlar da...

Otuziki küçücük beyin neler neler düşünür, kurgular...

Kolay değil, bundan sonraki derste yazdığımızı okurken, gü-len de olur, alkışlayan da... Hele yazdıklarımız sınıfça oylandığın-da, kim birinci ol-muşsa, biliriz ki onun yazısı panoya asılacak, o yazı orada bir hafta ka-lacak. Belki de öğ-retmenimiz yazıyı çok beğenecek bu kez okul duvar ga-zetesi için oylama-yı koyacak.

Uf, benim yazım dört kez okul duvar gazetesine kondu.

İlki ikinci sınıfta... Üçüncü sınıfta da bir yazım okul duvar gazetesine konmuştu. İki yazım da bu yıl okul duvar gazetesine kondu. Eğer bu yıl içinde üçüncü yazım da okul duvar gazetesine konursa, o yazı okul dergisinde yayımlanacak.

Dergimizin adı “Sesimiz”. Ah ah, bir yazım o dergide yayımlan-sa öyle çok sevineceğim ki... Za-ten öğretmenim de öyle diyor:

“Bir yazı daha Gülçiçek” di-yor. “Göreyim seni!”

Dergide yazım ve yazımın al-tında adımla soyadım, Gülçiçek Güneş. O dergiden alır Adana’da-ki kuzenlerime bile yollarım. Son-ra ileride yazar olursam, “Benim ilk yazım okul dergisinde yayım-lanmıştı” derim.

Ne çok istiyorum yazar olma-yı... Öğretmen olmayı da çok isti-yorum. Hem öğretmen olurum hem de yazar olurum.

Bugün yine yazacağız. Ah, ye-ter ki öğretmenim, “Çocuklar ko-nu serbest” desin. Öğretmenimin

ağızına bakıyorum, kağıdım hazır, kale-mim hazır, beynim de hazır...

“Çocuklar konu serbet.”

Ay nasıl da ba-ğırışım, “Yaşa-sın!..” diye...

Öğretmenim gü-lerek sordu:

“Kurguladığın bir şey mi var, Gül-çiçek?”

“Evet öğretmenim...”

Bugün perşembe, ama ben yazacağım şeyi geçen pazar günü bulmuş, kurgulamıştım.

“Çocuk Çiçeği”ni yazacaktım.

Çocuk çiçeği mi ne? Anlatayım:

Geçen pazar kıra gittik. Yağ-murdan, soğuktan evden çıkamı-yorduk. Ama geçen pazar hava çok güzeldi. Annem bağırdı:

“Var mısınız çocuklar, bugün kıra gidelim?”

Ablamdan, benden daha coş-

kulu babam “Gidelim” bağırdı.

Anneme yardım ettik. Ablam tostlar hazırladı. Annem yumurta haşladı. Babam mısır patlattı.

Meyvelerimizi de bir çantaya doldurduk. Sanki az sonra güneş bize küsüp bulutun arkasına saklanacakmış gibi öyle hızlı hazırlandık ki... Doluştuk arabamıza...

Sanki kent boşalıyordu. Her arabada bir iki çocuk vardı. Bir arabanın penceresinden uçurtmanın kuyruğu uçuyordu.

Annem “Nereye gidiyoruz, Fırat?” dedi.

“Papatyanın bol olduğu yere... Geçen gün görmüştüm.”

Birden, “Papatya” diye bağırmışım. “Çocuk çiçeği papatya...”

“Uf” dedi babam, “Gülçiçek, bu haftaki yazma ödevinin adını koydu bile...”

Bu kez ben bağırdım:

“Yaşa babacığım, evet, yazma ödevimin adını ‘Çocuk Çiçeği’ koyacağım. Çünkü çocuklar en çok papatyayı severler.”

Ben de papatyayı çok seviyorum. Hayır hayır, salt ilkbaharda bir kez açtığı için değil. Papatya öyle bir çiçek ki, seslenir çocuklara... Ne der biliyor musunuz? ‘Gel seninle oynayalım’ der. Yanına yaklaşınca güler, fısıldar:

‘Haydi uzat elini, okşa beni...’

Çok çiçek biliyorum, hiçbir gül çocukları çağırmasın “Gel beni okşa” demez. Karanfil de demez,

menekşe de demez. Belki akasya çocuklara el sallar. Ama ona da ulaşmak zordur. Seni çağırır; ama ağaca çıkmak gerek. Akasya da çocuk çiçeği değil. Yalnız papatya çocuk çiçeği...

“Babacığım çok uzak mı gideceğimiz yer?”

“Çok mu özledin papatyayı?”

“Evet babacığım...”

Papatya çocukları sevdiği için dikenini yoktur. Gül gibi karanfil gibi kokmaz; ama onun kokusunu çocuklar çok severler. O, papatya papatya kokar. Biraz çimen kokusu, biraz ıhlamur kokusu, en çok da dağ esintisi... Uzaklardaki vadilerden, tepelerden topladığı kargan kokusu...

Onun ortasındaki sarı, çocuklara gülümser, beyaz taç yaprakları gerçek bir taçtır sanki... O beyaz beyaz yapraklar ne de güzel süsler sarı yuvarlağı...

Peki, nerede bu papatyalar?

“Daha çok mu gideceğiz babacığım?”

“Papatyalar telefon ettiler galiba, Gülçiçek, ‘Seni bekliyoruz’ diye?”

Ablam da karıştı söze:

“Karşılama töreni yapacaklar Gülçiçek’e...”

Evet, beni karşılıyorlar. Tüm papatyalarla bir anda göz göze geliyorum, hepsi birden bağırlıyorlar:

“Bana gel Gülçiçek, bana gel!”

O zaman benim kollarım uzuyor, kocaman oluyor, ellerim büyüyor, hepsini birden kucaklı-

yorum, okşuyorum, öpüyorum.

Sonra aralarında tartışmaya başlıyorlar:

“Beni koparacak önce...”

“Hayır, beni koparacak.”

“Ay sen niye ağlıyorsun küçük papatya?”

Beni hiç görmedin Gülçiçek Ablam... Küçücüğüm, benim az çıkıyor, ötekiler önümü

kapatıyorlar; ama ben hep sallıyorum, beni görmeni istiyorum.”

“Gördüm seni küçük papatya, gördüm.”

“Beni koparmayacak mısın?”

“Hayır biraz daha büyü, belki gelecek hafta da hava güzel olur, o zaman seni eve götürürüm.”

“Hıh, ama ben senin vazonda olmak istiyorum.”

“Gelecek hafta geleceğim, seni koparacağım. Sonra hep birlikte olacağız.”

“Olamayız ki... Bir süre vazoda durduktan sonra sararır solarım.”

“Kurutacağım seni küçücük papatyam...”

“Oh kurutacak mısın? Yani hep günlük defterinin arasında mı olacağız?”

“Evet, her gün günlüğümü yazmadan önce seninle konuşacağım.”

“Seni çok seviyorum Gülçiçek Ablam...”

“Ben de seni küçük papatya... Bazı geceler seni yatağıma alacağım, sen bana papatya masalları anlatacaksın, ben sana papatya masalları anlatacağım.”

“Uf öyle gelincikli masallar biliyorum ki, Gülçiçek Ablacığım... Gelinciklerle biz arkadaşız, nerede biz varsak, gelincik var. Gelincikğin olduğu yerde de biz varız.”

“Ay nerede kaldı tarla?”

“Acıktınsa, çıkar yumurtanı soy, ye” dedi ablam...

Hıh sanki yumurtayı düşünen var. Yooo, yumurta yemeyi de çok seviyorum; ama şimdi papatyaları düşünüyorum. Papatyalı düşler kurmak çok hoşuma gidiyor.

Sana papatya tacı yapmayacağım ablacığım... Kendime yapacağım. Papatya

saplarını örmesini biliyorum. Zaten yanlış yaparsam, papatya beni uyandır, “Yooo, oradan değil, şu yandan sapı geçireceksin” der.

Kocaman papatyaları bir bir toplayacağım. Sonra oturup onları örmeye başlayacağım. Papatyalar yan yana dizilecekler.

Hay nasıl unuttum, tacın pırlantalarını nasıl unuttum. Şimdi ablama sorsam, “Söyle bakalım papatya tacının pırlantaları nedir abla?”

Bilmez.

Kıpkırmızı gelincikler... İki sıra papatya, sonra bir gelincik, iki sıra papatya, sonra bir gelincik...

Annem, bana bir şey uzatıyor, bir muz...

"Al ye bunu Gülçiçek..."

"Yiyemem anneciğim, papatyalardan taç örüyorum."

Babam soruyor:

"Kime, bana mı Gülçiçek?"

"Evet babacığım..."

Babacığımı papatyaların kralı yapacağım. Toplayacağım bütün papatyaları başıma, "Bakın papatyalar, bundan sonra sizin kralınız babam" diyeceğim.

Hayır, hayır, hayır... Kraliçe tacını ben giyeceğim. Yaptığım tacı başıma geçireceğim, "Kraliçeniz benim papatyalar" diyeceğim.

Papatyalar beni alkışlayacaklar, "Çok yaşa kraliçemiz" diyecekler.

İlk buyruğumu açıklayacağım:

"Artık savaş yok papatyalar..."

Papatyalar bağıracaklar:

"Papatyalar savaşmaz kraliçem, zaten çiçeklerin hiçbiri savaşmaz."

Aaaa, arabamız yavaşladı. Bir papatya denizi!.. Kırmızı kırmızı gelincikler, papatya tarlasının haykıran benekleri...

Annem bağırıyor arkamdan:

"Dur kızım, nereye koşuyorsun?"

"Papatyalara anneciğim, onlarla kucaklaşmaya..."

İşte ben bugün papatyaları yazacağım. O çocuk çiçeğini yazacağım. Ve yazım panoya asılacak. Sonra da... Sonra da... •

Güney Afrika'da bulunduğu sırada Bernard Shaw, kendisini tanımayan birkaç çocuğun bulunduğu bir havuzda yüziyordu. Çocuklardan biri ötekine "Seninle bahse girerim ki" dedi. "Şurada yüzen ihtiyarın kafasını suya batıramazsın."

Çocuk, arkadaşının bu önerisini kabul ederek biraz ilerideki "ihtiyar"a doğru ilerledi. Fakat Bernard Shaw'ın yanına gelince, durakladı. Ünlü yazar, çocuğu görünce ne istediğini sordu.

Zavallı çocuk, hazırladıkları komployu utangaç bir biçimde açıklamak zorunda kaldı. Shaw, çocuğun gözlerinin içine bakarak ona, bir işbirliği önerisinde bulundu:

"Pekala" dedi. "Yalnız, önce derin bir soluk alayım. Ondan sonra batır beni suya..."

Bunu söyledikten sonra derin bir soluk aldı. Çocuk da onun kafasını, çekinerek de olsa, suya batırdı. "Oyun" bittikten sonra Shaw, küçük çocuğun zafer kazanmış bir komutan tavrıyla arkadaşlarının yanına dönüşünü büyük bir zevkle izledi. •

Dumlupınar

Yunanistan'a yardım bir insanlık göreviydi

YAZAN:
KAYA KARAN

"Dumlupınar-Bir İnsanlık Görevi"nin yazarı Prof. Dr. Nejat Akar şöyle diyor: "Anıların ömrü, onu yaşayanların ömrü ile sınırlıdır. Benim gönlüm, Dumlupınar'ın yalnızca anılarda yer almasına, unutulmasına el vermedi. İşte bu nedenle 'Dumlupınar-Bir İnsanlık Görevi'ni kaleme aldım."

1 940'lı yılların ilk yarısında Yunanistan, dünyanın yeniden paylaşımı için girişilen savaşta önce İtalyan, ardından Alman ordularının işgaline uğramıştı. İşgalin ilk ayında Almanlar, ilk iş olarak Yunanistan'ın tüm ürün stoklarına el koymuşlardı. Yunanistan'daki tüm zeytinyağı, zeytin,

tahıl, incir, tütün, pamuk, deri stokları ve evcil hayvanları Almanlar ya çok düşük bedeller ödeyerek sözüm ona satın almışlar ya da en küçük bir ödeme yapmadan ele geçirmişlerdi. Balıkçılık kesinlikle yasaklanmış, ülke içinde dolaşım yasaklanmış, ülke içinde bile dağıtılacak denli elde, 1941 yılı ürünü kalmamıştı.

18 Şubat ve 5 Temmuz 1942 tarihli "Vatan" gazeteleri...

Tüm bunlar yetmezmiş gibi üstelik işe İngiltere de karışmış, denizden ambargo uygulamaya başlamıştı.

Sonunda işgalcilerin ve ambargocuların bekle-dikleri olmuş, Yunanistan'da önce "açlık", hemen ardından da "açlık ölümleri" baş göstermişti.

Her gün binlerce kişi, açlık nedeniyle yaşamını yitiriyordu.

Aynı yıllarda Türkiye'de halk, bir yandan 20 yıl kadar önce ülkelerini işgal etmeye gelen Yunanlılar'a karşı sergilediği ulusal direnişte, kimi şehit düşmüş, kimi gazi, kimi kayıp olmuş, kimi "düşman zulmü" görmüş binlerce yurtseverinin acısını dindirmeye, unutmaya çalışıyor, bir yandan da sınırları ötesindeki savaş alevlerinin kavurucu sıcaklığı karşısında ayakla-

rı üstünde durmaya çalışıyordu.

Türkiye'de açlık yoktu; ama tehlikesi vardı. Çünkü ülkede yiyecek de vardı, yiyecek sıkıntısı da vardı. Eldeki ekmeğe halka, "karne" yöntemiyle bölüştürülüyordu.

Türk halkı, ülkesindeki ekmeğini kendi arasında bölüşmekle kalmadı, elindeki bir dilim ekmeğini de komşusuyla bölüştü.

"Komşum aç, ben tokum" demeyi kendine yediremedi, "Ben de yarı tokum, komşum da yarı tok" diyebilmek için ekmeğinin yarısını komşusuna yedirmek istedi. Hü-

kümetin, basının öncülüğünde aldığı "Yunan halkına yiyecek yardımı yapılması" kararının bir an önce uygulanabilmesi için, belediye çalışanlarından doktorlara değin halk, bir çeşit yarıya girişti.

Türkiye'nin deniz nakliyat filosu yetersizdi, eskimişti. Bu duruma karşın "yardım"ı Yunanistan'a ulaştırabilecek bir gemi bulundu. Kızılay tarafından yola çıkarılan ilk yardım gemisinin adı, ilginç bir rastlantıdır, "Kurtuluş" idi. Türk halkının Yunan işgalinden kurtulmasının anısını simgeleyen "Kurtuluş" gemisi, yine ne ilginç bir rastlantıdır, bu kez kendi işgal altında olan Yunan halkına, Türk halkının yiyecek yardımını götürürken fırtınada battı.

"Kurtuluş" batmış; fakat umutlar ayaktaydı.

Türk halkı bu kez, bir başka gemiyi görevlendirdi. Yunanistan'a yiyecek yardımı götürmekle görevlendirilen Türk gemisinin adı, yine ilginç bir rastlantı oluşturunuyordu.

Yunan halkına Türk halkının yardımını taşıyan bu gemi, Yunanlılar'a karşı yaptığımız Kurtuluş Savaşı'mızın unutulmaz zaferi "Dumlupınar"ın adını da taşıyordu.

İkinci Dünya Savaşı sırasında Atılay, Refah, Struma ve onlarca gemi Türkiye karasularında batmış ve veya batırılmıştır. Şileplerin rotasında batırılma tehlikesinin olması, bu yolculukların "çok

Gidişimizin Yunanistan için bir bayram günü olduğunu öylediler, yaşamaktan ümidini kesen birçok insanın yeniden hayata dönüşlerine sevinildiler... -1942, Dumlupınar mürettebatı

riskli" olduğunu göstermektedir. Yardımları Yunanistan'a taşıyan "Kurtuluş" gemisinin altıncı seferinde batması, Kurtuluş'u o dönemde bir "efsane" konumuna getirmişti. Ardından aynı görevi üstlenen "Dumlupınar", Yunanistan'a beş sefer yapmasına karşın, hep efsane Kurtuluş'un "gölgesinde kalmıştır".

Dumlupınar, Türkiye'den Yunanistan'a yiyecek yardımı taşıma görevini başarıyla yapmıştır. Bu görevine ek olarak "Dumlupınar", Cumhuriyet tarihimizde önemli bir yeri olan 1924 mübadelesindeki (değişimindeki) 450 bin Türk'ün, Yunanistan'dan Anadolu'ya getirilmesi ve yıllar sonra, 1951 yılında

Bulgaristan Türkleri'nin anavatana göçlerinde de yine ulusal ve duygusal görevler yerine getirmişti. Onca ulusal ve duygusal görevler yerine getiren Dumlupınar, 1959 yılında parçalanmak üzere satıldı ve 1962 yılında da İtalya, Savona'da parçalara ayrıldı.

İkinci Dünya Savaşı'nın, bilinen acımasızlığıyla sürdüğü yıllarda Dumlupınar gemisinin en

kıdemlisinden en yenisine değin tüm gemicileri, mayınların balıklar gibi dolaştığı, bombaların karaneleri gibi yağdığı Ege Denizi'nde, bir savaşta "cephe görevi" olarak tanımlanabilecek önemde bir insansal görevler yerine getirmişler ve...

Şimdi tüm yurttaşlarımızın anılarında gururla, komşumuzun anılarında ise teşekkürlerle ebedi yerlerini almışlardır. •

Montaigne, yaşamın çok nazik olduğunu, çok kolay kırıldığını belirtir. Genellikle, çok küçük ve önemsiz aksilikler sorun çıkarır. Nasıl küçük mektuplar en çok gözyaşı döktürürse, işte bu küçük sıkıntılar da bizi öyle rabatsız eder ve izin verdiğimiz an günümüzü kapkaranlık eder.

Siz izin vermedikçe... Hiç kimse mutlu olmanıza ve elinizden gelenin en iyisini yapmanıza engel olamaz. Unutmayın ki, bir anın öfkesini bastırabilen bir insan, sorunlu bir günün önüne geçmiş olur. Günlük yaşamımızda karşılaşılabileceğimiz küçük şanssızlıklar ve can sıkıcı imaların üzerine gidilip büyütülürse, korkunç zararlara yol açabilirler. Bunları dikkate almaz ve kafanızdan kovarsanız gittikçe üzerinizdeki etkilerini kaybedeceklerdir. Her yerde kıskanç insan vardır. Unutmayın ki, kıskançlık solucan gibi, hep en güzel elmanın peşine düşer.

Bir keşiş gibi yalnız yaşayarak yaşamınızda ilerleme sağlayamazsınız. Bu nedenle dünyayla, aksilikleriyle ve yergici insanlarıyla anlaşma yapmak zorundasınız. Hiç kimsenin yaşamınıza gözyaşı yağdırmasına ve bir iç sıkıntısı örtüsü yayarak, gününüzü yenilgi saçmasına izin vermeyin. Unutmayın ki hata bulmak için ayrıca bir yeteneğe, özveriye, beyine, karaktere gereksinim yoktur. Siz izin vermedikçe hiçbir dış etken üzerinizde güç oluşturamaz. Zamanınız, aşağılık, kıskançlık, nefret ve imrenme duygularıyla sarıyarak barcanmayacak denli değerlidir. Kırılması çok kolay olan yaşamınızı dikkatlice koruyun. Yalnızca Tanrı bir çiçeğe biçim verebilir. Ama aptal bir çocuk bu çiçeği kolayca koparabilir. •

Og Mandino

B Kaş'tan Beyhan Cenkçi'ye Sonsuz Teşekkürler...

YAZAN: SEMRA ATAY

Yunanistan'a bağlı Meis Adası'na 1.300 m. mesafedeki Kaş'ın gidecek yolu, içecek suyu, aydınlanacak elektriği yoktu. Sarnıçların dibine birikmiş kurtlu sularla temizlik yapılyordu, bu "gözden ve gönülden" ırak yörede!

1970'li yılların başında bir motorla yaptıkları deniz yolculuğundan sonra, İngiliz yazar Daniel Defoe'nun roman kahramanı Robinson Crusoe ve sonradan karşısına çıkan can yoldaşı Cuma gibi, onlar da sonunda "kara parçasına ulaşmışlardı!"

O dönemdeki adıyla "Ankara Gazeteciler Cemiyeti"nin Başkanı Beyhan Cenkçi, başkan yardımcısı Savaş Kıratlı, genel sekreter Ergin Ünal, yerel bir lokantanın sahibinin rehberliğinde karaya çıktıklarında, gördükleri manzaranın güzelliği karşısında büyülenip hemen o anda, orada karar verdiler:

"Kaş kesinlikle Türkiye'nin gözünün önüne getirilmelidir."

Onlar kendilerini, kendi kendilerine verdikleri bu kararı uygulamakla görevlendirdiler. Antalya'nın "gözden ve gönülden ırak kalmış" Kaş ilçesini, kesinlikle Türkiye'nin gözünün önüne getireceklerdi.

Yol, su, elektrik hizmetlerinden yoksun bırakılmış bu yöreyi "ayağa kaldırmak" için, işe Ankara'daki kimi kapıları çalmakla başlayacaklarını biliyorlardı. Çaldıkları ilk kapı, Başbakan Süleyman Demirel'in kapısıydı.

Yöre halkının insanca yaşama koşullarına kavuşması ve bu arada Gazeteciler Cemiyeti üye ve ailelerine yönelik, bir sosyal projenin yaşama geçirilmesi için tasarladıkları eylem planını, Başkan Beyhan Cenkçi ve yönetim kurulu üyeleri o gün, Başbakan Süleyman Demirel'e sundular.

Başbakandan aldıkları yanıt, düşlerinde görseler inanamayacakları derecede yapıcı ve umut vericiydi. "Marmara'nın güneyinden başlayıp, Ege kıyılarından geçip Akdeniz'de Antalya'ya ulaşan bir gerdanlık takacağız Türkiye'nin bu bölgesine... Kaş projenize sahip çıkın, peşini bırakmayın" diyordu Başbakan Demirel...

Yüzölçümü 2.231 km² ve yaklaşık 70 km. kıyı uzunluğuna sahip Kaş, işte o gün bürokrasiyle girişilen bir savaşım ve "değerli araziden iyi anlayan kimi ormancıların" karşı koymalarına karşın, yıllar süren davalar sonucu bu-

gün, Türkiye'nin önemli bir turizm merkezi konumuna getirildi.

Bugünkü çekiciliği ve turizm merkezi konumuyla Kaş, bir anlamda Türkiye'ye merhum Beyhan Cenkçi'nin kazandırdığı bir beldedir.

1935 yılında Bursa'da doğan Beyhan Cenkçi, 19 yaşında "Ankara Telgraf" gazetesinde meslek yaşamına başlamış, uzun yıllar CHP'nin resmi yayın organı "Ulus" gazetesinde, yazı işleri müdürlüğü yapmıştı.

Menderes döneminde "basın suçu" nedeniyle, gazeteciler arasında "Ankara Hilton" diye anılan Merkez Cezaevi'nde bir yıl yattıktan sonra, ancak 27 Mayıs 1960 İhtilali'nden sonra özgürlüğüne kavuşabildi.

1950'li yıllarda ünlü gazeteci ve yazar Falih Rıfkı Atay'ın önce sahibi olduğu, daha sonraki yıllarda ise dönemin bir başka ünlü gazeteci ve yazarı Bedîî Faik'le ortaklaştığı "Dünya" gazetesinin 1970'li yıllarda yöneticiliğine getirilen Beyhan Cenkçi, Basın-İş Sendikası ve 28 yıl süreyle Ankara Gazeteciler Cemiyeti başkanlığı yapmış, 17 Mart 1993 Çarşamba günü İstanbul'da geçirdiği kalp krizi sonucu 57 yaşında aramızdan ayrılmıştı.

Vasiyeti üzerine Cenkçi, çok sevdiği Kaş'ın kent girişindeki yolun sağ tarafında, ağaçlar altında-

Anma töreni ve etkinliklerine, eski turizm bakanı, Gazeteci Ali İhsan Göğüş, eski Gençlik ve Spor Genel Müdürü Mehmet Atalay, Kaş Kaymakamı Süleyman Yılmaz, belediye başkanı Halil Kocaer, Gazeteciler Cemiyeti Başkanı ve Türkiye Gazeteciler Federasyonu Genel Başkanı Nazmi Bilgin, Dünya, Olimpiyat ve Avrupa Halter Şampiyonu Halil Mutlu ve Türkiye'nin çeşitli illerinden gelen gazeteciler katıldı.

ki kabrinde, sonsuzluk uykusuna yatırıldı. "Kaş Asri Mezarlığı"nda kendilerini çok sevdiği hemşehrilerinin arasında şimdi, sonsuzluk dönemini yaşıyor.

Beyhan Cenkçi, ölüm yıldönümünde her yıl, yalnızca Kaşlılar tarafından değil, özellikle Ankara'daki meslektaşları tarafından da Kaş'ta, özlemle anılıyor. Geçen ay yapılan anma töreninde Kaşlılar ve ülkenin çeşitli yörelerinden gelen gazeteciler, törenler nedeniyle düzenlenen

çeşitli etkinliklerin ön sıralarında bu yıl da, meslektaşları arasında "eski turizm bakanı" kimliği yerine, mesleksel "Ali İhsan Ağabey" kimliğiyle benimsenen Ali İhsan Göğüş'ü buldular. Kaş Kaymakamı Süleyman Yılmaz, belediye başkanı Halil Kocaer, Gazeteciler Cemiyeti Başkanı ve Türkiye Gazeteciler Federasyonu Genel Başkanı Nazmi Bilgin, Dünya, Olimpiyat ve Avrupa Halter Şampiyonu Halil Mutlu, anma törenin "vefalılar takımı"nı oluşturuyorlardı.

Gazeteciler Cemiyeti Başkanlığı görevini Beyhan Cenkçi'den

Kaş'ta, "Beyhan Cenkçi'yi Anma Töreni" etkinlikleri arasında yer alan spor yarışmalarında bir yanda denizciler yelkenlerini Ege'nin rüzgarıyla doldururken, bir yanda bisikletçiler, üç kilometrelik parkurlarında tüm güçleriyle pedallarını çevirdiler.

sonra yüklenen bugünkü başkan Nazmi Bilgin, 17 yıldan bu yana "Beyhan Cenkçi çizgisi" doğrultusunda sürdürdüğü görevinde olduğu gibi, anma törenlerindeki vefası ve saygısıyla da Beyhan Cenkçi'nin ölümsüzlüğünü yaşıyordu.

Törendeki konuşmasında Beyhan Cenkçi'yi "yaşamını mesleğine adanmış bir kişi kimliği yanı sıra namus ve dürüstlük simgesi" olarak da anması, meslektaşları için onun yıllar sonra bile bir örnek oluşturduğunun kanıtıydı.

Kaş'ta, "Beyhan Cenkçi'yi Anma Töreni" etkinlikleri arasında yer alan spor yarışmalarında bir

yanda denizciler yelkenlerini Ege'nin rüzgarıyla doldururken, bir yanda bisikletçiler, üç kilometrelik parkurlarında tüm güçleriyle pedallarını çeviriyorlar, kimi sahalarda gençler voleybol, futbol maçları yapırlarken, kimi salonlarda ise 17 ilköğretim okulundan 206 öğrenci, katıldıkları satranç turnuvasında genç beyinlerinin gücüyle şahların, vezirlerin üzerlerine fillerini, atlarını, piyonlarını sürüyorlardı.

Yıllardır sergiledikleri bu vefa tablosunda tüm Kaşlılar, her zamanki pırıl pırıl renkleriyle yerlerini bir kez daha alıyorlar, beldelerini önce Türkiye'nin, sonra dünya turizminin gözleri önüne getiren Beyhan Cenkçi'ye teşekkürlerini böylece ilan ediyorlardı. •

Arap ve Yahudi ikilisi Moskova'dan dünyaya barış şarkısı söyleyecek

Bu yıl Moskova'da yapılacak "Eurovision" yarışmasında, Noa Ahinoam Nini, Arap kökenli Mira Avad ile birlikte, yine bir barış şarkısı söyleyecekler.

YAZAN: SENNUR BURAS

Avrupa Yayın Birliği" (EBU) 12 Şubat 1950 Pazar günü, Avrupa ve Akdeniz bölgesinin 23 yayın kuruluşu tarafından, İngiltere, Devon'da toplanan bir konferansta kuruldu. EBU'nun ilk yayını, 6 Haziran 1954 Pazar günü İsviçre'nin Montreux kentinde düzenlenen Narcissus Festivali'nden yapıldı. Bu ilk yayını, Almanya, Belçika, Fransa, İngiltere, İtalya, Hollanda ve İsviçre'de evler, barlar ve dükkanlardaki televizyonları başında 4 milyon kişi izledi. 1955 yılında üye ülkelerin kamuya ait yayın kuruluşları tarafından sırayla düzenlenecek, uluslararası bir televizyon show programının gerçekleştirilmesi projesi söz konusu oldu. Bu projeyi Monaco'da yapılan toplantıda, EBU için çalışan Fransız Marcel Bezençon gündeme getirdi. Söz konusu yarışma, İtalya'da 1951'de ilk kez yapılan "Sanremo Festivali"ni temel alacak, aynı zamanda canlı televizyon yayıncılığında teknolojik bir deneyim olacaktı.

Noa Ahinoam Nini (solda), Arap kökenli Mira Avad (sağda)

Uluslararası yayın şebekesi fikri, o günlerde büyük bir coşkuyla karşılandı. Uydur yayını olanağı henüz yoktu. Bu nedenle yeryüzünde mikrodalga şebekesi aracılığıyla, "Eurovision Şarkı Yarışması" doğmuş oldu.

Bu yarışma 1956 yılından buyana kesintisiz olarak sürdürülüyor. 2003 yılında ilk kez “Eurovision Gençler Şarkı Yarışması” düzenlenirken, “Eurovision” 2005 yılında 50’nci yıldönümünü kutluyordu. İzleyiciler tarafından AB-BA grubunun “Waterloo” şarkısı yarışmanın birincisi seçildi. 2007 yılında ise Avrupa, “Eurovision Dans Yarışması”na tanık olacaktı.

2008 yılında Azerbaycan ve San Marino’nun “Eurovision” Ailesi’ne katılımıyla, şarkı yarışmasında bir rekor kırıldı ve tam 43 ülke yarıştı. Tüm Avrupa’da ve yarışmaya katılmadıkları halde Avustralya, Kanada, Mısır, Hong Kong, Hindistan, Ürdün, Kore, Yeni Zelanda ve Amerika’da TV’ler bu yarışmayı yayınladılar.

Yarışmanın Asya versiyonunun 2009 yılı içinde düzenlenmesi bekleniyor.

2009 Eurovision Şarkı Yarışması 12-16 Mayıs’ta Moskova’da yapılacak. Rus haber ajansı RIA Novosti’nin haberine göre, Başbakan Vladimir Putin yaptığı açıklamada, Moskova’daki altyapının uygunluğu ve masrafların daha da az olması nedeniyle, yarışmanın Moskova’da düzenlenmesi kararı aldığını söylemişti.

Yarışmanın hazırlıkları için Putin’in, başbakan yardımcısı Alaksandır Jukov’u görevlendirdiği belirtilirken, yarışmanın Moskova’da-

ki Olimpiyskaya Kapalı Spor Salonu’nda yapılacağı kaydediliyordu.

8-21 Haziran 2002 tarihinde Barbican Londra’da düzenlenen “MedFest” Festivali’ne Fas, Ceza-yir, Mısır, İsrail, Türkiye, Yunanistan, Arnavutluk, İtalya, Fransa, İspanya, Korsika, Sardunya ve Mallorca’dan müzisyenler katılmıştı.

Yahudi bir ailenin New York’ta doğan kızı Noa Ahinoam Nini, 17 yaşında İsrail’e yerleşmiş, Gil Dor ve Pat Metheny ile birlikte caz, Amerikan rock ve Ortadoğu saundunu karıştırıp kendisini üne kavuşturan albümünde de bu tarzını ısrarla sürdürmüştü.

“MedFest” Festivali’nde İsrailli Noa’ya, vokalist olarak Filistinli şarkıcı Nabil Salameh eşlik ediyordu. İkili, açılışta “Atmacalar ve Serçeler” adlı barışçıl şarkılarını söylemeye başladığı anda, İsrail karşıtı 20’li yaşlarda iki kişi sahneye fırlayıp gösteriyi kısa bir süre için bile olsa engellemişlerdi.

Bu yıl Moskova’da yapılacak “Eurovision” yarışmasında, Londra’daki ilk deneyden 7 yıl sonra, Noa Ahinoam Nini bu kez Arap kökenli Mira Avad ile birlikte, İsrail’i temsil edecek ve yine bir barış şarkısı söyleyecekler.

Berlin Devlet Operası Genel Müzik Direktörü Şef Daniel Barenboim’in kurduğu, İsrailli ve Filistinli müzisyenlerden oluşan “Doğu-

EBU’nun ilk yayını, 6 Haziran 1954 Pazar günü İsviçre’nin Montreux kentinde düzenlenen Narcissus Festivali’nden yapıldı.

Batı Divanı Orkestrası”, DW’nin haberine göre, tarafları birbirine yakınlaştırmayı hedefliyor.

“Eurovision” şarkı yarışmasında Yahudi Ahinoam Nini ile Arap Mira Avad birlikte Arapça, İbranice ve İngilizce olarak seslendirecekleri parçayla “Başka bir yol olmalı” diyecekler. Ortadoğu’da yaşayan herkesin, hem İsrailliler’in, hem de Filistinliler’in söyleyebileceği bu sözlerle, sanatçılar bölgede “başka bir yol bulunması gerektiği” iletisini vermeye çalışacaklar.

İki yorumcu yaklaşık altı yıldan buyana birlikte çalışıyor ve konserler veriyor.

Avrupa’da Noa olarak tanınan Yemen kökenli Yahudi Ahinoam Nini, ilk bakışta esmer teni ve siyah

kıvrık saçları ile bir Arap gibi görünüyor. Hristiyan Arap kökenli Mira Avad ise, açık buğday teni ve yeşil gözleriyle bir Yahudi sanılabilir.

Noa ve Mira, Gazze’de yaşanan savaşa, atılan roketlere, bombalara karşın, Yahudi ve Arap kökenli İsrailliler ile Avrupalılar’a bu şarkı ile barış iletleri vermek istiyorlar.

Mira Avad, “Hep bir şeylere karşı olmaktan bıktım. Artık bir şeylere karşı olmak yerine, bir şeyler yapmak istiyorum” derken, yalnızca ilerideki günlerde değişik şarkılar söyleyeceğinin müjdesini vermekle kalmıyor, geçmişte yaptığı hataları kabullendiğini de açıklıyor. •

Çocuklarımızla Büyümek...

YAZAN: BEKİR ÖZGEN

Bilgisayarının başında yazmakta olduğu öykünün içinde değil de, kızı Ekin'in yurt dışına taşınacakları gerçeğinde dolanıp duruyordu ki, sağındaki telefonun gür sesiyle irkildi. Uzanıverdiği almaçta tatlı ve yumuşak bir kadın sesi, "Ben, Ekin Hanım'ın çalışma arkadaşlarından Melek" dedi. "Kızınız için sürpriz bir ayrılık gecesi düzenliyoruz. Babası olarak bilginize gereksinmemiz var."

"Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Öncelikle, Ekin Hanım'ın nelerden hoşlandığını öğrenmek istiyoruz."

Bir an için, çarpılmış gibi oldu baba Özbek... Şaşkınlığı suskunluğuna takılı kalmışken, yerinde oturan o değildi sanki... Usuna, kızının sevdikleriyle ilgili bir tek edim gelmiyordu.

Karşısındakini fazla bekletmemiş olmak için, "Bana bir iki saat izin verin, biraz düşüneyim. Sizi yanlış ya da üstünkörü bir bilgi vermek istemem. Ben sizi arıyorum" dedi.

Zaman kazanmak isteği anlaşılmış olmalı ki, anlayışla karşılandı.

Neyi ya da neleri severdi kızı gerçekten? Hangi yemeği, hangi içeceği, hangi sporu, hangi davranış biçimini? Her türlü olasılığı birer birer usundan geçiriyor, "İşte buldum, şunu sever" diyebileceği birine olsun takılıp kalamıyordu.

Öfkesi kabarmaya başladı. "Sen!" dedi, kendi kendine... "Adam gibi babalık yapmamışsın. Elinde bir Barbie bebek, cebinde bir paket çikolata, birtakım renkli kalem, yüzüne bakılır bir öykü-masal kitabıyla bir kez olsun eve, kızının yanına geldin mi? Ona, hiç albenili bir uçurtma yaptın mı?

Onunla kırdı bayırdı ip atladın mı ki, kızının nelerden hoşlandığını bileceksin?"

İçi içini yiyor, rahatsızlığı gittikçe artıyordu. Bir ara, "Sütlac sever, beyti sever, tel kadayıfı sever" diyecekti. "Babasıyla güreş tutmayı, el ele yürümeyi, sırtına binmeyi" diye ağzından çıkaracaktı ki, bunların çok eskilerde kaldığını düşündü. Sıkıntısı artmış, boğazı düğümleniyor gibi olmuştu. Birden, Ekin'inin bir yıl öğretmenliğini yaptığını anımsadı. Bu kez de, "Öğrenci Ekin, nelerden hoşlanırdı?" diye belleğini yoklamaya koyuldu. Az da olsa rahatlayabilmek için, bir neden çıkmış sayılırdı. Çünkü öğretmen demek, iyi gözlemci demektir.

"Tamam, buldum!" diye fırladı ayağa... "Benim kızım çalışmayı sever. Okumayı sever. Başarılı olmayı sever. Yetki ve sorumluluk üstlenmeyi sever. Önde yürümeyi, ileride koşmayı sever" tümceleri döküldü ağzından öğretmen Özbek'in... Ama buncası yetmezdi. Hem, bu kadarını arkadaşları da bilirlerdi. İçi içini yemeye başla-

dı. Karamsarlığın kör kuyusuna bir kez daha düştüğünü ayımsadı. Acınası bir umarsızlık içinde çırpınıp dururken, bir anda, eşi Anaca geldi usuna... Kızları, onca yıl daha çok onun kucağında, onun koinunda büyüdüğüne göre, bunu, bilse bilse, o bilebilirdi. Üstelik anneler, babalar gibi çocuklarıyla arada belirli mesafeler, sevmeye, seilmeye ilişkin boş-

luklar da bırakmazdı. Ne ki, o da uzaklardaydı. Hemen telefona sarıldı. “Alo, Hanım!” dedi. “Kızımız Ekin neleri sever?”

Anaca'nın Ekin'e ilişkin, yığınlarca özelliklerini sayıp dökeceğinden emindi. Kulağı, ondan gelecek sese teslim olmaya hazırdı ki, “Ekin” dedi eşi, “Hiçbir şeyi sevmez. Ya da herşeyi sever.”

Derin bir “Oh!” çekti baba Özbek... “Bak, o da bilmiyor, işte” diye sığınacak bir avuntu bulmuştu sonunda... Kötü bir baba olmaktan kurtulmuş sayılırdı.

Peki ama, kendisinden istenen bilgiler ne olacaktı?

Bir süre sonra, Melek Hanım'la uygun bir ortamda buluştular. Ona, olan bitenleri bir bir anlatmaya başladı. “Kızım!” dedi, “Yalnız ve ancak çalışmayı sever.”

Ne var ki, verdiği bilgiler Melek Hanım'ı doyurmamıştı. “Başka” der gibi durmadan yüzüne bakıyordu.

“Bu kadar işte” dedi. “Ekin'in sevdiklerinin en başına çalışmayı koy, bir çalışma da altına ekle. Topla ikisini. Çıkan ne ise, onu da iki, üç çalışmayla çarp. Elde ettiğin, onun sevdiğidir.”

Bunları sayıp dökerken, yüzündeki hüznün, hoşnutsuzluğunu ele vermiş olmalı ki, Melek Hanım gözlerini ona dikip “Kızınızın çalışkanlığı, babası olarak sizi üzüyor mu yoksa Özbek

Bey?” diye sordu utanarak...

“Üzmüyor, üzüyordun.”

“Nasıl yani?”

“Bakınız” diyerek uzun soluklu bir iç çekti yaralı baba... Sonra da başladı sıralamaya usundakileri:

“Her anne-babanın, çocuklarından beklentileri, özlemleri vardır. Benim de oldu. Öyle çalışkan bir çocuğum olsa ki, arada sırada da olsa, yanına varsam, ‘Yavrum, yeter artık çalıştığın. Haydi, birlikte dışarı çıkalım, biraz temiz hava alalım, güneş yüzü görelim. Çevrede dolaşalım, sinemaya gidelim. Vitrinlere bakalım. Az da olsa dinlenmiş olursun. Bir lokantaya girip eli yüzü düzgün bir kebab yiyelim’ diyebilsem. Onu odasından çıkarıp gezdirebilsem, babalığımın tadını çıkarabilsem!..

“İşte benim bu düşün Ekin'imle gerçek oldu. Oldu olmasına da, ne yazık ki çok geç kalmıştım. Bizim birlikte yolculuğumuz için tren çoktan kaçmıştı. Ne zaman böylesi bir öneriyle ona yaklaşısam, ‘Baba, dersim henüz bitmedi. Şimdi dışarı çıkarsak, gözüm arkada kalır. Rahat edemem’ diyor, dersleriyle iç içe olmayı, babasıyla birlikteliğe yeğliyordu.

“Kızım, ailesine, arkadaşlarına ve de çevresine olan ilgisini, çalışma tutkusunun içinde unutmuştu besbelli... Varlığını onunla özdeşleştirmişti. Başarı adına, oyundan,

doğadan, hatta çocukluğundan olmuş, kendine özgü dünyasını dört duvarın arasında kurmuştu.”

Oturduğu koltuğun arkasına yaslandığında kendinden geçmiş gibiydi yaşlı Özbek... Gözlerini yummuş, kızının oynanmamış toplarını, cilası matlaşmamış bisikletini, bir tek teli bile kopmamış sazını, seyredemediği filmleri, gezip tozamadığı yerleri düşünüyordu ki, elinde olmadan ağzından, “İnsana, isteklerinde ölçülü olmalıyız da öğretebilmeli. Aşırı bir uçtan kaçarken, öteki aşırılığa saplanmamak gibi” sözcükleri dökülüyordu.

Melek Hanım, onu dalıp gittiği yerlerden geri getirebilmek için, “Evet! Daha sonra?” diye uyardı baba Özbek'i...

“Sonrası şul!” dedi. “Bu gerçeği sezinlemeye başladığımda, bir baba olarak, yığınlarca acemilikler yapmış ve onların ayırımına vardığımda da, iş işten geçmişti. Demek ki, her insan, yaşı ve mesleği ne olursa olsun, çocuklarıyla birlikte büyüyor, olgunlaşıyor. Bunu anladığımda da, çocukları da erginleşmiş, hatta onu geçmiş oluyordular.”

Melek Hanım, söylenenleri iyi anlayamadığı kanısına varmış ol-

malı ki, “Biraz açabilir misiniz, efendim? Ne demek istiyorsunuz?” diye sordu.

“Bakınız” dedi Özbek Bey... “Belirli bir yaşa gelene dek, kızımın beni birlikte görenler, Ekin'in güzelliğinden etkilendiklerinde, duygularını gizleyemezler, ‘Hoca'nın kızına bakın!’ diye başlayan gönül okşayıcı sözler ederlerdi. Sonraları, herşey ters yüz olmaya başladı. Kızım, girdiği ortamlarda öylesine seçkin bir yer edindi ki, bu kez beni görenler,

‘Aaaa! Ekin Hanım'ın babası!’ demeye başladılar. Kendi adımın zirvede olduğu bir anda, kızımın adının, benimkinin önüne geçmesi, düşünebiliyor musunuz?..”

“Bu, çok gurur verici bir şey olmalı ama...”

derken, “Hangisi?” diye onun ağzından sözünü çaldı Özbek Bey... “Öğrencisinin öğretmenini, geçmiş olması mı, yoksa çocuğun, babasını geride bırakması mı?”

“İkisi de bence” yanıtını duymamış ya da duymak istememiş ti düşünceli baba...

O akşam eve döndüğünde, karmaşık duygular içindeydi. Bir yandan çocukların, babalarının pabuçlarını dama atmalarını düşünüyordu, bir yandan da, yaşlıların

“Bir baba olarak, yığınlarca acemilikler yapmış ve onların ayırımına vardığımda da, iş işten geçmişti. Demek ki, her insan, yaşı ve mesleği ne olursa olsun, çocuklarıyla birlikte büyüyor, olgunlaşıyor.”

küçülerek, çocukluklarına dönüşün duygusallığını yaşamalarına bir anlam yüklemeye çalışıyordu.

Babalık, öğretmenlik ve çocukluk... Bu duygu karmaşasından kendini soyutlamak üzereyken, bu kez de kızı Ekin'in uzaklara gidiyor olmasının acısı çörekleniverdi içine... Yağmurdan kaçıp doluya tutulmuşçasına, bir beter olmuş, sersemlemiş kalmıştı. Hele ki kızı, o an, yanında değildi ve onun bu açmazlarına, bu perişanlığına tanıklık etmemekteydi.

Bir sonraki gün, ayrılış töreni gelip çattı. Herkes gibi baba Özbek de, kızının böylesine pek alışılmamış ve tedirginlik içeren bir ayrılış anında neler duyup düşündüğünü, neler söyleyeceğini merak ediyordu kuşkusuz... Hatta, Ekin'inin geriyi değil, ileriye öne çıkaracağını varsayarak, yapacağı konuşmada üstü açık ya da örtük kendisi olmayacağı için avuntu bile duyuyordu.

Ekin Hanım, mikrofonu eline aldığı anda, yüzü solgun, gözleri fersizdi. Bir, çevresindeki toplanmış bulunan sevdiklerini süzdü, bir, kenara büzülüp kalan yakınlarına baktı. Sonra da, damdan düşercesine, "Babam!" dedi. "Çalışma yıldızları altında doğmuş. Çevresindekilere en iyi bildiği şeyi, çalışmayı öğretegeldi hep... Salt çalışmayı öğretmekle de kalmadı, çalışma aşkını da aşıladı hepimize... Bunu yaparken, öğüt-

ten çok örnek oldu. Bizlere, yaşamda hiçbir şeyin erişilemeyecek denli yüksekte olmadığını, varlığıyla kanıtlayageldi. Ne çocuklarının ne de öğrencilerinin, başarısız olmalarına izin verdi. Benim çalışma tutkumda aşırılıklar olmuşsa ki -vardır mutlaka- bunlar, olsa olsa, babamın o güzel doğrularının iyi kullanılmamış türevleridir.

"Bildiginiz gibi ben bir öğretmen çocuğuyum. Annem de babam da, tüm yaşamları boyunca örnek öğretmenler oldular. Öyle kaldılar. Bizim ailede gençliğin rezilliği, yaşlılığın maskaralığı yaşanmadı hiç... Benim hızım ve bilincim, onlardan kalıttır. İkiyisiyle de gurur duyuyorum."

Kızı, yanık gönlüne biraz olsun su serpmiştii serpmesine de, ülkesinden ayrılmasını hâlâ içine sindirebilmiş değildi. Çok üst düzey bir göreve atandığı için, bir yanında gurur ve onur, onlardan ayrılacağı için de, öteki yanında bir eksiklik vardı. Bunu bir biçimde kızına açıklamalı, onsuz günlerinde, içinde bir eksiklik duymamalıydı.

Bu, karmaşık duygular içinde, mikrofonu eline uzattıklarında, kendinde sayılmazdı baba Özbek... Ağzından, hiçbir ölçülüp biçilmemiş olan şu sözcükler dökülüyordu:

"Kızım" dedi. "Çocukluğunda benim sana anlatmakta geç kaldı-

ğım, 'Bir varmış, bir yokmuş' öyküsünü, şimdi sen bize yaşıtıyorsun. Arkadaşlarını, kardeşlerini ve de aileni geride bırakıp gidiyorsun. Yolun açık olsun. Ablaların, annen ve ben, sizlerin yarınları adına çok şeye katlanabiliriz. Ancak, ülkenizi ve insanınızı asla unutmayacağınızın sözünü senin ağzından duymak isterim.

"İstanbul'un doğa'sını, İzmir'in Ege'sini alıp Avrupa'ya götürüyorsunuz. Bizlere de 'Hüzün' ile 'Özlem'i bırakıyorsunuz."

Kızının verdiği yuvasına dönüş

sözünü dinlerken, kendini tutamayan bir baba vardı şimdi... Kızarmış gözlerinden boşanan yaşlara alışık olmayan torunları, dede Özbek'in kucağına atlamışlar, kolları boynunda, "Hüzün ile Özlem de mi ikizler?" diye soruyorlardı.

Doğa ve Ege'yi kucağından indirdiğinde, Özbek Dede, özüne dönmüş bir öğretmen olarak, yapayalnızdı. Gündüz yanan bir mumdan farksız, kendisini aydınlatacak olan başka şeyler bekliyordu. •

Büyük bir sanayici, eski okul arkadaşlarından birinden şöyle bir mektup aldı:

"Sevgili dostum,

Birlikte geçirdiğimiz tatlı günlerin anısına, oğlum Ali'ye fabrikada bir iş vereceğini ve..."

Sanayici mektubu okuduktan sonra hemen şu yanıtı gönderdi:

"Birlikte geçirdiğimiz günleri ben de unutamam. Fakat ne yazık ki fabrikamda şimdilik boş bir yer olmadığı için..."

Eski arkadaşı bunun üzerine bir mektup daha gönderdi:

"Geçen mektubumda bir detaydan söz etmeyi unutmuşum. Oğlum işe girerken kendisine miras kalan 500 milyar lirayı da sermaye olarak size vermek kararındadır."

Bu ikinci mektubu okuyan sanayici, hemen ikinci mektubunu yazdı:

"Sevgili dostum,

Oğlunuzu bağrıma basmaya hazırız. Hemen bana gönder. Lisede ne yaman bir çocuktun, anımsıyorsun değil mi?"

Eski arkadaş, asıl yazmak istedikleri için hemen üçüncü ve son mektubuna başladı:

"Düzeltilme 1) Oğlumun hiç sermayesi yoktur. 2) Zaten benim oğlum yoktur. 3) Senin yine okuldaki gibi olup olmadığını öğrenmek istemiştin. Öğrendim. Teşekkürler!" •

HEM NALINA HEM MIHINA
Metin Atamer

Eylül ayını zaten pek sevmezdim, nedenini ben de bilmiyordum. Eylül denilince elim ayağım kesilmekteydi. Bir eylülün 3'ü, günlerden perşembe, ülkemden, ailemden ve özellikle çocuklarımdan çok uzakta herşeye hasrettim. Dünyanın sayılı kentlerinden birine iş için gelmiştim. O tarihlerde çok sevilen

bir havayolunun 453 uçuş sayılı uçağı ile bu kente gelmiş, birkaç gün sonra, hafta sonu 454 uçuş numaralı uçağı ile evime dönecektim. Benimle birlikte bu kente gelen arkadaşlarım da, o uçakla döneceklerdi.

Yoğun olan güne çok erken başladık; çünkü gideceğimiz hava fuarı kaldığımız otele çok uzaktaydı. Arabanın arkasına yerleş-

tim, sabahın çok erken saatinde, gökyüzü henüz aydınlık değildi.

Otomobili kullanan arkadaşım her yaptığı iş gibi bu arabayı da çok ciddi kullanmaktaydı. Ne de olsa bu ülkede arabalar yolun solunda kullanılmaktaydı, bu nedenle tüm işaretler buna göre düzenlenmişti. Bir yönde gidilirken önünüzdeki aracı geçmek isterseniz, o aracı sağlamanız gerekiyordu.

Bir süre yol aldıktan sonra fuar alanı olan büyük bir havaalanına geldik. Hava serin, fuar alanı temizlik görevlileri tarafından temizlenmekte, kahve ocakları yeni açılmaya başlarmaktaydı. Fuarda çalışanlar birer ikişer çalıştıkları yerlere gelmekteydiler.

Kahve satan bir büfeden kahve alırken, gözüme tezgahın yanında asılı duran kartpostalı ilişti. Evimden ayrılırken eşim, kapıdan çıkarken beni tekrar tekrar uyarmış, "Bir kart bile olsa at e mi? Bizi habersiz bırakma" diyerek beni yolcu etmişti. Bunu anımsayarak iki kartpostal aldım, fuar alanında özel olarak kurulan geçici postahaneye yöneldim. Kahveyi bir kenara bıraktım, cebimden kalemimi çıkardım. Aslında kartın arkasına ne yazacaktım, bilmiyordum; çünkü bir çocuğum 4 yaşında, ötekiyse 3 yaşındaydı. Yalnızca şu tümceleri yazdım:

"Sevgili karıcığım, bugün de sana kart atma görevimi yerine

getiriyorum, çocukları benim için öp."

Başka ne yazabilirdim ki!

Her iki karta da aynı tümceleleri yazdım, arkalarına pullarını yapıştırdım ve postanedeki sarışın bayana uzattım. Artık mutluydum; çünkü en önemli görevimi yerine getirmiştim. Şimdi sıra, tüm gün katılmak zorunda olduğum üç toplantıya gelmişti. Oteli me, ancak bu toplantılardan sonra geri dönebilecektim.

Fuara birlikte geldiğim arkadaşlar hafta sonu bir kıyı kentine gideceklerdi. Orada bir teknede hafta sonu geçirmek için plan yapmışlardı. Bana da ısrar ettiler.

"Hele bir akşam olsun bakalım" diye yanıt verdim.

Akşama dek çok çalıştım, hatta yaşamımda ilk kez, durduğu yerden dikey olarak havalanan uçakların gösterisini de seyrettim. Akşam yorgun bir biçimde otele döndüğümde, anahtar kutusunda bir telex mesajı durmaktaydı. Elime aldım, bir solukta okudum. Bu iletide hafta başı bir başka ülkenin bir kentinde bir firma ile görüşme yapmam istenmekteydi.

Hem sevindim hem üzüldüm; çünkü ailemi çok özlemiştim. Tüm düşüncem 454 uçuş sayılı uçağı binip geri gitmekti.

Cadde üzerindeki bir seyahat acentasına gittim. Biletimin yeniden düzenlenmesini istedim. Bi-

leti elime aldığımda aklıma arkadaşlarımın kıyı kentinde yapacakları tekne gezisi geldi.

Bu bir fırsattı, bu nedenle kısa bir süre düşündüm. Hemen onları aradım ve bu önerilerini kabul ettiğimi söyledim. Otele geldim, ülkeye dönecek arkadaşlarıma veda ettim. Erken odama çekildim. Çünkü tüm gün çok çalışmış ve yorulmuştum.

Sabah erkenden kahvaltı yaptıktan sonra, dışarıda açık bir dükkan aradım. Teknede ayağıma giyeceğim lastik ayakkabım yoktu. Aradığım dükkanı buldum ve bir lastik ayakkabı satın aldım.

Sonra da tren istasyonuna gittim, bir trene bindim. Karşımda orta yaşlı bir adam oturuyordu. İç cebinden okuma gözlüğünü çıkardı. Gözlüğü gözüne taktıktan sonra kolunun altında tuttuğu gazeteyi eline aldı. Çevirip okumaya başladı. Gözüme gazetenin başsayfası ilişti. Çok büyük puntolarla “454 havada çarpıştı” demekteydi. Bu rakamla gazete neyi kastetmekteydi anlayamadım. Kanım donmuştu. Oturduğum yerden kalkamadım. Karşımdaki adamın elinden gazeteyi almak istedim, sonra buna cesaret edemedim. “Ya düşündüğüm gibi binmediğim 454 uçuş numaralı uçak düştüyse” diye gerçeğe yüz yüze gelmek istemedim. Birden arkadaşlarıma ne olduğunu düşünmeye başladım. Yüzüm kıpkırmızı ateş gibi yanıyordu, al-

nımdan soğuk soğuk terler akmaya başladı. “Yok” dedim, kendi kendime... Böyle bir olasılığa inanmak gelmedi içimden... Gideceğim yere değin gazetenin sayfalarına bakmamak istedim. Karşımdaki adam bir istasyonda trenden indi. İnerken gazeteyi oturduğu yere bıraktı. Karşımda duran gazeteyi almak için cesaretle hamle yaptım. Gazeteyi elime aldım, başsayfayı çevirdim,

gördüğüme inanamadım. 454 sefer sayılı uçak havada bir başka uçakla çarpışmış, düşen her iki uçaktan kurtulan olmamıştı. İnanılmaz duygular içinde, sevinmekle üzüntü arasında ne yapmam gereğini düşünmeye başladım. Düşen uçağa binmediğime mi sevinirim, yoksa uçakta olan arkadaşlarımdan bu kazada yaşamlarını

kaybettiklerine mi üzüleyim diye çelişkiler içindeydim.

Marinada bekleyen tekneye bindim, elimdeki gazete haberini öteki arkadaşlarımla paylaştım. Üzüntümün öteki arkadaşlarımla etkilememesi için, teknedeki marınadan ayrıldım.

Üzüntümü kalbime gömerek iş yolculuğundan ülkeme döndüğümde, yaşadığım kaderi evimdeki eşimle paylaştım. Eşim yine serzenişte bulunarak “Hani bize karppostal atacaktın” dedi.

Birkaç gün sonra evimizin kapısı çalındı. Kapıyı açan eşim, bizim semtin tanıdığımız postacısıyla karşılaştı.

Postacı, üzerinde eşimin adı ve adresi bulunan iki adet karppostal getirmişti.

Tüm posta gönderilerinde bulunan gönderici ve alıcı postanelerin damgalarına ek olarak, karppostalın boş bir köşesine basılmış şöyle bir damga daha vardı bu karppostalın üzerinde:

“Recovered from air crash Zagreb 10. 9. 76 Forwarded to destination.”

Türkçesi şöyleydi:

“10. 9. 76’da Zagreb’deki hava çarpışmasından kurtarılmış, alıcıya iletilmiştir.”•

MetinAtamer@butundunya.com.tr

Kırk yaşlarındaki kadın kalp krizi nedeniyle hastaneye yatırıldı. Kendinden geçmiş durumdaydı. Doktorlar kurtarmak için ellerinden geleni yapıyordu. Tam bu sırada kadın mırıldanmaya başladı:

“Yanına geliyorum, Tanrım” dedikten sonra birden duyduğu sesle irkildi kadın.

“Hayır” diye yanıt geldi kulağına, “Daha önünde 35 yıl, 2 ay, 8 gün var...”

Kadın kısa bir süre sonra kendine geldi. Doktorlar mutluydu. Kadın daha da mutluydu. Biraz iyileşince yüzünü gerdirdi, bedninde gözüne kestirdiği her yerine estetik yaptırdı. Kadının ısrarlarına dayanamayan hastane yönetimi de bir kuaförün gelip saçlarını sarıya boyamasına izin verdi. Artık kadın kendini mükemmel görüyordu. Yaşamının kalan bölümünü mutlu bir biçimde geçirmeye hazırdu. Sonunda taburcu oldu. Dışarıya çıktı ve temiz havayı içine çekti. Taksiye binmek üzere caddenin karşısına geçerken bir ambulans çarpı kadına. Derin karanlığa doğru kayarken “Ulu Tanrım” dedi. “Sen herşeyi daha iyi bilirsin, ama hani önümde daha 35 yıl vardı?”

Derinden gelen ses kadının bu sorusuna şu yanıtı verdi: “Kusura bakma, tanıyamadım.”•

SUDOKU

Nükhet Alicikoğlu

	8	3	5	1	6	9	7	
5	1	2		4		3	8	6
9	6		3		2		1	4
8		6		3	5	7		1
3	2		6	7	4		9	5
7		4	8	9		2		3
6	4		9		3		5	7
1	3	9		5		6	2	8
	7	5	1	6	8	4	3	

Sudokuyu
Yapamayanlar İçin

8		7	4		5		9	6
		9	2	3			5	
	5	6		8	7		4	3
9	8	1		2	4			5
5	7		6		8		1	2
3			7	5		9	8	4
4	9		5	6		7	3	
	1			7	3	4		
7	2		1		9	5		8

Sudokusuz
Yapamayanlar İçin

Yanıtlar 144'üncü sayfamızdadır.

Sınırların Kalktığı Avrupa Birliği'nde Komşu Cumhurbaşkanına Sınırdan "Dur" Dediler

YAZAN: ŞEBNEM ŞEN

Romanya, Macar
cumhurbaşkanının uçağına
ülkeye girişi izni
vermeyeceğini açıklamıştı!
Haber Macar basınında
bomba etkisi yaptı!
Giriş izninin neden
verilmediği konusunda
'rivayet muhtelif'ti.

1958 yılında "Avrupa Ekonomik Topluluğu" adıyla yola çıkan 6 ülke, daha sonra örgütün adını "Avrupa Birliği" olarak değiştirip birbirini izleyen genişlemelerle 1 Mayıs 2004 yılında 10 üyeye ulaştı. Romanya ve Bulgaristan'ın 1 Ocak 2007 tarihinde AB'ye üyeliği sonucu, ülke sayısı 27 oldu. Avrupa Birliği'ne katılmadan önce, bir devletin "Kopenhag Kriterleri" olarak bilinen ekonomik ve politik koşulları tamamlaması isteniyor. Üyelik başvurusunda bulunan öteki devletlerle görüşmeler günümüzde -kimi pürüzlerle- devam ediyor. 12 yıldızlı AB bayrağı altında sınırlar ve vize kaldırılıyor, ortak para birimine geçiliyor ama üye bir ülkenin cumhurbaşkanı, bir öteki üye ülke tarafından kapıdan çevrilebiliyor, geldiği uçağına inişi izni verilmeyebiliyor.

Macaristan'ın başkenti Buda-peşte'de görevli BBC muhabiri, 20 Mart 2009 Cuma günü merkeze şu haberi geçiyordu:

"ki yorumcu Macar televizyonunda heyecanla tartışıyorlar. 'Bu Macaristan'a karşı alınmış bir tavırdır!' diyor biri. 'Nerde kaldı bizim Avrupalılığımız? Kendimizi kandırmayalım! Eğer ciddi tepki göstermezsek, yarın daha fazlasını da yapacaklar!'

'Doğru,' diyor öteki. 'Sorunlarımız var; ama bunlar tarihsel sorunlar, öyle kolay üstesinden gelemez. Zamana bırakmak lazım.'

'Yorumcuların tartıştığı ve halk arasında da ilgiyle izlenen gelişme, Macaristan Cumhurbaşkanı Laszlo Solyom'un geçtiğimiz günlerde gündeme gelen Romanya gezisiydi.'

'Macar cumhurbaşkanı, yaklaşık 700 bin Macar'ın yaşadığı komşu Romanya'yı ziyaret etmeye karar vermişti.'

'Ama cumhurbaşkanının bu gezisi resmi bir ziyaret olmaya-caktı. Macarlar'ın çok önem verdiği 15 Mart ulusal bayramını, Cumhurbaşkanı Laszlo Solyom, Romanya'daki soydaşlarıyla kutlamak istemişti.'

'Uçakla Romanya'ya gidecek, neredeyse yalnızca Macarlar'ın yaşadığı kentin havaalanına inecek ve orada yaşayan Macar azınlığın konduğu kutlamalara katılacaktı. Buraya dek herşey normal-

di. Sonuçta iki komşu ülke arasında bu tür ziyaretler olağandı.

'Cumhurbaşkanının planlanan Romanya gezisi, ilk aşamada Macaristan'da haber bile olmadı. Çünkü cumhurbaşkanları, özel gezilerini basın bültenleriyle halka duyurmuyorlardı.'

'Ziyaretin haber olmasının nedeni ise, birkaç gün içinde iki ülke arasındaki ilişkileri iyice geren, hatta işi karşılıklı protestolara, resmi notalara vardırان bir gelişmeydi.'

'Romanya, Macar cumhurbaşkanının uçağına ülkeye giriş izni veremeyeceğini açıklamıştı! Haber Macar basınında bomba etkisi yaptı!'

'Giriş izninin neden verilmediği konusunda 'rivayet muhtelifti.'

'Kimi yorumlara göre Bükreş, cumhurbaşkanının resmi olmayan bir ziyarete gezilerinde hep bulunduğu askeri uçakla gitmesini kabul etmemiştir.'

"Kimilerine göre ise, Macarlar tarafından Romanya'ya gönderilen gezi programı, kimi çeviri hataları içeriyordu ve Rumenler olayı tam anlamamışlardı.

'Tabii herkes Bükreş'in bu tavrının, görünürdeki gerekçe ne olursa olsun, aslında Romanya'da yaşayan Macarlar'ın varlığından kaynaklandığını iyi biliyordu.'

'Romanya'daki Macarlar, Macaristan'a 'ana vatan' gözüyle bakıyorlardı ve bu da Romanya'yı fena halde kaygılandırıyordu.'

'Soyadı 'Solyom', yani 'Şahin' olan Macar cumhurbaşkanı, özel yaşamında bir güvercin denli sakin ve uysaldı.'

'Madem uçakla gidemiyoruz, o halde biz de otomobille gideriz' dedi ve kamuoyunu sakinleştirdi.'

'Ama sorun bitmemiştir.'

'Romanya işi daha da ileri götürdü. Macar cumhurbaşkanı ve beraberindekiler Romanya sınırına geldiklerinde yeni bir sürprizle karşılaştılar.'

"A slında Avrupa Birliği içinde artık işlevlerini yitirdiği sanılan sınırlar, birden bir cumhurbaşkanının önünde aşılması güç engellere dönüşüverdiler.

'Romanya gümrük muhafızları, sınırda herkesi tek tek pasaport denetiminden geçireceklerini açıkladılar.'

'Herkes kendi pasaportunu eline alacaktı ve sırasını bekleyecekti.'

'Madem Laszlo Solyom, ülkelerine bir cumhurbaşkanı olarak değil, sivil bir vatandaş olarak geliyordu, o durumda buna katlanmak zorundaydı.'

'Bu 'zorunluluk', Macar cumhurbaşkanı için bir sorun olmadı. Sonunda sınırlar aşıldı, Karpat Dağları'nın Romanya tarafındaki Macarlar'a ulaşıldı.'

'Sevinç gösterileri arasında soydaşlarıyla tören alanında çevresine gülümseyen Macar cumhurbaşkanı, Kaf Dağı'nın öteki ya-

Macaristan Cumhurbaşkanı Laszlo Solyom

kasına varmış gibi gururluydu.

'Oysa hepsi hepsi 200 km. yol gitmiş, AB üyesi olan bir ülkeden sınırı geçerek, AB üyesi olan bir başka ülkeye girmişti.'

'Hem de sınırın hem bu yakasında ve hem de öteki yakasında Macarca konuşan insanlar yaşıyordu. Tüm bu olup bitenlerin ardından akıllara şu soru takıldı:

'Eski düşmanlıkları ortadan kaldırmaya, sınırın her iki yakasında da dalgalanan AB'nin çok fiyakalı, çok yıldızlı bayrakları acaba yetecek miydi?'

İngiliz yayın kuruluşu BBC bile, bunu sormaktan kendini alamıyordu.

"Macar Özgürlük Savaşı" önderlerinden, ulusal kahraman Lajos Kossuth'un ABD, New York'taki heykeli.

Macarlar'ın en büyük ulusal bayram olarak kutladıkları 15 Mart, 1848'de başlayıp Avusturyalılar ve Ruslar tarafından birkaç ayda bastırılan Macar ayaklanması'nın yıldönümüydü.

Ülkeden kaçmak zorunda kalan "Macar Özgürlük Savaşı" önderlerinden, ulusal kahraman Lajos Kossuth, Türkiye'ye sığınmış ve iki yıla yakın süre Kütahya'da yaşamıştı. Asıl mesleği avukatlık olan ve ülkesinin bağımsızlığını ilan ettikten sonra Macaristan'ın ilk cumhurbaşkanlığına getirilen Lajos Kossuth, kurmayı planladığı bağımsız Macaristan'ın anayasasını Kütahya'da kaldığı evde hazırlamıştı.

Kossuth'un kaldığı ve yapısal özellikleriyle tam bir 18'inci yüzyıl Türk evi kimliği taşıyan ev, müzeye dönüştürülmüş ve "Kossuth Evi Müzesi" adıyla 1982'de ziyarete açılmıştır. •

"Sudoku"nun Yanıtları

4	8	3	5	1	6	9	7	2
5	1	2	7	4	9	3	8	6
9	6	7	3	8	2	5	1	4
8	9	6	2	3	5	7	4	1
3	2	1	6	7	4	8	9	5
7	5	4	8	9	1	2	6	3
6	4	8	9	2	3	1	5	7
1	3	9	4	5	7	6	2	8
2	7	5	1	6	8	4	3	9

Sudoku'yu Yapamayanlar İçin

Sudokusuz Yapamayanlar İçin

"Satranç"ın Yanıtları

Problem: 1. Ad5 A3& 2. Af4+& (1... A7& 2. Af6+&)

Oyun Sonu: 1. a4! bxa4 2. Ab4 a3 3. Ac2+ Şa2 4. Ad4 Şa1 5. Şc2 Şa2 6. Ae2 Şa1 7. Ac1 a2 8. Ab3+&

Mankafa Poldi

"Paltonuza güvelerin girmemesi için bir şey yaptınız mı, Bay Poldi?"

"Tabii ki... İçeri girmesinler diye düğmelerini ilikledim."

"Banyoda ne işiniz var, Bay Poldi? Hemen yatağa yatıp ilacınızı almalısınız!"

"Niçin? Reçetede, ilacın sıcak su içinde alınacağı yazılı."

"Şu çocuklara bak, Lilo. Zavallılar hiç büyümüyorlar. Onları 30 yıldır burada dolaşırken görüyorum, hâlâ boyları aynı."

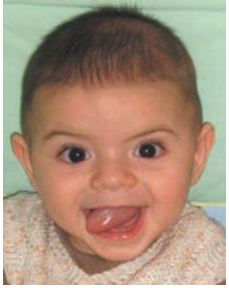
"Yatağı şuraya koyduracağım. Düşünsene Poldi, satın aldığım yatakta bir zamanlar Napolyon ve Washington yatmış."

"O halde yatak iki kişilik..."

Anne ve Babalardan **Nine ve Dedelerden**

Gönderi adresi: *Bütün Dünya, Mimoza 4/9, D: 1, Ataşehir,*
34750, *İstanbul e-posta: butundunya@butundunya.com.tr*
(e-posta ile göndereceğiniz fotoğrafların 150 KB'den fazla olmamasına lütfen özen gösteriniz.)

Deniz Can Müftüoğlu, *Ankara*

Lal Karagülle, *İstanbul*

Kemal Dilbaz, *Adana*

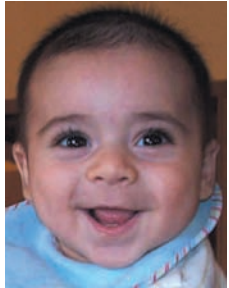
Eylül Acer, *Ankara*

Serhat Yıldız, *Şanlıurfa*

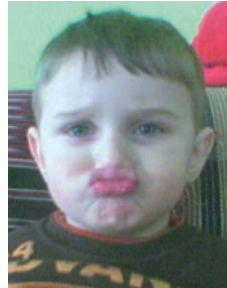
Deniz Yıldırım, *İzmir*

Onur Yıldız, *Ankara*

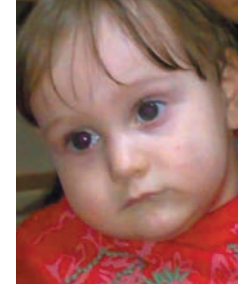
Nehir Güney, *Bursa*

Kerem Furuncu, *Trabzon*

Ece ve Efe Avcı, *Diyarbakır*

Baran Karadağ, *İzmir*

Ceylin Saraç, *Ankara*

İpek ve Selin Emre, *İsparta*

Oğulları, Kızları ve Torunlarından **Nineler ve Dedeler**

Birsen, İsmail Yılmaz ve torunları Kayra Aydoğan, *Kocaeli*

EVRENSEL KÜLTÜR
Songül Saydam

‘Carpe Diem’

‘Bugünün meyvesini der’

Bugünlerde sanki yeni keşfedilmiş gibi geliş güzel söylenen “Anı yaşamak” sözünün kökleri Latin edebiyatının ünlü ozanı Horatius’un bir dizesinde geçen “Carpe diem”e uzanır. Türkçe’ye “Günü gün et”, “Zamanın tadını çıkar”, “Günü yakala”, “Günü derle” ya da Müzehir Erim’in “Bugünün meyvesini der” diye çevirdiği bu özdeyişin uzun biçimi de kullanılır: “Carpe diem, quam minimum credula postero” (Bugünün meyvesini der, yarına olabildiğince az inanarak). Aslında Horatius’ın “Lueconoë” (Zeki Kız) adlı sevgilisine adadığı şiirinde geçen bir dize bir yaşam öğütüydü: “Sorma –bilmemize izin yok– Lueconoë, bana sana Tanrılar nasıl bir son buyurdular. Ne danış Babil müneccimlerinin yıldız falına, Ne kadar daha iyi katlanmak, ne olaksa ona! İster bağışlamış olsun Iuppiter daha başka kışlar,

İster sonuncu kış olsun şimdi Kayalara çarparak güçsüz düşüren Tyren Denizini! Aklını kullan, şarap süz ve bu kısa yaşama göre Uzun umutları buda! Daha biz konuşurken uçtu gitti bak Kıskanç ömür: Bugünün meyvesini der (‘Carpe Diem’) Yarına olabildiğince az inanarak (‘quam minimum credula postero’)

(Çeviren: Müzehir Erim)

Gelecek konusunda endişelenmek yerine yaşanan anın değerini sevgiliye vurgulayan çağrı Hristiyan öğretisinde de yer buldu. “Günü anlamlı yaşa” diye insanlara bedenlerini uykuya hazırlamak yerine, ruhlarını ölüme hazırlamaları gerektiği yolunda örtülü bir uyarıya dönüştü. Yüzyıllar sonra İngiliz şair Byron ise “Seize the day” (Günü yakala) diyerek geçmiş ya da geleceğe dalmak yerine anı yaşamayı önerdi. Günümüzde ise, “hafif eğitilmiş” aydınların dilinde “Anı yaşa” biçimi de duyuluyor.

Kısaca Horace adıyla anılan şairin tam adı, Quintus Horatius Flaccus’dur. Flaccus “yelken kulak” demektir.

Horace’ın ailesi sosyal ve ekonomik açıdan parlak bir konuma sahip değildi. Babası köleydi. Özgürlüğü verilince açık artırma yazarı oldu. Zekiydi, biraz para bi-

riktirince ailesiyle bir çiftliğe çekilip orada yaşamaya başladı. Oğlundaki üstün yeteneğin ayırdına varınca onu, “Ben gün görmedim, bari o görsün” diyerek Roma’ya götürdü. Ona en iyi öğretmenlerden ders aldırarak yetinmedi, gündelik davranışlarına rehberlik de etti. Çocuğuna her konuda göz kulak oldu. İyi ahlak, sağlam karakter sahibi olabilmesi için ona en başta kendisi örnek oldu.

Türlü zorluklara göğüs gererek oğlunu, çağın en iyi eğitim merkezi Atina’ya gönderdi. Horatius da babasının bu özveri ve emeğine her zaman saygı duydu ve ona sevgisini, bağlılığını “Babaların en iyisi” sözcükleriyle dizelerine taşıdı.

Horatius Yunanistan’a gittiğinde siyasal durum karıştı. Caesar öldürülmüş, suikaste katılan Brutus oraya gelmişti. Horatius’u cumhuriyetçi olmaya, Octavianus ve Antonius’a karşı savaşa katılmaya itti. Brutus ve Cassius kendi kılıçlarıyla yaşamlarına son verince asker yaradılışlı olmayan şair ruhlu Horatius’un aklı başına geldi:

“İşler karışmaya başlayınca hiç de şerefli olmayan bir biçimde kalkanımı atıp kaçtım” dedi.

Octavianus’un çıkardığı aftan yararlanmak için öz topraklarına döndü. Babası yaşamını yitirmişti. Çiftliği zaferi kazanan askerlere verilmek üzere elinden alındı. O yine de umudunu yitirmedi ve şiirleriyle “İnsan insanın kurdudur!” gerçeğin dile getirmeyi sürdürdü: Küçük bir memurluk yapma fırsatı

tını yakalayınca aç kalmaktan kurtuldu. Şiir yaşambağıydı. Vergilius'un ilgisini çeken şiirleri onla tanışmalarına neden oldu. Vergilius onu imparatorun danışmanı (adı birçok dilde sanatçıların koruyucusu anlamında yer edinen) Maecenas ile tanıştırdı.

Dokuz ay boyunca Horatius'u, yeteneklerini ve karakterini gözleyen Maecenas çevresine topladığı, koruduğu şair ve yazarlar grubuna onu da kattı. Ölünceye değin çok yakın bir dostluk bağı içinde olduğu Maecenas ona iyi huyu ve yeteneğinden ötürü Roma yakınlarında tepeler arasında bir vadide dere kıyısında bir çiftlik armağan etti.

Ölüm konusunda ilginç düşünceleri vardı:

“Ölümsüz olacağım, öldükten

sonra Apollon'un kutsal kuşu olan kuğu haline gireceğim.”

“Benim ölümümde matem şarkıları söylemeyin, cenaze töreni yapmayın, yas ve keder gösterisinde bulunmayın, çünkü ben ölmüş olmayacağım” dizelerinin doğruluğu her geçen gün kanıtlandı. Yaşadığı çağda ve sonrasında Roma'nın değil, dünya evrensel kültürünün en gözde, sevilen şairlerinden biri olarak ölümsüzleşti.

Vergilius yaşamını yitirince imparator onu “poeta laureatus” (defne taçlı şair), Vergilius'un varisi ve Roma'nın ilk resmi şairi ilan etti. Ölmeden önce, hiçbir akrabası olmayan Horatius, malvarlığını Maecenas ve İmparator Augustus'a imparatorluk içinde kullanılması için verdi. Ölümü değil, yaşamayı öne çıkarıyordu. Tarihe “Carpe diem” (Günün meyvesini der) ile adını yazdırdı. Dilinin sadeliğinden ötürü yapıtları okul kitabı oldu. Günümüzde de Latince öğrenimde ders kitabı gibi kullanılan yapıtları yüzyıllar boyunca çevirmenler için bir sınav oldu.

Her şiiri yüzlerce kez çevrildi. Bir İngiliz şair onun şiirleri için, “Beş sözcüklük mücevherler / Zamanın parmağında / Sonsuza değin parlayacak” demişti.

O yalnızca “Günün meyvesini der”mekle kalmadı, günümüze değin milyonlarca kişiye, günün meyvesinin anlamını tanıttı, tadını tattırdı. •

SongulSaydam@butundunya.com.tr

Mantık Bilmecesi, Bulmaca

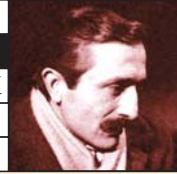
Nisan Ayı Yanıtları, Çözümleri

Mantık Bilmecesi

Hasta	Gittiği kaplıca	Şikayeti	Gittiği ay
Dilek	Ayaş	Bilek ağrısı	Mayıs
Berna	Haymana	Diz ağrısı	Nisan
Gönül	Kızılcahamam	Omuz ağrısı	Eylül
Fusun	Gönen	Bel ağrısı	Haziran
Tuğba	Sandıklı	Boyun ağrısı	Şubat

Bulmaca

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	Ö	Z	D	E	M	İ	R	A	S	A	F		P	İ	K
2	M	E		S	E	R	İ	N		K	A	T	A	N	A
3	E	K	S	İ	K		N	A	K	A	R	A	T		D
4	R	A		N	A	D	A	N		R	E	Z	E	N	E
5	H		E	T	N	A		E	F	E		İ	N	A	M
6	A	K	S	İ		V	E		A	T	A	Y		R	E
7	Y	A	K		K	A	V	U	K		S	E	L	E	
8	Y		İ	B	A	R	E		A	H	U		T	K	İ
9	A	Y		O	T		T	A	T	A	M	İ		E	
10	M	A	T	A	R	A		Y		T	A	B	A		K
11		L	A		A	T	İ	N	A		N	İ	L	D	E
12	B	A	L	İ	N	A		A	Y	A		K	A	İ	M
13	E	K	İ	M		Ş	U		İ	F	A		R	A	
14	R	A	M	İ	Z		K	A	N	O		O	G	A	N
15	G		A	K		B	A	S		N	A	K	A		E
16	A	R	T		T	E	L	A	F	İ					
17	M	O		İ	M	R	A	L	I						
18	A	M	A	Z	O	N		E	R	K					
19		A	N	İ		A	P	T	A	L					
20	İ	N	A	N	Ç		İ		T	E					

KARELER VE RAKAMLAR

Cahit Batum

$$\begin{array}{ccc}
 \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} & + & \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} \\
 \\
 \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} & - & \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} \\
 \\
 \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} & + & \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array}
 \end{array}$$

Lütfen dikkat edin: 0-9 arasındaki rakamlar, her soru grubunda değişik biçimlerle simgelenmektedir.

$$\begin{array}{ccc}
 \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} & - & \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} \\
 \\
 \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} & - & \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} \\
 \\
 \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} & - & \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{Diagonal} & \text{Diagonal} & \text{Diagonal} \\ \hline \end{array}
 \end{array}$$

Cahit Batum'dan "Kareler ve Rakamlar"ın Nisan Ayı Çözümü:

$$\begin{array}{rcl}
 428 + 357 & = & 785 \\
 271 - 129 & = & 142 \\
 699 + 228 & = & 927
 \end{array}
 \quad
 \begin{array}{rcl}
 620 - 389 & = & 231 \\
 258 - 154 & = & 104 \\
 362 - 235 & = & 127
 \end{array}$$

MANTIK BİLMECESİ

Prof. Dr. Yüksel Bozer

Televizyon dizileri heyecanlarıyla pek çok kimsenin ilgisini çekiyordu. Aşağıdaki ipuçlarından televizyon dizisinin adını, hangi gün oynadığını ve başroldeki oyuncuların adlarını bulunuz.

İPUÇLARI:

- 1- "Banka Soygunu"nda oynayan aktörün rol arkadaşı Ali'ydi.
- 2- Başrol oyuncusu Nuri olmayan "Kaçak Âşıklar" dizisi çarşamba günleri oynuyordu. Cuma günleri oynayan dizideyse Ceyda rol alıyordu.
- 3- İki genç kızın düşlerini anlatan dizide oynayan Sevim, rolünde çok başarılıydı.
- 4- Ayşe ve sevgilisinin "Seyahat" serüvenlerini konu eden dizi en çok ilgi gören dizilerden biriydi. Kadir ile Binnur aynı dizide rol almıyordu.
- 5- Reşat salı günleri, "Mahkum" dizisi ise perşembe günleri ekrandaydı.

	Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Binnur	Ceyda	Ayşe	Nuri	Reşat	Mehmet	Kadir	Duygu	Ali	Sevim
"Banka Soygunu"															
"Kaçak Âşıklar"															
"Mahkum"															
"Gençlik Rüyası"															
"Seyahat"															
Mehmet															
Kadir															
Duygu															
Ali															
Sevim															
Binnur															
Ceyda															
Ayşe															
Nuri															
Reşat															

Dizi	Gün	Oyuncu	Oyuncu

YukselBozer@butundunya.com.tr

SATRAÇ

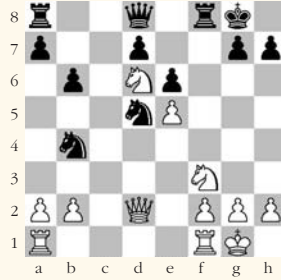
Mustafa Yıldız

TÜRKİYE BİRİNCİLİĞİ'NDEN İLGİNÇ KONUMLAR

Rokun Zamanı

Erhan Tanrikulu-Fethi Apaydın, 2009 TB, 10.5, B 22

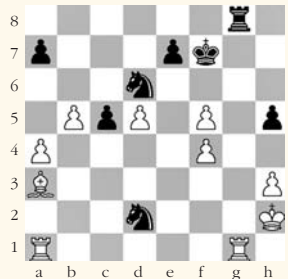
Beyaz, yandaki konumdan önce rok yapmış. Zamanı mı? Siyah burada kaç dakika düşündü? Ama beyazın rok hamlesinin yanlışlığını kanıtlıyor! 15. Kxf3! Beyaz, roktan önce bu fedanın sonuçlarını hesaplamalıydı. 16. gxf3 Ad3!! Kalite fedasının sezgisel değil hesaplanmış bir feda olduğunun işaret fişeği! Bu at alınamaz: (17. Vxd3 Af4 ve iki hamlede mat!) 17. Şh1 Axe5 18. Ve2 Vf8 19. f4 Ac6 20. Ac4 Vxf4 21. Kae1 Kf8 22. Ve4 Vh6 23. Ae5 Kf4 24. Vd3 Axe5 25. Kxe5 Kh4 Yeni baskın h2'ye. 26. Vg3 Kh3 27. Vg2 Af4 Bunaltıcı bir manevra. Büyük beyaz çapraz siyahın eline geçince herşey bitecek. 28. Vg1 Vf6 29. Vg5 Vf8 30. Ke4 Kf3 31. Ke3 Kxe3 32. fxe3 Va8+ 0-1 (33. Şg1 Ah3+)

Üstünlük Nerede?

Fethi Apaydın-Mert Yılmazyerli, 2009 TB, 7.5, B 25

Beyaz son hamlesinde e1'deki kalesini neden g1'e getirdi? Aynı beynel yine var. Oysa (a7 piyonunu alma tehdidiyle 32. Fxc5 kazanç için yeterli olurdu.) Beyazın, kalite üstünlüğü ortadan kalktığı gibi ayrık piyonlardan oluşan kale oyun sonu başladı. 32. Kg1 Af3+ 33. Şh1 Axd1 34. Kxg1 Kc8 35. Kc1 c4 36. Fxd6 exd6 37. Kc3 Şf6 38. Şg2 Şxf5 39. Şf3 h4 40. Şe3 Ke8+ 41. Şf3 Kc8 42. Şe3 Ke8+ 43. Şd2 Ke4 Artık herşey bitti. 44. Ka3 Kxf4 45. a5 Şe5 46. b6 axb6 47. axb6 Kf8 48. Ka5 Şd4 49. b7 c3+ 50. Şc2 Kf2+ 51. Şd1 Şd3 52. Şe1 Kb2 53. Ka7 Kb1+ 54. Şf2 c2 0-1

Baskı Sonuç Getirir

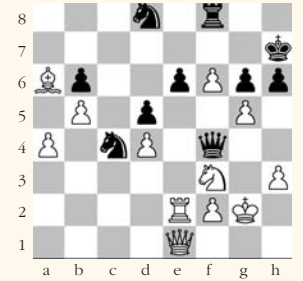
Başı Esen-Y. Emrah Yağız, 2009 TB, 3.1, E 92

Beyazın b7 piyonuna baskısı var. Onun dışında sanki herşey eşit. Bu baskıya karşı iki yol var: ya oyunda olduğu gibi fil ile savunulacak ya da b7 piyonu sürülecek. Sürmek daha iyi. 33... Fc8 34. Ab5, a7 piyonu istekte. 34... a6 35. Aa7 Şd8 36. Axc8 Şxc8 37. Fd5 Baskının yönü değişti: f7 isteniyor. 37... Axd5 İster istemez piyon oyun sonu. 38. Şxd5 Şd7 39. a4 Şe7 40. Şc5 Şd7 41. Şb6 Şc8 42. g3 Şb8 43. h3 f6 44. g4 h4 45. g5 f5 46. Şc5 Şc7 47. Şd5 a5 48. bxa5 Şd7 49. Şc5 Şc7 50. Şb5 Şb8 51. Şb6 Şc8 52. a6 Şb8 53. a5 Şa8 54. axb7+ Şb8 55. Şa6 1-0 Beyaz, kusursuz oynadı.

Deneyim ve Cesaret

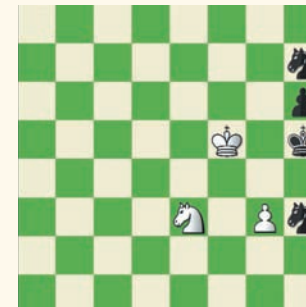
Turhan Yılmaz-Serkan Köse, 2009 TB, 2.4. C02

Turnuvarın en deneyimli oyuncusu kuşkusuz 6 kez Türkiye şampiyonu olan IM Turhan Yılmaz. Yandaki konumda korkusuzca 40. Kxe6! oynadı. Axe6 41. Vxe6 Kalite fedasının sonu deneyimle kazanca dönüşüyor. 41... Vd6 42. Vg4 h5 43. Vg3 Ve6 44. Fb7 Kf7 45. Fc6 Ve4 46. Şh2 Açmazda durmuyor. 46... Ve2 47. Fxd5 Ae3 Çifte tehdit. 48. Ag1 Af1+ 49. Şg2 Axd3 50. Axe2 Karşı tehdit oluştu. İki siyah figür de tehdit altında. 50... Kd7 51. Fc6 Ka7 52. Şxg3 Kxa4 53. d5 bu piyon vezir olacak. 1-0

PROBLEM

P. Ten Kate, 1966

2 #

Çözümler 144'üncü sayfamızdadır.

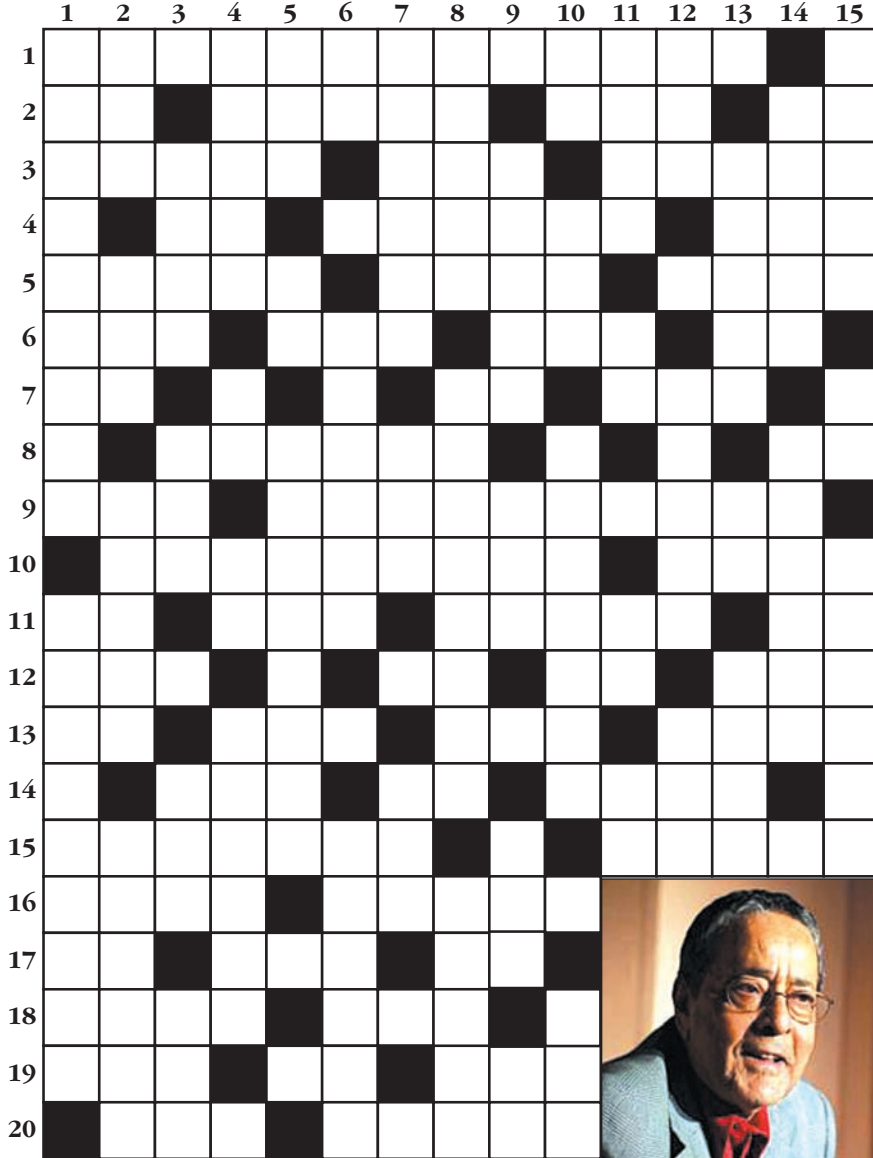
OYUN SONU

G. Gjeban, 1962

Beyaz kazanır

MustafaYildiz@butundunya.com.tr

SOLDAN SAĞA: 1) Fotoğrafta görülen, geçtiğimiz aylarda yitirdiğimiz tiyatro oyuncumuz. 2) Arka karşıtı. - Her vakit, sürekli olarak - İlişkin, değin. - Vatikan'ın plaka imi. 3) Eski dilde inleyen, ağlayan. - Ağabey, büyük kardeş. - Bir ay adı. 4) En kısa zaman. - Bir sıcak ülke meyvesi. - "Sabahattin" ("Bir Filiz Vardı'nın yazarı). 5) Gemi sığınağı. - Kendisine güvenilen kimse. - Manisa iline bağlı ilçelerden biri. 6) Aza. - Özel gezinti gemisi. - Güzel. - Olumsuzluk belirten bir önek. 7) Lityum elementinin simgesi. - Bir cetvel türü. - Kişinin geçmişte yaşamış olan büyükleri. 8) Görünüşe göre, anlaşılan. - Vilayet. 9) Bir ev gereci. - Avustralya yerlilerine verilen ad. 10) Tolstoy'un bir yapıtı. - "Ahmet" ("Hasretinden Prangalar Eskittim'in ünlü şairi). 11) Eski Mısırlılar'ın yaşamsal dayanağı olan üretici güç. - Tırpan sapı. - Parlak sarı renkte, kolay işlenen, değerli paslanmaz maden. - Baryumun simgesi. 12) Atomik kütle birimi. - Argo da esrar. - Güzel sanat. - Branş. 13) Endonezya'nın plaka imi. - Sazın en kalın teli. - Küçük su yolu. - Generallik rütbesindeki subaylara verilen ortak ad. 14) Antalya'nın turistik bir ilçesi. - Kala-yın simgesi. - Ölüm cezası. 15) Odun kırıcı. - Çorum iline bağlı bir ilçe. 16) Cennet bahçesi. - "..... Sevdası" (Recaizade Mahmut Ekrem'in bir yapıtı. 17) Birmanya'nın plaka imi. - İsveçre'de bir akarsu. - Kiloamperin kısa yazılışı. 18) Asya'da bir ülke. - Yapma, etme. 19) Adale. - Rey. - "..... Palas" (Elif Şafak'ın bir yapıtı). 20) Telli bir çalgı. - Sonsuz.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) 1931 doğumlu olup fotoğrafta görülen oyuncuyla özel bir tiyatro kurmuş olan oyuncumuz. - Nabizade Nazım'ın yazdığı Türk edebiyatının ilk köy romanı. 2) Maksim Gorki'nin bir yapıtı. - Âlâ. - Eski dilde fikir alış veriş. - Ağrı Dağı'nın eski adı. 3) Dokusunda çoğunlukla gümüş ve altın renginde tel bulunan kumaş ya da metal parlaklığı verilmiş deri. - Sonbahar. - Güreşte bir oyun. - Baston. 4) Bir ilimiz. - Lantanın simgesi. - Küçük mağara. - Büyük su testisi, büyük çömlek. 5) Eski dilde ekmek. - Niyobyumun simgesi. - Edirne iline bağlı ilçelerden biri. 6) Çok eski bir tarihi anlatmakta kullanılan bir sözcük. - Sonunda, önünde sonunda. - Halayık. 7) İnâm, vedia. - "..... Jovi" (Dünyaca ünlü rock sanatçısı). - Gizem. 8) Sayıları gösteren işaretler. - Kabalık görüntü vermek için değişik malzemelerle yapılan bir tür iç giysisi. - Ürdün'de bir liman kenti. 9) Japon çizgi film sanatı. - Tedavi amacıyla kullanılan jöle yapısında bir krem türü. - Amerikan Basketbol Ligi'ni simgeleyen harfler. - Eski dilde bayram. 10) Güney Afrika Cumhuriyeti'nin plaka imi. - Kars ilindeki ünlü harabeler. - Kolların ve ayak hareketlerinin önemli olduğu, giderek hızlanan bir Yunan halk oyunu. - Hitit. 11) Tür. - Nazi Hücum Kıtası'nı simgeleyen harfler. - Şarkı, türkü. - Rusça'da evet. 12) Gelecek. - Yağma. - Parlak tüylü bir cins papağan. 13) Fin hamamı. - Erkek. - İki kişiyle oynanan bir zekâ oyunu. 14) Kastamonu'da dünyaca ünlü bir kanyon. - Kurbaga yavrusu. 15) Eski dilde engel. - Bir renk. - Ömer Seyfettin'in bir yapıtı.

FilizOskay@butundunya.com.tr

BİZE GÖNDERİLEN KİTAPLARDAN

AÇIKLAMALARLA 20. YÜZYILDA BATI SANATINDA AKIMLAR, UYGARLIĞI DEĞİŞTİREN 101 KEDİ, KEŞKE BEN YAPSAYDIM DEDİĞİNİZ 101 BULUŞ

Sanatçılardan Yazılar ve Açıklamalarla 20. Yüzyılda Batı Sanatında Akımlar

Ahu Antmen
Sel Yayıncılık

Batı sanatının görkemli yapıtları ülkemize uzun kuyruklar oluşturan sergileriyle konuk olurken görsel olanın bilgi ile pekiştirilmesi

eksik kalıyor. Batı sanatının temel bilgilerini sunan yapıtların azlığı sergiler öncesi ve sonrası kendini daha fazla hissettiriyor. Enis Batur'un "Moderniz-

min Serüveni" gibi yapıtların ne yazık ki, ardı gelmiyor. Çok sayıda çevirisi ile sanat alanında bilgi açlığını gidermeye çalışan Ahu Antmen'in bu çalışması Batı sanatı ile tanışmak, bu olağanüstü yaratıcılık serüvenine katılmak isteyenler için

bir rehber kitap. Kitapta sanat akımları yanında sanatçılar, yapıtları, bildirgeleri, etkileri, etkilendikleri, etkiledikleri, öykü tadında anlatılıyor. Kitabın sonunda daha geniş okumalar için Türkçe ve yabancı dildeki kaynaklar ve internette zaman kaybına uğramadan ilgili sayfalara ulaşmak için web adresleri de veriliyor. Kitap 20'nci yüzyıl sanatını bir bütün olarak tanımak isteyenlere yararlı bir kaynak.

Keşke Ben Yapsaydım Deddiğiniz 101 Buluş ve Hiç Kimse Yapmasaydı Diye Düşündüğünüz Birkaç Tanesi

Richard Horne, Tracey Turner
Türkiye İş Bankası

Yalan makinesinin nasıl çalıştığını hiç merak ettiniz mi? Ya da termometrenin sıcaklığı nasıl

ölçtüğünü? Zaman dilimlerine neden gereksinim duyuyoruz? Ya da neden kimi kişiler nükleer silahların iyi bir fikir olduğunu düşündüler? Dünya inanılmaz –bazen de çok da iyi olmayan– buluşlarla dolu... Anestezi olmadan ameliyata girmek, müziksiz bir parti ya da dişlerinizi bir çubukla temizlemek hoşunuza gider miydi? Muhtemelen hayır...

İşte buluşların büyülü dünyasına girmenin tam zamanı... İnsanlar mors alfabesini, tuvalet kağıdını, X-ışınını nasıl icat ettiler? Bir şeyler yapın. Bir şey icat edin. En masum görünen aletlerin çoğunun ardındaki şansın ya da saf dehanın büyüüne kapılın. Hafta sonları artık eskisi gibi olmayacak. Cep telefonundan, selobantlara uzanan listenin sonu okurun keşke icat edilmeseydi dediği buluşlar için ayrılmış. İngiltere baskısıyla aynı anda Türkçe basılan, kullanılan boya ve kağıt açısından Avrupa Birliği standartlarına uyum gösterilen kitapta en zekice, en tuhaf ve en iyi 101 buluşa yer veriliyor.

Uygarlığı Değiştiren 101 Kedi

Sam Stall
Can Yayınları

Daha önce "Uygarlığı Değiştiren 100 Köpek" adlı kitabı hazırlayan yazar bu kez ke-

dilerin peşine düşmüş:

"Kediler ademoğluyula uygarlığın doğuşundan önce iletişim kurdular kurmasına da, tarihimizi biçimlendiren bir avuç kediyi aralarından bulup çıkarmak benim için hiç de kolay olmadı.

"Tipik bir kedi gamsızdır, insan ırkı ne yapmış, ne etmiş umurunda değildir. Kişiliğinin belki de en önemli unsurdur bu... Tabagında yiyecek, kutusunda temiz kum, bir de gelip geçeni seyredeceği pencere kenarı oldu mu, çevresinde kim ne dilerse yapabilir...

"Kitapta anlatılan kedilerin çoğu madalyasını fiyaka yaparak değil, daha incelikli yollardan kazandı. Bu ünlü kediler dört geniş gruba ayrılabilir. Esin perileri, öncüler, karşı kahramanlar ve kahramanlar: Korku hikayelerinden birine modellik yapan Cattarina, adli tıp alanında bir devrime yol açan Kartopu, koca bir canlı türünü tek başına yok eden Tibbles, Rus kuvvetlerine yardım eden Mourka, Londra Kulesi'ne hapsedilen insan dostuna hep sadık kalan Trixy'...

"(...) Bütün bu kedicikler tarihi az ya da çok değiştirdiler. Bunu umursamamaları, hatta yaptıklarının farkında bile olmamaları çok daha alçak gönüllü bir işi becerdiklerinde yaygara koparan o kendini beğenmiş insanlara örnek oluşturması gerekir."•

BİR FOTOĞRAF

BİN SÖZCÜĞE BEDELDİR

Gönderi: Berrin Öztürk, Ankara

Diyaliz malzemelerinde kalite güvencesi.

Vaksan, ileri tıp merkezlerinin laboratuvar cihaz ve malzeme gereksinimleri için güvenilir çözümler üretiyor.

Vaksan, böbrek sağlık merkezlerinin

- Diyaliz Sarf Malzemeleri,
- Diyaliz Koltukları,
- Mikrovasküler Laser Doppler Perfüzyon Ölçme Cihazları

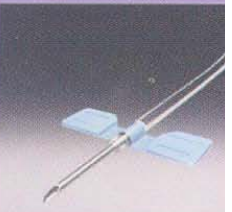
için dünyanın en iyi markalarıyla işbirliği yapmaktadır.

Vaksan, hizmet ve güvence önceliklerini Başkent Holding çatısı altında sunuyor.

Vaksan Sağlık Tesisleri

Laboratuvar ve Sağlık Malzemeleri Tic. ve San. A. Ş.
11. Sokak No: 40 / 6, 06490 Bahçelievler Ankara
Tel: (0312) 221 01 72 - 223 51 43
Faks: (0312) 212 05 23
www.baskentholding.com.tr

TÜRK RESSAMLARI: AVNİ ARBAŞ

CUMHURİYETE DOĞRU

1919 yılında İstanbul'da doğan Avni Arbaş, 1940-1947 yılları arasında İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'nde Fransız ressam Léopold-Lévy'nin yönetiminde çalıştı. Avni Arbaş, 1947 yılında Fransız bükümetinin verdiği bursla Paris'e gitti ve Fransa'nın birçok kenti ile ABD'de sergiler açtı. 1976 yılında Türkiye'ye döndü. Kendine özgü bir anlatım biçimi geliştiren ve bunu tüm resimlerinde uygulayan Ressam Avni Arbaş, Salon d'Octobre, Salon de Mai gibi önemli sergilere katıldı.

ISSN 1301-7608

9 771301 760320